C-NO-3472

श्री संतशिरोमणी

शिवयोगी मन्मथस्वामी महाराज

श्रीक्षेत्र कपिलाधार, जि. बीड

॥ श्री मन्मथ माऊली गाथा ॥

किंमत रुपये १५-००

0155,1J60x
M2

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

0155,1J60x 3472
K5,M2;1
Manmath Swami.
Manmath gatha.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 3472

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

कमल पुष्प : ४ थें

॥ श्री मन्मथ माऊली गाथा ॥

माघ शुद्ध पंचमी (वसंत पंचमी) शके १९०३.
ता. ३०।१।१९८२

प्रकाशिका : सौ. संगव्वाबाई शिवलिंग बेलवाले
वार्शीकर, ६०१ बुधवार पेठ,
वसंत टॉकीजशेजारी, पुणे ४११००२

मुद्रक : श्री. के. पी. पायगुडे
बालबोध मुद्रणालय,
९९३ सदाशिव पेठ, पुणे २

SRI JAGADGURU VISHWARADI
JNANA SIMHASAN JNANAMAND
LIBRARY
...mawadi Math, Varanas
Ac... No. 3472

किंमत १५ रुपये

—ग्रंथ मिळण्याचे ठिकाण—

श्री. उद्धवराव स्वामी शिंगणापूरकर
६०१ बुधवार, वसंत टॉकीज शेजारी पुणे ४११००२.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

033
0155,1J60x
K5,M2;L

त्रिकाल वंद्य

श्री १००८ जगद्गुरु ज्ञान सिंहासनाधीश्वर श्री विश्वेश्वर शिवाचार्य
महास्वामीजी काशी

* * *

श्री. तपोरत्न ष. ब्र. प्रभु पंडीताराध्य शिवाचार्य स्वामीजी
माजलग व

प. पु. तपोरत्न श्री ष. ब्र. योगी राजेंद्र शिवाचार्य गुरु चन्नवीर
शिवाचार्य होटगीश्वर

वेदांताचार्य श्री ष. ब्र. सिद्धलिंग शिवाचार्य गुरु मरुळसिद्ध
शिवाचार्य साखर खर्डा

श्री ष. ब्र. [illegible]लिंग शिवाचार्य एम्. ए. गुरु चन्नबसव शिवाचार्य
बरदापूर

तपोरत्न श्री ष. ब्र. डॉ शिवलिंग शिवाचार्य वीरमठ अहमदपूर.

तपोरत्न ष. ब्र. रेवणसिद्ध शिवाचार्य गुरु राचलिंग शिवाचार्य
महाराज वार्शी.

ष. ब्र. श्रीगुरु गुरुसिद्ध शिवाचार्य स्वामीजी
दहिवडकर बार्शी

ष. ब्र. श्रीगुरु मल्लिकार्जुन शिवाचार्य स्वामीजी
धारेश्वर (पाटण)

शिवतत्त्व विशारद श्री बसप्पा वीरभद्रपा वारद सोलापूर.

श्रीमान नामदेवराव विश्वनाथ शेट रुकारी पुणे.

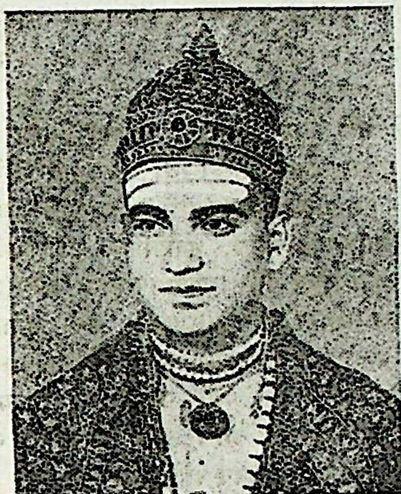
यांचे या कार्यास शुभाशिर्वाद लाभलेले आहेत.

सौ. संगव्वाबाई शिवलिंग बेलवाले
बार्शी

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 3472

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

श्री वीरशैवमतस्थापनाचार्य
जगद्‌गुरु विश्वाराध्य ज्ञानसिंहासनाधीश्वर

श्री जगद्‌गुरु विश्वेश्वर शिवाचार्य महास्वामीजी
जंगमवाडी मठ, श्रीक्षेत्र काशी वाराणशी (यु. पी.)

जा. नं. ५३४०   दि. २२।१२।८१

सौ. संगव्वाबाई शिवलिंग बेलवाले वार्शी, जि. सोलापूर यांना अनेक शुभाशीर्वाद.

आपले दि. ५–१२–१९८१ चे पत्र मिळाले.

सुप्रसिद्ध मन्मथगाथा या ग्रंथाचा पुनर्मुद्रणाचा प्रयत्न अनेक वर्षे होऊनही ग्रंथ छापून तयार झाला नाही. ते समाजकार्य आपले हातून व्हावे ही श्री मन्मथ माऊलीची इच्छा आहे असे वाटते.

आपले हातून हे कार्य घडून समाजातील अत्यंत महत्वाचा दुर्मिळ ग्रंथ सर्व सामान्यांच्या हातात जाऊन समाजास अनुकरणीय असा राहील असा आम्हास विश्वास वाटतो.

सदर कार्य आपल्या हातून उत्तम रीतीने पार पडावे व संतसाहित्याचा प्रचार व्हावा असा हार्दीक शुभाशिर्वाद.

मु. पुणे–३०.   समस्त सन्मंगलानि भवंतु
                                                                                  इत्यंनंत शुभाशिषः

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

शुभाशिर्वाद

ष. ब्र. गुरुवर्य श्री १०८ गुरु रेवणसिद्ध शिवाचार्य गुरु राचलिंग शिवाचार्य परंडकर ब्रहन्मठ, लोखंड गल्ली, बार्शी ४१३४०१.

सौ. संगव्वाबाई शिवलिंग बेलवाले, बार्शी यांना अनेक आशिर्वाद.

आपणाकडून दि. ४।१।८२ चे पत्र मिळाले. मजकूर समजला. आपले लोक-जागृतीचे धार्मिक प्रचार कार्य, किर्तनप्रवचन द्वारे अव्याहत सर्वत्र महाराष्ट्रभर चालू आहे, त्यामुळे धर्म जागृती होऊन भक्तीची वृद्धी होत आहे. आम्हा गुरुवर्यापेक्षा आपला प्रचार आपण जात्या स्त्री असल्याने विशेषकरुन स्त्री वर्गांत प्रभावी होत आहे, आणि आजची प्रचाराची दिशा पण अशीच असणे अगत्याचे आहे. जोवर स्त्री वर्ग संस्कृती संपन्न, भक्तीप्रिय, सदाचरणी होत नाही तोवर कोणत्याही घराची उन्नती घडून येणे अशक्यप्राय होय, असे आमचे मत आहे.

प्रचार कार्यातील उणिवा तुम्ही ओळखल्या आणि दुर्मिळ झालेल्या वीरशैव संतांच्या अभंग गाथ्याचे पुनर्मुद्रण आपण करित आहात हे स्तुत्य प्रसंशनीय थोर कार्य आहे. महाराष्ट्रात संत शिरोमणी मन्मथादि संतांच्या गाथ्याची नितांत गरज आहे. शिवपर भजनी मंडळी त्याचे स्वागत करतील. आपल्या घरी संग्रही ठेवतील आणि प्रचार कार्यास प्रोत्साहन देतील असा विश्वास आहे. वीरशैवीयास सांगणे आहे की, प्रत्येकाने तो घ्यावा. आपल्या वीरशैवतत्त्व प्रचार, प्रसार, कार्यास जगदादी जगद्गुरुचा निरंतरचा आशिर्वाद लाभो, अशी महदाचार्य चरणी प्रार्थना.

श्री गुरु रेवणसिध्द शिवाचार्य
ता. ५-१-८२ गुरु राचलिंग शिवाचार्य महाराज बार्शी.

– शुभसंदेश –

श्रीमान नामदेवराव विश्वनाथशेठ रुकारी

अध्यक्ष, महाराष्ट्र वीरशैवसभा, पुणे.

सौ. संगव्वाबाई शिवलिंग बेलवाले, रा. बार्शी यांना –

स. न. वि. वि. आपले दि. ९।१।८२ चे पत्र मिळाले.

श्री संत मन्मथमाऊली गाथा आपण पुनर्मुद्रण करीत आहात हे वाचून आनंद वाटला. श्री संत शिरोमणी मन्मथ स्वामींचा हा दुर्मिळ ग्रंथ आपल्या पुनर्मुद्रणामुळे महाराष्ट्रातील सर्व समाजातील लहानथोर बंधुभगिनींच्या हाती जाऊन त्यांना श्री मन्मथमाऊलीच्या धार्मिक शिकवणीचा उजाळा मिळणार आहे.

आपल्यासारख्या महिलेने किर्तन प्रवचनाचे कार्य खेड्यापाड्यातून महिला वर्गापर्यंत पोहचविले व त्यातून दिसून येणारी उणीव आपण भरुन काढीत आहात, याबद्दल महाराष्ट्र वीरशैव सभेच्या वतीने मी आपणास मन:पूर्वक धन्यवाद देतो.

श्रीमान नामदेवराव वि. रुकारी
दि. १३।१।८२ अध्यक्ष, महाराष्ट्र वीरशैव सभा, पुणे.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

शुभकार्य शुभकामना

शिवयोगी सार्वभौम श्री मन्मथ स्वामींचे अभंग विविध सद्भक्ताकडून अनेकवेळा प्रकाशने होऊनही त्याची दुर्मिळतेची परिस्थिती पाहून मन्मथ कृपा पात्र सौ. संगव्वाबाई शिर्वलिंगस्वामी बेलवाले बारसीकर (हल्ली मुक्काम पुणे) यांनी 'मन्मथ माऊली अभंग गाथा' मुद्रण करून मन्मथ भक्तांची खरी तृषा भागवली. अर्थात त्यांच्या माथ्यावर भक्तीचा शिरपेच चढवला. लवकरच 'परमरहस्य' हा मन्मथाचा महान मोलालंकार मानलेला श्रेष्ठतम ग्रंथही मुद्रण करून त्या शिरपेचावर मानाचा तुरा खोवणार आहे हेही अभिमानास्पद आहे. यापूर्वी यानी शिवपाठ, शिवपूजाविधी, श्रीरुद्र, आदि अनेक ग्रंथ व विविध ईशस्तुतीसुमने मुद्रण करून धार्मिक व सांस्कृतिक क्षेत्रात मोलाची भर घातली आहे हे समाज कधीही विसरणार नाही.

संसारिक सुख न लाभलेमुळे. जीवनात स्वारस्य लाभले नसले कारणाने उर्वरित जीवन समाजसेवेंत व धर्मकार्यात व्यतित करावे या तळमळीने त्यांचा परमार्थाकडे ओढा लागून त्यानी आपला जीवन संसार खऱ्या अर्थाने संसार करून दाखवला. शिक्षण अत्यल्प झाले असूनही कीर्तन, प्रवचन आदि कार्ये अत्यंत सोप्या अशा रसवंती वाणीतून गेली १६ वर्षापासून अमोघ वाणीतून अतिशय उत्तम तऱ्हेने करतात ही मन्मथाची व जगदाचार्यांची कृपाच होय. भाविकांच्या भाव मंदीरात भक्ती भांडाराचा वृक्ष लावून त्याची अभंग वेल मुक्तीमंदीराच्या द्वाराला नेऊन त्यानी भिडवली आहे हे पाहून अभिमानाने मान उंचावतें व प्रेमाने छाती भरून येते.

सौ. संगव्वाबाई (संगुताई) शिर्वलिंग बेलवाले ह्या सालस, भाविक, वचनिक कष्टाळू, प्रेमाळू, धर्मकार्य जिद्दी असून शिवभजन व रूद्र प्रेमी आहेत. यांना अष्टोत्तरशत आयुर्लाभ होवो 'भक्तीनेच मुक्ती व धर्मानेच शांती' अशी बोधपर समाजोपयोगी अनेक गद्यपद्यसुमने, धर्मकार्यबोधदीप, शिवयोगी, शिवशरण, समाज-पुरुषांची जीवन कार्य यांचे हातून प्रकाशन होवो अशी मन्मथाच्या ४२१ व्या जयंतीच्या ३०–१–८२ या शुभदिनी प्रदोष प्रमुख प्रार्थनेतून प्रेमदीप प्रज्वलित करीत आहे.

चिदानंदचरणसरोज चंचरिका

धर्मरत्न, गुरुभक्तशिरोमणि, महाचार्यसेवाचंद्र, शिवतत्वविशारद, रुद्रकौस्तुभमणि, धर्मालंकार, कविभूषण, समाजसेवाधुरंधर, स्पे. ए. मॅजिस्ट्रेट

बसप्पा वीरभद्रप्पा वारद

उपाध्यक्ष, श्री मन्मथ स्वामी देवस्थान कमिटी कपीलाधार.
अध्यक्ष, श्री मन्मथेश्वर देवस्थान, सोलापूर.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

सद्गुरुंचा आशिर्वाद

दि. ९।१।१९८२

सद्भक्त – श्री. सौ. संगव्वाबाई बेलवाले यांना आशिर्वाद

महाराष्ट्र निवासी वीरशैवांना सोप्या व साध्या मराठी भाषेतून अष्टावर्ण व षट स्थलादि वीरशैव वाङमय श्री संत शिरोमणी मन्मय स्वामींचे अमृत वाणीने बाहेर पडले त्याचे प्रचार व प्रसार वारंवार घडत आहेत.

महाराष्ट्र निवासी विशेषत: मराठी भाषिक वीरशैव लिंगी ब्राह्मणांना साध्या व सोप्या मराठी भाषेतून श्री संत शिरोमणी महान योगी मन्मथ स्वामी यांनी रसाळ अशा अमृत वाणीने गाथा रुपाने वीरशैवांना वरदान देऊन अष्ट वर्णात्मक वीरशैवांना सुपथ दर्शविले. त्या पवित्र भजन गाथ्याच्या प्रति अनेक भक्तांनी प्रसिद्ध करून वीरशैव समाजावर परम उपकार केले आहेत. सध्या उपलब्ध असलेल्या गाथ्याच्या त्रुटी लक्षात घेऊन हा पवित्र भजन गाथारुपी ग्रंथ श्री. सौ. संगव्वाबाई बेलवाले यांनी अति परिश्रम घेऊन प्रकाशित केलेला पाहून आम्हास फार संतोष वाटतो.

सदरील गाथा मुमुक्षुंना मनो-कामना पूर्ति करणारा कल्पतरुच लाभलेला आहे असे वाटते. तरी वीरशैव भजन प्रेमींनी या ग्रंथाचे प्रयोजन लक्षात घेऊन त्याप्रमाणे प्रतिनित्य आचरण ठेवून भावी पिढीस आदर्श निर्माण करून ठेवावा. तसेच सध्या पुष्कळ वीरशैव साहित्य असे आहे की. जे कानडी किंवा संस्कृत भाषेत आहे तेही मराठी भाषेतून प्रकाशीत करण्याची सद्बुद्धि श्री. सौ. संगव्वाबाई बेलवाले यांच्या सारख्याच इतर साहित्य प्रेमींना झाल्यास वीरशैव समाजरुपी सगर पुत्रांस मुक्त करण्यासाठी ज्ञानगंगा आणण्याचे कठीण कार्य भगिरथाच्या रुपातून केल्याचे श्रेय निश्चित प्राप्त झाल्याशिवाय राहणार नाही हे निर्विवाद सत्य होय. आणि हे कार्य व्हावे हीच मनोकामना.

श्री. माजलगांवकर महाराज
मठ सं. माजलगांव जि. बीड

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

श्री तपोरत्न ष. ब्र. प्रभु पंडीताराध्य शिवाचार्य महाराज
मठ संस्थान माजलगांव
आणि
प्रकाशिका सौ. संगव्वाबाई शिवलिंग बेलवाले बार्शी

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

॥ श्री गुरु मिस्कीन स्वामी सुप्रसन्न ॥

प्रकाशिकेचे – निवेदन

गेली १५ वर्षे गावोगावी महाराष्ट्रभर प्रचार व प्रसार कार्य करीत असता वीरशैव समाजाची धार्मिक अधोगती पाहून अत्यंत हळहळ वाटली वीरशैव समाजातील गरीव बंधू भगिनीकरिता कशाची जरुरी आहे. त्याचा मनाशी विचार केला असताना समाज जागृती व्हावयाची असेल तर वीरशैव गंतांच्या अभंगाची प्रसिद्धी व्हावयास पाहिजे असे आढळून आले. परंतु अशा तऱ्हेची ग्रंथरचना उपलब्ध नसून ते फार दुर्मीळ झाले आहेत. वीरशैव समाजात उन्नत्ती व्हावयाची असल्यास अशा ग्रंथाची अत्यंत गरज असून ते कार्य धनिक लोकांनी हाती घ्यावे म्हणून मी प्रयत्न केला त्यात यश आले नाही.

आर्थिक परस्थितीने मी गरिब असल्याने माझा आजपर्यंत नाईलाज झाला परंतु मनाला चैन पडेना म्हणून दोन वर्षापासून प्रयत्नास लागून अनेक लोकाना भेटून आणि श्रीमत् जगद्‌चार्य काशीमहास्वामीजी यांचा तसेच अनेक श्री उपाचार्याचा शुभाशिर्वाद घेवून स्वतःच श्री मन्मथ माऊली – गाथा छापावयाचा संकल्प केला.

कार्यास आरंभ करताना अनेक अडचणी आल्या परंतु त्या श्री मन्मथ माऊली कृपेने पार पडल्या.

माझे हातून हे कार्य घडावे ही श्री मन्मथ माऊलीचीच इच्छा असल्यावर धडाडीने कार्यास सुरुवात केली. त्यामध्ये माझे कुलगुरु श्री शैल्यशासानुयायी तपोरत्न श्री ष. ब्र. प्रभु पंडीतराध्य गुरु चंद्रशेखर शिवाचार्य माजलगाव याची प्रेरणा व शुभाशिर्वाद श्रेष्ठ मोलाचे आहेत. त्यांची मी अत्यंत ऋणी आहे. तसेच माझे जेष्ठ बंधू उध्दवराव स्वामी शिंगणापूरकर यांनी ग्रंथ छापून देण्याची संपूर्ण जबाबदारी स्वीकारल्यामुळे मी निर्धास्त झाले त्यानाही श्री मन्मथ माऊलीनीच प्रेरणा दिली. रात्रंदिवस दोन महिने झटून त्यांनी या ग्रंथाचे छपाईचे कामी संपूर्ण लक्ष दिले त्यामुळे महान ग्रंथ एवढया लवकर प्रसिद्ध करता आला.

बालबोध मुद्रणालयाचे श्री. पायगुडे यांनी अतिशय परिश्रमाने या मन्मथ गाथेची छपाई उत्तम केली त्यांना त्यांच्या सर्व साथीदारानी मदत केली म्हणून हा ग्रंथ आपले हाती देता आला.

मी कमी शिकलेली असलेमुळे माझेकडून नकळत काही चुका झाल्या असल्यास समस्त समाज बंधू–भगिनीनी मला क्षमा करावी व त्याची दुरुस्ती करण्यास कळवावे ही नम्र प्रार्थना.

आपली नम्र,

सौ. संगव्वाबाई शिवलिंग बेलवाले

बार्शी

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

|| ॐ नमःशिवाय ||

|| श्री शंकर प्रसन्न ||

श्री मन्मथस्वामींचे अभंग प्रारंभ

प्रथम गणाचिये मेळीं । चंद्र मौळी देखियेला ।। १ ।।
भस्म शोभे सर्वांगी । वामभागीं भवानी ।। २ ।।
शोभे पन्नग भूषण । नंदी वाहन साजिरे ।। ३ ।।
संगें तापसांचे भार । रमावर विरंची ।। ४ ।।
छत्रचामर उभविती । गीतीं गाती बडिवार ।। ५ ।।
ऐसा पाहुनिया डोळां । सुख सोहळा सुखाचा ।। ६ ।।
मन्मथ घाली लोटांगण । कवळी चरण आवडी ।। ७ ।।

अभंग २ रा

जटाजूटीं गंगा व्याघ्र-चर्मधारी । त्याची सेवा बरी वाटे जीवा ।। १ ।।
वामांगीं पार्वती अंगाशीं विभूती । तेथें माझी मति बैसलीसे ।। २ ।।
तया वीण दुजें नये माझें मना । चातकाशीं जाणा मेघ जैसा ।। ३ ।।
मत्स्यालागीं जैसें जळीं जीवपण । तयातें सांडून वांचे केवीं ।। ४ ।।
तैसें आम्हां आहे सांडीता ही सोय । बहु बोलूं काय वाचें आतां ।। ५ ।।
जन्मताचें पूर्वीं शिवार्पण पिंड । वृत्ति ही अखंड झाली असे ।। ६ ।।
मन्मथ शिवालिंग म्हणे ऐसा नेम । अंतरीचा प्रेम सदाशिव ।। ७ ।।

अभंग ३ रा

सनकादिकांचें जें गुज । हरि ब्रह्मा याचे निज ।। १ ।।
योगीजन ज्यातें ध्याती । तो हा पार्वतीचा पती ।। २ ।।
भाळीं भस्म चंद्रकळा । गळां शोभे रुंडमाळा ।। ३ ।।

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

माझें आराध्य दैवत । तेथें विसावलें चित्त ॥ ४ ॥
गौरवपूशुभ्रकांती । अंगीं चर्चिली विभूती ॥ ५ ॥
हर काया वाचा मन । मन्मथ आधींचा शरण ॥ ६ ॥

अभंग ४ था

कोणी एक चोर करावया चोरी । ग्रामाचे भीतरीं प्रवेशला ॥ १ ॥
तया राजदूतें मारूनीया जीवें । टाकियलें शव पापीयाचें ॥ २ ॥
राखेंत बैसलें होतें एक श्वान । देखिलें दुरून प्रेत त्यानें ॥ ३ ॥
आमिषाचे लोभें समीप येऊन । ठेविला चरण भाळीं त्याच्या ॥ ४ ॥
राखेचा त्रिपुंड्र मस्तकीं लाधला । शिवलोकीं झाला जयजयकार ॥ ५॥
उदेलें संचित जळालें पातक । कैलास नायक संतोषला ॥ ६ ॥
केली गणां आज्ञा सन्मानें आणिला । नीजपदीं दिधला ठाव त्यासीं ॥७॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे कृपावंत । होऊनी पतीत जनां तारी ॥ ८ ॥

अभंग ५ वा

शिवतोची देव येरते सेवक । विष्णु ब्रह्मादिक सुरासूर ॥ १ ॥
महादेव ऐसें जया असें नांव । येथें अभिप्राय तोचि असे ॥ २ ॥
वेदशास्त्रें आणि पुराणें बोलती । सर्वांसी पशुपती वंद्य जाणा ॥ ३ ॥
ऐसा सनकादिकीं केलासे निश्चय । सर्वांसी तो ध्येय उमाकांत ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे शिव सगुण निर्गुण । असे परिपूर्ण अविनाश ॥ ५ ॥

अभंग ६ वा

सुखी केलें मज पार्वती रमण । आपुलें भजन देवोनिया ॥ १ ॥
देवोनिया मज सुखी केलें ऐसें । पुन्हा मृत्यु फांसे न लागती ॥ २ ॥
यमाचा दरारा चुकविला माझा । सांगूं काय चोजा नामाच्याहो ॥ ३॥
नामघेतां वाचें तारीलें कित्येका । गौळीपोर देखा गणिका भिल्ल ॥४॥
मन्मथ म्हणे काय वर्णूं त्याची थोरी । मोक्ष घरोघरी भक्ताचीया ॥५॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ७ वा

सार सकळ तीर्थांचें । वंद्य पाऊल गुरूचें ॥ १ ॥
नलगे काशीलागी जावें । रूप हृदयीं धरावें ॥ २ ॥
तेणें सुख होय जीवा । न पडे संसारासी गोवा ॥ ३ ॥
पद जलस्नान करितां । मोक्ष चढतसे हातां ॥ ४ ॥
न लगे योग मुद्रा ध्यान । ध्यातां गुरूचें चरण ॥ ५ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । गुरुरूप होय अंग ॥ ६ ॥

अभंग ८ वा

पिंडीवरी ठेवितां पाय । ठाय त्यासी अर्पिला ॥ १ ॥
भिल्ल मुखीच्या गरळा । वेल पाल्या मिश्रित ॥ २ ॥
त्यासी डोलविला माथां । केला सरिता कैलासी ॥ ३ ॥
काय नेणो त्याची गोडी । कोण आवडी प्रेमाची ॥ ४ ॥
चांडाळीची बिल्व पूजा । महाराजा तुज चांग ॥ ५ ॥
मन्मथ म्हणे देव भोळा । त्याची लीला अगम्य ॥ ६ ॥

अभंग ९ वा

वाणूं नये गुणदोष । जंगम वेष पाहिल्या ॥ १ ॥
शंकर ऐसा भावोनी मनीं । श्रेष्ठासनीं बैसवावा ॥ २ ॥
भावें करावें पूजन । यथाशक्तीं द्यावे अन्न ॥ ३ ॥
पुसूं नये यातीकूळ । त्याचें मूळ शोधूं नये ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे ऐसे यात । साधन बहुत साटोपें ॥ ५ ॥

अभंग १० वा

अवघ्या शकुनाचा शकुन । झालें दर्शन संताचें ॥ १ ॥
पाप ताप दैन्य नासें । सुखा फुटें हो दोंदले ॥ २ ॥
होय जन्माचें सार्थक । एकाएकी समसाम्य ॥ ३ ॥
मन्मथ म्हणे फळा आलें । मागील केलें सुकृत ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ११ वा

देव शरणांगता तारी । पाप पुण्य न विचारी ॥ १ ॥
तोडी संसार बंधन । लावी चरणीं अंतःकरण ॥ २ ॥
दावी भजनाची ठेव । नामीं गोवीं चित्तभाव ॥ ३ ॥
दासा जाऊं नेंदी वाया । पूर्णानंद करी छाया ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे महादेव । राखी आपुलें वैभव ॥ ५ ॥

अभंग १२ वा

पार्वतीशी म्हणे शिव भक्ताचें घरीं । रहावयाची थोरी वाटें मज ॥१॥
नावडें कैलास नको मंद्रागिरी । आवी मुक्ति पुरी तिही नको ॥ २ ॥
आवडें श्री शैल्य नागापृष्टी वास । हिमालयीं त्रास आला मज ॥ ३ ॥
मुखीं नाम गाती सद्‌भावें अर्चीती । कीर्तनीं नाचती आनंदानें ॥ ४ ॥
तेथींचें हें सुख बोलावें वाचें । मीही तैसा नाचें प्रेम भरें ॥ ५ ॥
तयाचा संसार करी निज आंगें । चित्त प्रेमभंगें होऊं नेदी ॥ ६ ॥
मन्मथ शिवालिंग म्हणे नेमोत्तर । स्वमुखें शंकर बोलिलासे ॥ ७ ॥

अभंग १३ वा

पुण्यवंत तोची देश । केला वास शिवभक्तें ॥ १ ॥
नसे पातकासी थारा । वारा न यमदूताचा ॥ २ ॥
उमेसह रक्षण करी । राहात द्वारीं भक्तांच्या ॥ ३ ॥
म्हणे मन्मथ शिवालिंग । येणें जग हें पावन ॥ ४ ॥

अभंग १४ वा

भाळीं भस्मलिंग गळां । शोभे रुद्राक्षांच्या माळा ॥ १ ॥
मुखीं मंत्र पंचाक्षर । धन्य धन्य तें शरीर ॥ २ ॥
तीर्थ व्रतासी आधार । महादोषांचा संहार ॥ ३ ॥
त्याचें झालिया दर्शन । पापी उद्धरती जन ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे हें खरें । भू ईश्वर अवतरे ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १५ वा

तेची पुण्यवंत नर । जे का पूजिती शंकर ॥ १ ॥
शिवस्मरणीं चित्त ज्यांचें । पाप दग्ध झालें त्यांचें ॥ २ ॥
सदाशिव नाम मुखीं । कोण तयाविण सुखी ॥ ३ ॥
शिवपूजा विलोकनीं । ज्याची न हाले पापणी ॥ ४ ॥
शिवकथा श्रोतीं प्रीती । शिव ध्यानीं जडे वृत्ती ॥ ५ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । घडो ऐसियाचा संग ॥ ६ ॥

अभंग १६ वा

शंकरा शरण गेलियावांचून । नोव्हेची कल्याण कर्म केल्या ॥ १ ॥
आचरतां धर्म अधर्म तो होय । मृत्यंजय पाय स्मरल्याविण ॥ २ ॥
तीर्थ व्रतदान अष्टांगादि योग । आचरतां भोग न चुकेची ॥ ३ ॥
नाना दैवताचें केलिया पूजन । अनन्यता तेणें नष्ट होय ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे जन वर्म ते चुकती । चौऱ्यांशीचें गुंतीं पडे तेणें ॥ ५ ॥

अभंग १७ वा

माझें जीवीचें जीवन । देव पार्वती रमण ॥ १ ॥
चित्त जडलें त्याचे पायीं । आतां दुजें नेणों कांहीं ॥ २ ॥
अवघा आनंदाचा काळ । पोटीं भरला जाश्वनीळ ॥ ३ ॥
प्रेम शरीरीं दाटलें । सर्व दुःख दुरावलें ॥ ४ ॥
सुखा नाहीं अंतपार । अर्थ लाधला अपार ॥ ५ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । सुखी केलें उमारंग ॥ ६ ॥

अभंग १८ वा

आधीं आम्हीं द्वाड मातेपोटीं जन्म । बहुताचें काम बुडवीलें ॥ १ ॥
घेऊनी पडलों बहु अर्थ जनां । साधकाच्या मनां भेद केला ॥ २ ॥
जागे केले मुनी समाधीपासूनी । सांख्य ब्रह्मज्ञानी चेववीले ॥ ३ ॥
यज्ञाचीया वाटा टाकिल्या मोडुनी । तीर्थालागी जाणें खुंटविले ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे एकवेळा । भक्तीचा सोहळा घरोघरीं ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १९ वा

उठोनिया प्रातःकाळीं । नाम घ्यावें हो शिवाचें ॥ १ ॥
तेणें अविद्येचें ज्ञान । अवघें नासे जिवाचें ॥ २ ॥
नेमें त्रिकाळ जपतां । मोक्षपद येतें हाता ॥ ३ ॥
भावें सर्वदा जपतां । तद्रुपच तूं होशी ॥ ४ ॥
जयाचिया निजध्यासें । अळी होतसे भ्रमरी ॥ ५ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे । तैसे परी हें होय ॥ ६ ॥

अभंग २० वा

घरीं इच्छा सत्संगाची । बहु आवडी गुणांची ॥ १ ॥
सेवन असे सद्विद्येचें । दास्य करी सद्गुरूचें ॥ २ ॥
लोकनिंद्य कर्म टाळी । स्वस्त्री भोगी ऋतुकाळीं ॥ ३ ॥
सदाशिवीं दृढभाव । इंद्रिय जावो नेदी वाव ॥ ४ ॥
न धरीं संग दुर्जनाचा । शंकर नामीं दृढ वाचा ॥ ५ ॥
मन्मथ म्हणे ऐसा नर । तया माझा नमस्कार ॥ ६ ॥

अभंग २१ वा

शंकर तोचीं निर्विकार । ब्रह्म मायेचे पसार ॥ १ ॥
अवघा तोची परात्पर । शंकरची शंकरची ॥ २ ॥
शंकर जळीं काष्टीं भरला । पिंडीं ब्रह्मांडीं बिंबला ॥ ३ ॥
अलक्ष दृष्टीनें लक्षिला । शंकरची शंकरची ॥ ४ ॥
शंकर नामीं मन रंगलें । आंगीं प्रेम हो दाटलें ॥ ५ ॥
भक्तां संकटीं रक्षिलें । शंकरची शंकरची ॥ ६ ॥
शंकर पायीं जडलें मन । हरपलें मी तूं पण ॥ ७ ॥
ब्रम्ह मायेतें उत्पन्न । शंकरची शंकरची ॥ ८ ॥
उभा जान्हवीचें तटीं । वाट पाहे भक्तांसाठीं ॥ ९ ॥
मन्मथ शिवलिंगाचें भेटीं । शंकरची शंकरची ॥ १० ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग २२ वा

आपो नारायण श्रुतीचें प्रमाण । जेथींची ही खूण पाहा तेथें ॥ १ ॥
घटामाजीं येतां विभिन्नता । तेथें स्वधर्मता न चुकेची ॥ २ ॥
उपासनाद्वारा आराधना भिन्न । तेथेंही समान पाहूं नये ॥ ३ ॥
हरी हर ऐसा नामीं आहे भेद । तेथें अभेद म्हणती मूर्ख ॥ ४ ॥
अर्चन आव्हान सगुणाचें ध्यान । भक्तीचें लक्षण हेंची असें ॥ ५ ॥
स्वधर्मी जे इष्ट करितांना स्पष्ट । तेथेही अनिष्ट नोव्हे कदां ॥ ६ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे हा विस्तार । वेदांतीचें सार निवडीलें ॥ ७ ॥

अभंग २३ वा

शिवभक्तीविन्मुख तो नर पातकी । ऐसा सनकादिकी केला नेम ॥१॥
हो का पुण्यश्लोक अग्रकुळीं जन्म । अंतरीं निष्काम असेनाका ॥ २ ॥
वेदाचा गौरव शास्त्राचा अनुभव । पुराण सावयव जाणेनाका ॥ ३ ॥
हो का तपोनिष्ठ सदा तीर्थवासी । गया आणि काशी सेवीनाका ॥४॥
यज्ञादिक कर्म करुनिया सांग । पावला अव्यंग स्वर्ग सुख ॥ ५ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे भक्तीवीण । जाणावा तो शीण रितें माप ॥६॥

अभंग २४ वा

सांडोनी शिवातें दुजियातें ध्याती । त्याचें तोंडीं माती जन्मोजन्मीं ॥१॥
जन्म तो तयाचा उत्तमहो कैंचा । श्वान सूकरांचा निंद्य देह ॥ २ ॥
निंदा शंकराची ज्या मुखें घडली । तयाप्रती भली विष्ठा, मूत्र ॥ ३ ॥
मूत्रामाजीं स्नान विष्ठेंत शयन । भक्षूनीया राहणें लोक द्वारीं ॥ ४ ॥
द्वाराचिया आंत पाऊल घालीतां । मारिताती माथां शिळाघायें ॥५॥
ऐसी दुःखें ज्यातें होती असंख्यात । शेखी निरया जात तया दोषें॥६॥
मम्मथ शिवलिंग म्हणे शिवभक्त । निंदकाची वार्ता न ऐकावी ॥७॥

अभंग २५ वा

लिंगांगासी लग्न गुरुनाथें लावीलें । तेथें ध्यातां भले एकनिष्ठ ॥ १ ॥
तयावीण अन्य दुजितायें । ध्यातां । व्यभिचार माथां शीघ्र बैसे ॥२॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

स्त्रियांलागीं जैसा जारत्वाचा दोष । तेणें ते नरकास जाणें घडे ॥३॥
यास्तव लिंगीं धरितां आवडी । तेणें पैलथडी प्राप्त होय ॥ ४ ॥
लिंगार्पित कर्म परम हाचि धर्म । जाणोनिया वर्म सुखावला ॥ ५ ॥
मन्मथ शिवलिंग लिंग आणि अंग । करून अभंग ऐक्य झाला ॥६॥

अभंग २६ वा

सांडोनि सकळ गेलों याच वाटें । जातां नीलकंठे करूं काय ॥ १ ॥
करूं जाता धर्म पाहूं जातां वर्म । तेणें चित्तीं भ्रम वाटें बहू ॥
करितां तीर्थाटन पाहतां प्रमाण । व्रतामाजी भिन्न नाना अर्थ ॥ ३ ॥
देश कालमान प्राणाचें रोधन । साधतां कठीण न ये हातां ॥ ४ ॥
शिणला हा जीव उबगलें मन । न पडे समाधान कांहीं केल्या ॥ ५ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे न कळे गती । धरियेले चित्तीं पाय तुझे ॥६ ॥

अभंग २७ वा

पतिव्रता न पाहे पतीवीण अन्य । काया वाचा मन एकाविध ॥ १ ॥
स्वप्नी करूं नेणें आणिकाची स्तुती । जागृती सुषुप्ती पतीविण ॥ २ ॥
तैसें इष्टलिंगी ऐक्य होय मन । काया वाचा पूर्ण एकलक्ष ॥ ३ ॥
बाह्य पूजा करी प्रसाद स्वीकारी । नुपेक्षी क्षणैक शिवधर्म ॥ ४ ॥
तोची लिंगी प्राणी म्हणावा नैष्ठिक । येर ते मायिक ज्ञानहीन ॥ ५ ॥
मन्मथ म्हणे तेथें निष्ठा तेंची फळ । येर ते गबाळ नये कामा ॥ ६ ॥

अभंग २८ वा

शिवभक्ताचें कुळीं जन्मुनी करंटा । न भजे चोरटा शंकरासी ॥ १ ॥
छपवूनी लिंगा घाली तुळशीमाळ । जन्मला चांडाळ मातेगर्भी ॥ २ ॥
सांडोनी भस्मातें लावितो चंदन । तयासी बंधने यम करी ॥ ३ ॥
ऐसा जो दुर्जन अपवित्र खल । तयाचा विटाळ वीरशैवां ॥ ४ ॥
कुंभी पाकादिकी तयासी जांचणी । देती ढकलूनी नरकांमाजी ॥ ५ ॥
ऐसीं दुःखे जेथें होतसे अपार । सांगती विस्तार धर्मशास्त्रीं ॥ ६ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे तो नर । यमलोकीं चोर म्हणती तया ॥ ७ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग २९ वा

शंकर हा मंत्र त्रिअक्षरी सोपा । निरंतर जपा ध्यानीं मनीं ॥ १ ॥
तेणें हें सार्थक होईल देहाचें । पुढील जन्माचें तुटे मूळ ॥ २ ॥
काळाचें शासन चुके याच नामें । देहीं ब्रह्म व्हावें येणें खरें ॥ ३ ॥
यावेगळें वृथा दुःखासी कारण । न घडे समाधान तुज राया ॥ ४ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे नाम सार । येणें भवपार होशी राया ॥ ५ ॥

अभंग ३० वा

कोण्याही साधनीं नातुटे हा देव । धरूनिया भाव जपा नाम ॥ १ ॥
करा नाम घोष कीर्तनीं आनंद । तयालागीं छंद हाचीं गोड ॥ २ ॥
वराडी हा ऐसा नामासाठीं धांवे । आठवितां पावे संकटास ॥ ३ ॥
न सोडीच घर नाम निष्ठा सर्वे । मागें पुढें धांवे करी काज ॥ ४ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे नाम सोपें । करी एकरूपें भाविकासी ॥ ५ ॥

अभंग ३१ वा

शिव शिव गर्जे वाचें । काळ त्याचें पद वंदी ॥ १ ॥
देव येती लोटांगणीं । चक्रपाणी हो विरंची ॥ २ ॥
प्रेमें आलिंगिती तया । म्हणती काया ही धन्य ॥ ३ ॥
करी जयजयकार । वदे हर हर शब्द ॥ ४ ॥
म्हणे मन्मथ हें ऐसें । व्यासें स्वयें वर्णीयलें ॥ ५ ॥

अभंग ३२ वा

हर मुखीं नाम घेई । तेणें सर्व सुखी होई ॥ १ ॥
मग चुके येरझारा । लक्ष चौऱ्यांशीचा फेरा ॥ २ ॥
ऐसा सुगम उपाय । तुज सांगतसे स्वयें ॥ ३ ॥
आणखी साधनाचा शीण । नाम पतीत पावन ॥ ४ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । नाम घेई प्रेमरंग ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ३३ वा

शरण आले त्याचे राहूं नेदी दोष । पातकाचे लेश अंगिकारी ॥ १ ॥
नाम घेतां वाचें न लावी उशीर । करी भवपार भवसिंधू ॥ २ ॥
सेवकाची आस पुरवीं सांकडे । निवारुनी पुढें उभा ठाके ॥ ३ ॥
ऐसा हा कृपाळू कैलासीचा राणा । कां रे त्यासी गाना गीतीं तुम्हीं ॥४॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे साधा काज । नांदा साम्राज्य नाम बळें ॥५॥

अभंग ३४ वा

जोडोनिया हात करितों विनंती । वेळोवेळां गीती गाई नाम ॥ १ ॥
सुखें हा संसार करा स्त्रीसंगती । वेळोवेळां गीतीं गाई नाम ॥ २ ॥
कवडी कवडी द्रव्य जोडा लक्षशती । वेळोवेळां गीतीं गाई नाम ॥३॥
करा शास्त्र पाठ पहा धर्म नीती । वेळोवेळां गीतीं गाई नाम ॥ ४ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे पुण्य कीर्ति । वेळोवेळां गीतीं गाई नाम ॥५॥

अभंग ३५ वा

मुळीं सिंपिलिया जळ । शेखीं येतीं पल्लव फळ ॥ १ ॥
पुरतिल अंतरिचे अर्थ । धरी इतुका परमार्थ ॥ २ ॥
एक नामीं वेंची वाचा । वाहे भार संसारीचा ॥ ३ ॥
मग तूं तरलासी निःशंक । सत्य घेई माझी भाक ॥ ४ ॥
मिथ्या मानशील जरी । साक्ष असे त्रिपुरारी ॥ ५ ॥
मन्मथ म्हणे वाणी । लावी देवाचें कारणीं ॥ ६ ॥

अभंग ३६ वा

साधन तें हेंची दोन्ही । साधा तरी भक्तजनीं ॥ १ ॥
परद्रव्य परनारी । याचा विटाळ तूं धरी ॥ २ ॥
भाग्यें देव घरां येती । ऋद्धी सिद्धी हो राबती ॥ ३ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । देव होई हेंची अंग ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ३७ वा

भवरोग जाय जेणें । ऐसें रसायन घेणें ॥ १ ॥
नका जाऊं आडवाटें । खोटे सर्व उपाय ॥ २ ॥
तुम्हां सांगतों स्वहित । ठेवा चित्त या बोला ॥ ३ ॥
नाम मात्रा प्रेमरसें । घेतां नासे भवरोग ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे सुखी होई । सुखी शंकर हें गाई ॥ ५ ॥

अभंग ३८ वा

पातकी म्हणोनि देवा शरण जावें । सद्भावेंशीं गावें नाम त्याचें ॥ १ ॥
भाकावी करुणा करा विनवणी । नसे आम्हां कोणी तयावीण ॥ २ ॥
शिव शूळपाणी कैलासींचा राणा । दीनाच्या धावण्यां धांवे वेगीं ॥३॥
मग तो दीनबंधु हांकेसरसी उडी । घालुनिया तोडी भवपाश ॥ ४ ॥
कुरवाळी हस्तकीं पालवानें झांकी । बैसवूनी अंकीं सुखी करी ॥ ५ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे उमाकांत । तारी असंख्यात शरणागता ॥ ६ ॥

अभंग ३९ वा

बहुता सुकृती लाधला हा तारू । वोखटें तें भरूं नका कोणें ॥ १ ॥
अप्राप्त जें कांहीं लाधलें हातां । सन्मार्गी थोकितां घडे लाभ ॥ २ ॥
अविद्या उपाधि झडपिल्या वातें । बुडे गलवते पाण्यामध्यें ॥ ३ ॥
धरा एक लक्ष चुकूं नका वाट । भवसिंधू दुर्घट तरा वेगी ॥ ४ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे शिरोभाग । आतां येथें लाग सोडूं नका ॥५॥

अभंग ४० वा

देह नोव्हे साच रोगाचें भातुक । अंतरीं विवेक करुनि पाही ॥ १ ॥
काळाचे भागाला तुझी काय सत्ता । कांता पुत्र वित्त सुललासी ॥२॥
सर्प जाभाडीचा बेडूक आवडी । मक्षिका सावडी जैशापरी ॥ ३ ॥
विषय सेवितां वय गेलें सारें । भवसिंधू वारें भरलासे ॥ ४ ॥
शेवटील घडी कांहीं तरी करी । बुडतोसी धरी तारू हातीं ॥ ५ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे नामनौका । बैसोनिया हाका पैलपार ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ४१ वा

भावेविण ज्ञान योगयाग ध्यान । दुःखरूप जाण क्लेश करी ॥ १ ॥
शरीरीं दाटलें कनक भूषण । कंठ सूत्रावीण व्यर्थ जैसे ॥ २ ॥
उभारिलें घर पताका तोरणीं । नसे त्यांत कोणी वस्ती करी ॥ ३ ॥
लता वृक्षादिकीं वेष्टित कासार । नसे त्यांत सार नीर जैसें ॥ ४ ॥
भक्तीविण जे कां करिती साधन । भुसामाजी कण नसे जैसें ॥ ५ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे भक्ती करा । सांडोनी पसारा दांभिकाचा ॥ ६ ॥

अभंग ४२ वा

उदास असावें साधकाचें चित्त । कांता पुत्र वित्त असोनीया ॥ १ ॥
जळाचिया संगें कमला होय वाढी । परी नेदी बुडी तयामाजी ॥ २ ॥
तैसे संसारांत असावें अलिप्त । अदृष्टी जें प्राप्त सुखी होय ॥ ३ ॥
मान सत्काराची तूं न धरी चाड । विषयाची वाढ होऊं नेदी ॥ ४ ॥
अलभ्य लाभाचा हर्ष खेद नाणीं । चित्तीं शूळपाणी स्मरे सदा ॥ ५ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे सुदैव । नासूं नये काव रंगासाठीं ॥ ६ ॥

अभंग ४३ वा

द्विविध हें कर्म उपाधी जनासी । गुंतोनिया फाशी होती बद्ध ॥ १ ॥
केलिया कर्माचें भोगावें तें फळ । पापें घडे छळ पुण्य सुख ॥ २ ॥
स्वर्ग नर्क दोन्ही दोघांचें मंदिर । पाहून अपार दोहीं जागीं ॥ ३ ॥
जाती भोगावया तेथें उपचार । सरे जन्मांतर चुके त्यासी ॥ ४ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे कर्मकुंड । भक्तां आहे गोड भक्तीपंथ ॥ ५ ॥

अभंग ४४ वा

सदा भस्म लावा भाळीं । लिंगपूजा बिल्वदळीं ॥ १ ॥
होळी होय पातकाची । मागील केल्या कर्माची ॥ २ ॥
नलगे साधन सायास । धारण करा रुद्राक्षास ॥ ३ ॥
चुके बहु जन्मीचे क्लेश । भवभय याचेनें निरसे ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

भाव धरूनीया पोटीं । शिवनाम वदा ओंठीं ॥ ५ ॥
प्रेमें धूर्जटीं आळवा । स्वार्थालागीं आपुलिया ॥ ६ ॥
मन्मथ आलासे भूलोकां । आतां कोणी भिऊं नका ॥ ७ ॥
नारीनरां सकळीकां । सांगतों हें अवधारा ॥ ८ ॥

अभंग ४५ वा

सोपें आहे बहू फार । भवपार तराया ॥ १ ॥
सर्व व्रतामाजी सार । सोमवार व्रतराज ॥ २ ॥
दिवा राहे उपोषित । नामीं चित्त ठेऊनिया ॥ ३ ॥
सायंकाळीं बिल्वदळीं । चंद्रमौळी अर्चावा ॥ ४ ॥
अंतीं पारणें करूनी । शूळपाणी प्रसादें ॥ ५ ॥
जीव शिवा ऐक्य होय । ऐसी सोय येयायी ॥ ६ ॥
मन्मथ म्हणे हेंची करा । करूनी तरा संसारा ॥ ७ ॥

अभंग ४६ वा

शंभु महादेवा पार्वतीच्या धवा । जीवींचिया जीवा पाव वेगीं ॥ १ ॥
बुडालों संकटीं प्रपंचाचें डोहीं । धरुनीया बाहीं काढी मज ॥ २ ॥
भाकितों करुणा पसरुनीया मुख । देई निज सुख मज देवा ॥ ३ ॥
अनाथाचा नाथ भक्तांचा कैवारी । पुराणीं ही थोरी गाती तूझी ॥४॥
म्हणोनिया तुज आलों मी शरण । आतां थोरपण तुम्हांकडे ॥ ५ ॥
हातीं धरी अथवा सोडी नाहीं भीत । जें तुज उचित तें तूं करी ॥६॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे नामासाठीं । भय तुझ्या पोटीं नाहीं काय॥७॥

अभंग ४७ वा

देवा मज तारी या भवापासूनी । विषय चोरांनीं नागवीलें ॥ १ ॥
नागवोनीं मज दीन केलें यांनीं । चौऱ्यांशीचे योनीं फिरवीलें ॥ २ ॥
शीण झाला मज घेतां जन्म फेरे । चुकवी येरझार माझी आतां ॥ ३ ॥
देवा तुज आतां मागणें एवढें । अनाथा परिपाडें उद्धरावें ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

सर्वस्वीं अन्यायीं म्हणवीतो तुझा। आपुल्या ब्रीद लाजा सांभाळावें ॥५॥
मन्मथ म्हणे ब्रीद करा हें जतन । तुम्हांलागीं आण षण्मुखाचीं ॥६ ॥

अभंग ४८ वा

नाहीं मज ज्ञान नेणोगा साधन । करितों भजन भोळया भावें ॥१ ॥
नाहीं आंगीं शक्ति करूं तीर्थाटन । करितों पूजन भोळ्या भावें ॥२॥
न कळे चातुर्य करावया स्तुती । अल्प मांझी मति उमारमण ॥ ३ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे देवराया । विनवीतों पायां भोळ्या भावें ॥ ४ ॥

अभंग ४९ वा

आपुल्या ब्रीदाचा अभिमान ऐसा । उपेक्षिलें दासा घडे केवीं ॥ १ ॥
माता जैसी जाय तान्हुल्याचें सवें । राखी जीवें भावें प्रेम त्याचें ॥२॥
न विसंबे देव धावें भक्तापाठीं । धरूनिया पोटीं आस त्याची ॥३ ॥
निवारी सांकडे पडो नेदी उणें । वाढवी महिमान सेवकांचें ॥ ४ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे शिवा ऐसा। कृपाळु सहसा नाहीं दुजा ॥५॥

अभंग ५० वा

घेवोनिया सोंग जन्मवरी देवा । केली तुझी सेवा स्वहितालागीं ॥१॥
द्यावयाचे वेळीं चुकविसी तोंड । तेणें कानकोंड जगामाजीं ॥ २ ॥
शेवटील सोंगीं उचिताची वेळ । लपोनी केवळ बैसलासी ॥ ३ ॥
आतां एक करी दावी आपुले तोंड । मागणें उदंड असो तेंहीं ॥ ४ ॥
भेटी अंतीं सर्व पावलो भरून । आमुचें हें ऋण तुज नाहीं ॥ ५ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे भेटीवीण । येथें दुजी खूण न चलें कांहीं ॥६॥

अभंग ५१ वा

सर्वगत तुझें राहो तुजपाशीं । आम्हां एकदेशीं आवडे ध्यान ॥ १ ॥
मुखीं नाम गाऊं रूप पाहूं डोळां । पूजूं जाश्वनीळा एकविध ॥ २ ॥
सर्वगत पाहतां वेडावले ऋषी । उबगोनी मानसीं ठेले उगे ॥ ३ ॥
तें रूप कासया आम्हां लागीं व्हावें । कोणासी पुजावें गावें कोणां ॥४॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे उमापती । सांठविली मूर्ती चित्तीं तुझी ॥५॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ५२ वा

सत्संगें न धरी निष्ठा । मिरवी आपुली प्रतिष्ठा ॥ १ ॥
अयोग्यासी अर्पी पदवी । श्रेष्ठांहातीं पाय धुवी ॥ २ ॥
मानी स्वधर्माचा त्रास । धरी अधर्मीं उल्हास ॥ ३ ॥
दासी दासा घाली अन्न । करी साधूचा अपमान ॥ ४ ॥
विषयासाठीं द्रव्य जोडी । धर्मीं वेंचीना कवडी ॥ ५ ॥
कामीं ठेवूनीया मन । करीतसे नाना यत्न ॥ ६ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । ऐसा आचरे तो मांग ॥ ७ ॥

अभंग ५३ वा

काय केलें शांडलेका । जन्म गमाविला फुका ॥ १ ॥
नाहीं केलें वा साधन । काय माझ्या ह्या वांधून ॥ २ ॥
नाहीं अर्चिलें शंकरा । पैका वेंचीला संसारा ॥ ३ ॥
नाहीं पूजिलें अतिथी । सदा स्त्रियांची संगती ॥ ४ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । बोलो जातां येतो राग ॥ ५ ॥

अभंग ५४ वा

आलीया संकट । नाम घेई नीलकंठ ॥ १ ॥
आलें विघ्न जाये । ऐसें नाम थोर आहे ॥ २ ॥
हरनाम घेतां ओंठीं । सुख भरे पाठीं पोटीं ॥ ३ ॥
दुःखां तुरंची वा ठाव । दृढ जडे आत्मभाव ॥ ४ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । नाम ब्रह्मीचें वा आंग ॥ ५ ॥

अभंग ५५ वा

सोडोनिया आत्म वर । जी का रिघाली परघर ॥ १ ॥
तया पतिव्रता स्तुती । कानीं येतां दुःख चित्तीं ॥ २ ॥
तैसा स्वधर्मी भ्रष्टला । अन्य धर्मीं प्रवर्तला ॥ ३ ॥
गेला एकाविध भाव । सैरा फावे तिकडे धांव ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

आंगीं भरला अविश्वास । दोन्ही लोकीं केला नाश ॥ ५ ॥
मन्मथ म्हणे पाहतां येणें । घडे अधःपाता जाणें ॥ ६ ॥

अभंग ५६ वा

फट् रे द्वाडा पापिष्ठा । नाहीं घडली आत्मनिष्ठा ॥ १ ॥
सुख मानुनी संसारीं । भरवीं लौकिक बाजारीं ॥ २ ॥
कन्या पुत्र हीं सोयरी । भावें त्याची सेवा करी ॥ ३ ॥
जन्मवरी शीण केला । अंतकाळीं व्यर्थ गेला ॥ ४ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । नरकीं पचे त्याचें आंग ॥ ५ ॥

अभंग ५७ वा

निजूं नका जागा जागा । आपुल्या स्वधर्मानें वागा ॥ १ ॥
वेदशास्त्र इतिहास । हाची करिती उपदेश ॥ २ ॥
आणखी व्यासादिक मुनी । हेंची सांगती पुराणीं ॥ ३ ॥
ऊर्ध्वगती स्वधर्मांत । परधर्मी अधःपात ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे जाणा वर्म । बरा वाईट तो स्वधर्म ॥ ५ ॥

अभंग ५८ वा

स्वधर्माचा त्याग उपजे खळां अंगीं । सांगतसे जगीं भक्तीमार्ग ॥ १ ॥
विश्वीं विश्वंभर जना बोध करी । शिवयोगी द्वारीं येऊं नेदी ॥ २ ॥
इष्टलिंगा पाणी नसे बिल्वदळ । पूजितसे खळ देवांतरा ॥ ३ ॥
माय बापा अन्न न घाली चांडाळ । अन्नछत्रीं जळ वाढीतसे ॥ ४ ॥
पुण्य करितां पाप जोडे तयालागीं । कल्पवरी भोगी नर्कवास ॥ ५ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे वेडावले । हातें बुडविलें घर त्यानें ॥ ६ ॥

अभंग ५९ वा

साधुच्या वचनीं सज्जना उपदेश । खळालागीं द्वेष वाढे चित्तीं ॥ १ ॥
चंद्रोदयीं सुख पावती चकोर । दुःखी होती चोर दुष्ट बद्धी ॥ २ ॥
सूर्याचे प्रकाशें वर्तती सकळ । दिवाभीत बीळ धरु न राहे ॥ ३ ॥
मन्मथ म्हणे हित सज्जनासी होय । दुर्जन तो जाय अधोगती ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ६० वा

सांडोनी स्वधर्म परधर्मीं रत । पाप तें तयास आचरतां ॥ १ ॥
ऐसा गीतेमाजी अर्जुनासी भाव । कथिला वासुदेवें सारांश ॥ २ ॥
नेणोनिया जन आडमार्गीं चालती । आंधळ्यानें हातीं धरिलें अंधा ॥३॥
तैसें शास्त्रांतील नेणोनिया वर्म । सांगुनी अधर्म राहवीती ॥ ४ ॥
गर्दभ गाळामाजी गुंतला एकला । अवघेची तयाला साह्य होती ॥५॥
मन्मथ म्हणे तैसें भांवावलें जन । आपुलें कल्याण न पाहती ॥ ६ ॥

अभंग ६१ वा

जयासी नावडे शंकराची स्तुती । तो जाणा दुर्मती भाग्यहीन ॥१॥
जयाचीये वाचें न ये शिवनाम । तो जाणा अधम महादोषी ॥ २ ॥
कदां न ऐकेची कानीं शिवकथा । तो जाणा सर्वथा आत्मघाती ॥ ३ ॥
कल्पवरी भोगी यमाची यातना । न चुके बंधना पासोनिया ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे ऐसी पापिष्ठाची । गती पुराणें बोलती धर्मशास्त्र ॥ ५ ॥

अभंग ६२ वा

तोची शिवभक्त शिवासी अंकित । जीव हें शिवत्व केलें जेणें ॥ १ ॥
हातीं बिल्वपत्र गळां शिवसूत्र । मस्तकीं पवित्र भस्म शोभे ॥ २ ॥
रुद्राक्षाच्या माळा रुळताती गळां । शिवपूजा सोहळा एकनिष्ठ ॥ ३ ॥
तीर्थप्रसादाचा नित्यनेम ज्यासी । सदा वसे काशी सदनी त्याच्या ॥४॥
मुखीं शिवनाम अंतरीं सप्रेम । अहर्निशीं नेम नाहीं दूजा ॥ ५ ॥
मन्मथ म्हणे ऐसा जाणा वीरशैव । येर जाण वाव धर्मलोपी ॥ ६ ॥

अभंग ६३ वा

वीरशैव मार्ग क्रीया करी निष्ठ । त्यासी मानी श्रेष्ठ उमापती ॥ १ ॥
पर स्त्री जननी ध्यान शिवार्चनीं । संताचे सेवनीं मानी हर्ष ॥ २ ॥
तोचि मान्य झाला स्वर्ग मृत्युलोकी । परद्रव्यें देखा नाणी दृष्टी ॥ ३ ॥

२

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

वाचेलागीं छंद शंकर नामाचा । मनीं आनंदाचा पूर वाहे ॥ ४ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे पूज्य जगा । भक्तीचिया अंगा देवकरीं ॥ ५ ॥

अभंग ६४ वा

सुखें असा गृहाश्रमीं । लक्ष लावा शंकर नामीं ॥ १ ॥
नटा नामीं शंकराच्या । आपदा चुकवा भयाच्या ॥ २ ॥
संसार धंदा सर्व करा । ध्यानीं निजध्यास करा ॥ ३ ॥
राग करूं नका बोला । रात्रंदिवस विवेकाला ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे संतालागीं । एवढी विनंती परिसा वेगीं ॥ ५ ॥

अभंग ६५ वा

आम्ही वंद्य म्हणो त्यासी । सर्व भावेंसी शरण ॥ १ ॥
मग हो कां भलते याती । ज्याचें चित्तीं शूळपाणी ॥ २ ॥
अनुसरें एकभाव । वेंची जीव परकाजा ॥ ३ ॥
सर्वांभूतीं शिव पाहीं । दुजा नाहीं त्या भावार्थ ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे ऐसा भाव । तेथें देव तोची एक ॥ ५ ॥

अभंग ६६ वा

इष्टलिंग हृदयावरी । अन्य देवा नमस्कारीं ॥ १ ॥
महा पाप तया जोडें । तेणें अधःपात घडें ॥ २ ॥
करितां दुजें ठायीं रती । तेणें घडें अधोगती ॥ ३ ॥
अंग लिंगासी अर्पिलें । तव्हां तयाचेंची झालें ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे नेणती वर्म । न पाहती धर्माधर्म ॥ ५ ॥

अभंग ६७ वा

शिव शिव म्हणतां वाचें । काय गेलें तुझ्या बाचें ॥ १ ॥
शिवनाम असें श्रेष्ठ । पापी उद्धरती नष्ट ॥ २ ॥
शिवनाम घेतां वाचें । दोष जाती वैष्णवांचें ॥ ३ ॥
शिवा वांचून आहे कोण । विठ्ठल मस्तकीं शिव जाण ॥ ४ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे । शिवा वांचून व्यर्थ जिणें ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ६८ वा

न करिती सोमवार । न पुजिती गौरीवर ।
ऐसें पातकी जे नर । यमपुरी तयासी ॥ १ ॥
मुखीं न घेती शिवनाम । चित्तीं नाहीं ज्याच्या प्रेम ।
ऐसें दोषी जे अधम । कुंभ पाक तयासी ॥ २ ॥
शिवनिंदा करिती वाचें । माहार जाणा ते जातीचे ।
प्रायःचित्त तया दोषाचें । नसें वेद पुराणीं ॥ ३ ॥
मन्मथ म्हणे जन्मा आले । जननी लागीं श्रमविलें ।
जन्मताच कां नाहीं मेलें । रांड लेक अपवित्र ॥ ४ ॥

अभंग ६९ वा

वर वर दावी शिवाचार । परी अंतरीं अनाचार ॥ १ ॥
भगवें तो जाश्वनीळ । जो कां निंदितो चांडाळ ॥ २ ॥
न पहावें वदन त्याचें । ते प्रिय यम दूताचे ॥ ३ ॥
काय गेरू कळली त्याला । गेरू अंतरीं रंगला ॥ ४ ॥
ऐसा गेरू आहें श्रेष्ठ । नकळे तो महा भ्रष्ट ॥ ५ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । भगवें रूप उमारंग ॥ ६ ॥

अभंग ७० वा

जन्मा आलिया तूं करी हें स्वहित । दारा पुत्र वित्त नये कामा ॥ १ ॥
निष्काम होऊनी शिवनाम उच्चारी । धरूनी अंतरीं दृढप्रेम ॥ २ ॥
प्रेमाचा अंकीत पार्वतीचा पती । न सोडी संगती प्रेमळाची ॥ ३ ॥
होऊनिया वेडा भोंवता भोंवता । करी न सांगता काज त्यांचे ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे देव प्रेमाचा भुकेला । आणिक कोणाला नाटोपेची ॥ ५ ॥

अभंग ७१ वा

शिव नाद शिव छंद । वाचें शिव स्मरावा ॥ १ ॥
शिव अवघा प्रेमानंद । सदाशिव स्मरावा ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

शिव हृदयीं रात्रंदिन । मुखीं ध्यान सदाशिव ॥ ३ ॥
शिव सुखां शिव दुःखां । मन्मथ मुखां सदाशिव ॥ ४ ॥

अभंग ७२ वा

बा रे गेलों गेलों वाया । मज तारी शंभूराया ॥ १ ॥
नको अंत पाहूं माझा । दास अंकित मी तुझा ॥ २ ॥
मज म्हणती पतित । तुज नोव्हे गा ऊचित ॥ ३ ॥
पावन असशील जरी । तरी धांव गा लौकरी ॥ ४ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंगा । आतां देऊं नको दगा ॥ ५ ॥

अभंग ७३ वा

वासनेचा फासा घालूनी जिवासी । आम्हां फिरवीसी नाना योनीं ॥१॥
आम्हीं तुझें काय केलें होतें देवा । म्हणोनीया दावा साधीयेला ॥ २ ॥
आतां तरी मज सोडवी एथूनी । काम क्रोध यांनीं नागवीलें ॥ ३ ॥
सिंहाचिया वस्तु जंबुकानें नेलीं । कीर्ती बुडाली देवा तुझी ॥ ४ ॥
म्हणोनी लौकरी मन्मथाशी तारी । त्या कीर्तीनें भरी त्रिभूवन ॥ ५ ॥

अभंग ७४ वा

आमुचें प्रारब्ध झांकोनिया ठेवा । पाऊल हें दावा उमाकांता ॥ १ ॥
लोकभयासाठीं भूमीआड केलें । पाहिजे दावीलें पुत्रालागीं ॥ २ ॥
लाडकें लेंकरूं करी अपराध । माता त्याचा खेद काय मानी ॥ ३ ॥
असंख्य पातक भरलें माझें अंगीं । म्हणवितों जगीं दास तुझा ॥ ४ ॥
आपुलीया दासा पडलीया ऊणें । जाईल दूषण त्रैलोक्यांत ॥ ५ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे बरवेंपण । आपुले आपण ओळखावें ॥ ६ ॥

अभंग ७५ वा

माझ्या मना लागो चाळा । पहावया । संत डोळां ॥ १ ॥
आणिक नाहीं मज चाड । न लगे संसार घड गोड ॥ २ ॥
तरीच फळ जन्मा आलों । उमारंगीं धन्य झालों ॥ ३ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे महादेवा । देई सज्जनाची सेवा ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ७६ वा

आम्हां नसेची विटाळ । आंगीं पातकाचा मळ ॥ १ ॥
आम्ही शिवभक्त केवळ । मुद्रांकित तेथींचें ॥ २ ॥
आम्ही नेणों कर्मा कर्म । वर्म विधी निषेधाचें ॥ ३ ॥
लिंगपूजा हा स्वधर्म । एकविध आमुचा ॥ ४ ॥
नेणों आणिकांची स्तुती । गीतीं गाऊं गौरीपती ॥ ५ ॥
हरी ब्रह्मादिका ध्यातीं । पादपद्में जयाचीं ॥ ६ ॥
आम्हीं न भिऊं कळीकाळा । जिंकूं कृतांताचा मेळा ॥ ७ ॥
दीन अनाथां दुर्बळा । पार करूं भवसिंधू ॥ ८ ॥
या रे मोठे लहानथोर । भलते याती नारीनर ॥ ९ ॥
एथें साधन विस्तार । नलगे कोण्या सायासें ॥ १० ॥
मन्मथ म्हणे कौलनामा । अनुसरून करा जमा ॥ ११ ॥
एथें सकाम निष्काम । भेद नसे अणुमात्र ॥ १२ ॥

अभंग ७७ वा

संसाराचें ठायीं असते जरी सुख । टाकुनिया देख जातें केवीं ॥ १ ॥
पार्वतीचा पुत्र षडानन ज्ञानी । आहाच म्हणोनी जातां केवीं ॥ २ ॥
थोर थोर मुनी कुटुंब सोडूनी । निरंतर वनीं राहते केवीं ॥ ३ ॥
ऐसे मुनीश्वर सांडूनी संसार । झाले दिगंबर तयासाठीं ॥ ४ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे संसारांत । सुख अणुमात्र नसे कांहीं ॥ ५ ॥

अभंग ७८ वा

तोंवरीच देवा तुजलागी ध्यावें । मागायाची हाव वसे चित्तीं ॥ १ ॥
तितुकें सांडीतां तुझें भय काय । रंक आणि राव तुल्य आम्हां ॥२॥
नागवें झालीया गेली सर्व लाज । शंकावया काज नसे कांहीं ॥ ३ ॥
उदास होऊनी फिरतों वेडेपणें । चित्तीं देहभान नसे कांहीं ॥ ४ ॥
तेथें तुझें कोण करितो स्मरण । देव भक्तपण कैचें वेड्या ॥ ५ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे वेडावलों । असतांची मेलों संसारासी ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ७९ वा

वेडा झालों वेडा झालों । वेडियाच्या गांवा गेलों ॥ १ ॥
वेडा वैसलासे भोळा । कृपा करी शिवलीला ॥ २ ॥
वेडियानें वेडें केलें । अवघें शिवरूपीं नेलें ॥ ३ ॥
मन्मथ म्हणे वेडा खरा । गुप्तरूपें आला घरा ॥ ४ ॥

अभंग ८० वा

वर्णांमाजी श्रेष्ठ ब्राह्मण मी एक । वाखाणी कौतूक लोकामध्यें ॥ १ ॥
क्षमा दया शांती ईश्वराची भक्ती । नसे एक रती भूतदया ॥ २ ॥
तेथींचें तें वर्म चुकुनीया गेला । भवपाशीं गुंतला चौऱ्यांशीच्या ॥३॥
उत्तम मिष्टान्न चांडाळें शिवीलें । तैसे तेथें झालें अभिमानें ॥ ४ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे मीपणाचें । घेऊनिया नाचें ओझें माथा ॥५॥

अभंग ८१ वा

न पडो विसर तुझिया पायांचा । गीतीं गाऊं वाचा नाम तुझें ॥ १ ॥
तुझिया सेवेचा नसावा वियोग । इच्छितों संयोग जन्मोजन्मीं ॥ २ ॥
हेंचि देई देवा न मागे आणीक । स्वामी मी सेवक तूं हें करी ॥ ३ ॥
त्रैलोक्याचा स्वामी दाता उदार । मागती तुज फार स्वर्ग मोक्ष ॥४॥
मज दुर्बळासी इतुकेंची देई । विनवितों डोई ठेवुनि पायां ॥ ५ ॥
कृपाळू होऊनी मन्मथा अपंगी । महाराज योगी याचें निजा ॥ ६ ॥

अभंग ८२ वा

जळो त्याचें ज्ञान जळो त्याची भक्ती ।
लिंगांगाची स्थिती न कळे ज्यासी ॥ १ ॥
अध्यात्माची पोथी सोडूनी बाजारीं ।
वैराग्याची थोरी सांगे लोका ॥ २ ॥
भक्ती भावार्थाचें घेऊनिया सोंग । जगामाजी ढोंग भोंदावया ॥ ३ ॥
व्यर्थ त्याचा जन्म शिवभक्ताचे कुळीं । वंशाची रांगोळी केली तेणें ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अमृताचें ताटी ओगरिलें विष । तैसे त्या कुळास नागवीलें ॥ ५ ॥
रूपवंत नार व्यभिचार करी । लावण्याची थोरी जळो तिच्या ॥ ६ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे भूमीभार । लिंगांगी विचार नाहीं जया ॥ ७ ॥

अभंग ८३ वा

तेणें सर्व केलें सांग । वरिला लाग भक्तीचा ॥ १ ॥
तपें तपला अमूप । जपें जपला सकळ ॥ २ ॥
केल्या बहू तीर्थावळी । आहुती अनळी ओपिल्या ॥ ३ ॥
अमोघ ओगरिलें अन्न । याचकां धन अर्पिलें ॥ ४ ॥
पुण्य क्षेत्रें धुंडाळिलीं । व्रतें घडलीं अपार ॥ ५ ॥
मन्मथ म्हणे प्रेमभावें । देव पावे सोयरा ॥ ६ ॥

अभंग ८४ वा

जारिणीसी पतीसेवेचा कंटाळा । व्यभिचार सोहोळा गोड वाटे ॥ १ ॥
जाराकडे पाहे डोळे मोडी हासे । पतीबोला त्रास मानी मनीं ॥ २ ॥
तैसें इष्टलिंग पूजेचा कंटाळा । देवांतर गोळा करी बहू ॥ ३ ॥
काय नेणों गती त्याची पुढें होय । वाटतो विस्मय मनामाजी ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे वाचें बोलावें तें काय । जनां दिसे सोय अधर्माची ॥ ५ ॥

अभंग ८५ वा

देऊळा आधार देवाचाची झाला । देवळानें केला देव उभा ॥ १ ॥
देवें आणियेली देऊळासी शोभा । देऊळाची प्रभा देवावरी ॥ २ ॥
तंतुमाजी शेला शेल्यामाजी तंतू । एक एका आंतु एकपणें ॥ ३ ॥
ऐकताहे कैसें सांच पडे लोकीं । देखणी विवेकीं जाणें खूण ॥ ४ ॥
अलंकार सोनें सोन्या अलंकार । पाहतां विचार ठायीं पडे ॥ ५ ॥
सद्गुरु प्रसादें मन्मथें देखीलें । दोहीं भाग ठेलें एकरूप ॥ ६ ॥

अभंग ८६ वा

भक्ताचिया घरी मुक्ती राबताती । वेदांत हे गाती श्रुती मुखें ॥ १ ॥
काजाभक्ताचिया आपण करी दास्य । विघ्न वारीतसे बहूळेचे ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

बहुळा ती नेली कैलासालागूनी । आपुल्या आसनीं बैसविली ।। ३ ।।
दाशार्णव राजा शबरी सिंहकेत । त्याचे मनोरथ रक्षिसी तूं ।। ४ ।।
गोकर्णी चांडाळी तिचा उद्धार केला । कल्मषपाद नेला कैलासासी ।।५।।
मन्मथ म्हणे ऐसे दोषी उद्धरीसी । आम्हां उपेक्षीसी कशास्तव ।। ६ ।।

अभंग ८७ वा

सायंकाळीं शिव पूजा । सुख होय नंदीध्वजा ।। १ ।।
वाढी भुकेलिया अन्न । हो कां कैसेंही भोजन ।। २ ।।
तेथें अर्पिल्याचें फळ । राहूं नेंदी दोष मळ ।। ३ ।।
करी कृपा लोभ फार । भव ओसरें अपार ।। ४ ।।
मन्मथ म्हणे ऐसी घडी । आनंदासी कोंब फोडी ।। ५ ।।

अभंग ८८ वा

हर जित्ता मेल्या तारी । एक भक्त भवसागरीं ।। १ ।।
अवघें कुळ करी पावन । पापी दोषी तारी जन ।। २ ।।
हें तों एकासाठीं घडें । सुख सकळांसी जोडे ।। ३ ।।
गायी वत्सालागीं पान्हा । क्षीरपान सर्व जनां ।। ४ ।।
मन्मथ म्हणे भगीरथ । सगरा आणिलें गंगातीर्थ ।। ५ ।।

अभंग ८९ वा

भाळीं भस्म रेखा । तुम्हीं तयासी ओळखा ।। १ ।।
करा साष्टांग वंदना । सव्य घाला प्रदक्षिणा ।। २ ।।
होसी दूता आज्ञा करी । यम भिऊनी अंतरीं ।। ३ ।।
गीत गाती नारी नर । मुखीं नामाचा उच्चार ।। ४ ।।
असे रुद्राक्ष मंडित । बिल्वमाळा विराजित ।। ५ ।।
देह असो भलतेपरी । जे कां शैव वेषधारी ।। ६ ।।
मन्मथ म्हणे ऐसी मात । दूता सांगे वैवस्वत ।। ७ ।।

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ९० वा

धन्य तयाचा संसार । जेथें गजर नामाचा ॥ १ ॥
कांता पुत्र बंधू जन । अवघे शरण देवासी ॥ २ ॥
घरीं उद्योग करिती । वाचें वदती शिव शिव ॥ ३ ॥
भावें करिती शिवपूजा । नसे दुजा भावार्थ ॥ ४ ॥
वाढी वाचकांसी अन्न । करी भोजन अवश्य ॥ ५ ॥
मन्मथासी सेवा घडो । द्वारीं पडो ये याच्या ॥ ६ ॥

अभंग ९१ वा

कानीं ठेवुनीया मन । करा कीर्तन श्रवण ॥ १ ॥
ऐकिलें तें धरा मनीं । वाचें वदा शूळपाणी ॥ २ ॥
सदा ध्यान करा त्याचें । भय नाहीं काळिकाळाचें ॥ ३ ॥
देव वोला माथां वाहे । जेथें वांछी तेथें जाये ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे गुण कीर्तनीं । देव जोडा सर्व जनीं ॥ ५ ॥

अभंग ९२ वा

अहो दीपकीं पतंग । सुखें जाळी आपुलें अंग ॥ १ ॥
कमळीं घ्यावया सुगंध । लोभें भृंग पावे बंध ॥ २ ॥
काय लाभ तया झाला । शेखीं प्राणासी मुकला ॥ ३ ॥
तैसें विषयाचें सुख । पाहूं। जातां अवघें दुःख ॥ ४ ॥
करी आतांची विवेक । पुढें न घडे जेणें शोक ॥ ५ ॥
शरण सद्गुरुसी जाई । चित्त ठेवी त्याचे पायीं ॥ ६ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । ब्रह्मरूप होय अंग ॥ ७ ॥

अभंग ९३ वा

तया भावें शरण जावें । सदा वाचें नाम घ्यावें ॥ १ ॥
करी दीनावरी कृपा । उरो नेदी दैन्य पापा ॥ २ ॥
नवविधा माजी सार । नाम मात्रें होती पार ॥ ३ ॥
मन्मथ म्हणे धरा जीवीं । हेचि भक्ति सदाशिवीं ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ९४ वा

काम जिंकिला कवणें । ऐका त्यांचीं महिमानें ॥ १ ॥
रंभा आली शुकापाशीं । माय म्हणुनी वंदी तिसी ॥ २ ॥
काम षण्मुखें ग्रासिला । जनक विदेहीं तो झाला ॥ ३ ॥
काम त्रासिला भीष्मानें । मन्मथ म्हणे वरदानें ॥ ४ ॥

अभंग ९५ वा

कामें नाडिलें जनांला । अंतर पडे परमार्थाला ॥ १ ॥
कामें केलें देशोधडी । फिरवी संसार बांधोडी ॥ २ ॥
कामें नाडिलें थोरासी । इतरांची गती कैसी ॥ ३ ॥
कामें नारद भुलविला । साठी संवत्सर व्याला ॥ ४ ॥
कामें ब्रह्मा चेवविला । कन्येपाठीं तो लागला ॥ ५ ॥
काम ऐसा अनीवार । नागविले ऋपीश्वर ॥ ६ ॥
कामें विष्णू दीन केला । वसवी वृंदें स्मशान ॥ ७ ॥
कामें गवसिलें शिवासी । हिंडे भिल्लिणि पाठिशीं ॥ ८ ॥
काम कैसीयानें सरे । मन्मथ म्हणे नाम स्मरें ॥ ९ ॥

अभंग ९६ वा

हर रे वीरशैव धर्म । चालें तोच्चि तो उत्तम ॥ १ ॥
शील क्रीया करी नेम । लिंगपूजें लावी प्रेम ॥ २ ॥
न करी कवणाची निंदा । शिवस्मरणीं हाचि धंदा ॥ ३ ॥
हर रे इंद्रियांसी मारी । संताघरीचा कामारी ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे ऐसा वर्ते । तयालागी म्हणिजे मुक्त ॥ ५ ॥

अभंग ९७ वा

हर रे शंकर मंत्र सोपा । करी निर्मळ अवघ्या पापा ॥ १ ॥
हर रे शंकर दैवत भोळा । स्मरतां नासे कळीकाळा ॥ २ ॥
हर रे शंकर छंद मनीं । गोड ऐकतां श्रवणीं ॥ ३ ॥
मन्मथ म्हणे भलते याती । धन्य शंकर ते ध्याती ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ९८ वा

उमारंग आमुची माय । आम्हां सुखां उणें काय ॥ १ ॥
घेतां नामामृत ध्वनी । प्रेम वोसंडीत मनीं ॥ २ ॥
क्रीडूं गणांचिया मेळीं । करूं आनंदाची टाळी ॥ ३ ॥
मन्मथ म्हणे कृपावंत । ठेवी आम्हांपाशीं चित्त ॥ ४ ॥

अभंग ९९ वा

हर रे निर्मळ ही काया । माझी करी देवराया ॥ १ ॥
हर रे कानाचे श्रवणीं । तुझी पडो नामध्वनी ॥ २ ॥
हर रे डोळ्याचें पाहणें । अवघा तूंची परिपूर्ण ॥ ३ ॥
घडो हस्तानें ही पूजा । निरंतर शिवराजा ॥ ४ ॥
घडो पायांचें भ्रमण । तुझें क्षेत्रालागीं जाण ॥ ५ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । देई हाचि गा उद्योग ॥ ६ ॥

अभंग १०० वा

ज्ञान गर्वे झाला धीट । बांधून व्युत्पत्तीची मोट ॥ १ ॥
वेद शास्त्रें अभ्यासिलीं । थोर प्रतिष्ठा जोडिली ॥ २ ॥
जळो त्याचें थोरपण । वाचें नाणी उमारमण ॥ ३ ॥
शिव कीर्तनाच्या ठायीं । चित्तीं लोभ ज्याच्या नाहीं ॥ ४ ॥
नाहीं भक्तीचा ओलावा । पातकी तोचि जाणावा ॥ ५ ॥
परस्त्री परधन हरणीं । सदा इच्छितसे मनीं ॥ ६ ॥
सर्वकाळ निंदा करी । कोणा राहूं नेदी उरी ॥ ७ ॥
मन्मथ म्हणे अभिमान । करी दोषाचें साधन ॥ ८ ॥

अभंग १०१ वा

जय जय मदनांतका । सर्व व्यापका सर्वेशा ॥ १ ॥
उमापती गंगाधरा । चंद्रशेखरा सांब्रमूर्ती ॥ २ ॥
पशुपती परशूधरा । परात्परा पर-पुरुषा ॥ ३ ॥
सदाशिवा शूळपाणी । भाळनयनी त्रिलोचना ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

भक्तवत्सला भयनाशका । भवभंजका त्रिपुरारी ॥ ५ ॥
नीलकंठा शशिशेखरा । गौरीवरा गणानाथा ॥ ६ ॥
महादेवा महाराजा । नंदिध्वजा तुज नमो ॥ ७ ॥
हर रे मन्मथाची वाणी । नामस्मरणीं ठेवावी ॥ ८ ॥

अभंग १०२ वा

ऐका कथेचें महिमान । भक्तजन भाविक हो ॥ १ ॥
कलियुगीं हेंचि सार । तरले फार या वाटें ॥ २ ॥
कानीं पडतां शिवनाम । वाटे प्रेम शरीरीं ॥ ३ ॥
होय पातकाचा नाश । तुटे पाश भवाचा ॥ ४ ॥
उपजे श्रवणीं आवडी । जोडे जोड भक्तीची ॥ ५ ॥
मन्मथ म्हणे कथामृत । करी तृप्त सकळींका ॥ ६ ॥

अभंग १०३ वा

असे शुद्ध भाव ज्याचा । देव अंकीत तयाचा ॥ १ ॥
अहो आठवितां पोटीं । धांवे तयाचे संकटीं ॥ २ ॥
कोठें पडो नेदी उणें । जाणे अंतरींच्या खुणें ॥ ३ ॥
गुंते भावार्थाच्या लोभा । जेथें पाहे तेथें उभा ॥ ४ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंग । देव भाविकाचा योग ॥ ५ ॥

अभंग १०४ वा

जाणोनि न नेणें करी माझें मन । आपली प्रेम खूण देउनीया ॥ १ ॥
मग मी संसारीं असेन व्रतस्थ । जैसें हो जळांत पद्मपत्र ॥ २ ॥
ऐकुनी न ऐके निंदा स्तुती कानीं । जेवीं का उन्मनीं योगीराज ॥ ३ ॥
देखूनी न देखे प्रपंच हा सृष्टीं । स्वप्नींचिया दृष्टी चेवलीया ॥ ४ ॥
बोलूनी अबोला असावा लौकीक । निर्वाणी निःशंक देहभान ॥ ५ ॥
मन्मथ म्हणे ऐसें करी कोणेवेळीं । जेवीं लवण जळीं मिळे तेवीं ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १०५ वा

कैलासीचें ठायीं न वसे वसती । सद्गुरुची संगदी होई जेव्हां ॥ १ ॥
साधुसंगें मोक्ष लुटे सर्वकाळ । विश्रांतीचें मूळ साधुजन ॥ २ ॥
धन्य साधुजन साधिती जे नर । भवसिंधू दुस्तर तरती कीं ॥ ३ ॥
मन्मथ म्हणे साधु तोचि निजानंद। त्याचें पायीं छंद लागो आम्हा ॥४॥

अभंग १०६ वा

काय कैलासा करावें । मुखीं शिव नाम घ्यावें ॥ १ ॥
काय कैलासासी काम । मुखीं घ्या रे शिवनाम ॥ २ ॥
अहो शिवनामापुढें । काय कैलास बापुडें ॥ ३ ॥
काय कैलासाची चाड । मन्मथ म्हणे शिव गोड ॥ ४ ॥

अभंग १०७ वा

भोळ्या शंकरा शंकरा । पार्वतीचिया हो वरा भोळ्या शंकरा ॥ १ ॥
माझी ऐकावी प्रार्थना । बहुत पावलों यातना भोळ्या शंकरा ॥ २ ॥
तोडी संसार बंधन । लावी चरणीं अंतःकरण भोळ्या शंकरा ॥ ३ ॥
आतां नको गर्भवास । फार झालों कासावीस भोळ्या शंकरा ॥ ४ ॥
मन्मथासी सोडवी आतां । विश्वलोचना अनंता भोळ्या शंकरा॥ ५ ॥

अभंग १०८ वा

वाचें वदा नमःशिवाय । सुलभ उपाय सर्वांशीं ॥ १ ॥
पार्वतीस सर्वेश्वर । हाचि सारबोध केला ॥ २ ॥
मूळमंत्र पंचाक्षर । जपतां पार भवसिंधू ॥ ३ ॥
नारीनर सकळीका । नाहीं धोका या मार्गा ॥ ४ ॥
वेदशास्त्रें देती ग्वाही । याहून नाहीं साधन ॥ ५ ॥
मन्मथ म्हणे धरा कंठी । लाभ पोटीं सांठवा ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १०९ वा

गुरु आणि लिंग जंगमाची सेवा । देई मज देवा जन्मोजन्मीं ॥ १ ॥
रुद्राक्षाच्या माळा भस्म लावूं भाळीं । हेंचि चंद्रमौळीं देई मज ॥ २ ॥
तीर्थ आणि प्रसाद मंत्र षडाक्षर । ध्याऊं उमावर जन्मोजन्मीं ॥ ३ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे आचरण । हेंचि अष्टावर्ण वीरशैवां ॥ ४ ॥

अभंग ११० वा

तुजलागीं हेंची मागों । तुझें नामीं छंद लागो ॥ १ ॥
सुखें संसारासी घाली । देई आवडी पाऊलीं ॥ २ ॥
नको नीचांचा सहवास । नको साधूजनीं त्रास ॥ ३ ॥
मोह पुत्र कलत्राचा । नको लोभ शरीराचा ॥ ४ ॥
नको एकांती लोकांतीं । नको परनारी संगती ॥ ५ ॥
म्हणे मन्मथ शिवलिंगा । देई चरणापाशीं जागा ॥ ६ ॥

* आरती *

आरती शिवराजा, मन्मथ स्वामी महाराज़ा ।
वेदातांचे सार मुख्य पेरिलें बीज ॥ धृ० ॥
समाधि महास्थळीं, सर्प व्याघ्रांची जाळी ।
निर्वैर श्वापदें हो, समदृष्टीनें न्याहाळीं ॥ १ ॥
शिवभक्ति लोप झाली, विश्व शिवमय केलें ।
ग्रंथ हा परम रहस्य, गुह्य प्रकट केलें ॥ २ ॥
अभंगीं निरूपण, अनुभविलें ज्ञान ।
आनंद शिवदास, सर्वशुभ कल्याण ॥ ३ ॥

ॐ नमःशिवाय
मन्मथ स्वामींचें अभंग समाप्त

—०—

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

|| ॐ नमः शिवाय ||

श्री लिंगेश्वराचें अभंग प्रारंभ

गुरु ध्याई गुरु ध्याई । गुरु परतें सार नाहीं ॥ १ ॥
गुरु सेवेचा संकल्प । तेंचीं माझें पूर्ण तप ॥ २ ॥
गुरु चरणींची रजधूळी । तेची तीर्थांची आंघोळी ॥ ३ ॥
केलें सद्गुरूचें भजन । तेंचीं माझें अनुष्ठान ॥ ४ ॥
लिंगेश्वर सांगे वर्म । गुरु तोची परब्रह्म ॥ ५ ॥

अभंग २ रा

येई बा शंकरा कृपेच्या सागरा । भेट दे दातारा अनाथासी ॥ १ ॥
अनाथ अपराधी आलों मी शरण । कृपा मज पूर्ण करी देवा ॥ २ ॥
देवा आदिदेवा । शंभु सदाशिवा । निज पदीं ठेवा देई मज ॥ ३ ॥
देई मज ज्ञान तुझ्या स्वरुपाचें । तेणें अविद्येचें तुटें मूळ ॥ ४ ॥
तुटतीं बंधनें तुझिया कीर्तनें । चुके येणें जाणें नाम घेतां ॥ ५ ॥
नाम घेतां रूप आठवें सुंदर । ध्यायीं लिंगेश्वर वेळोवेळां ॥ ६ ॥

अभंग ३ रा

अंतरात्मया कृपाळू स्वामीया । यावें करुणालया अंतर्यामीं ॥ १ ॥
अंतरीं बैसुन सुख द्यावें मज । आनंदाची भूज नाचवीन ॥ २ ॥
नाचवीन मन तुझिया चरणीं । गाईन कीर्तनीं नाम तुझें ॥ ३ ॥
तुझें नाम गाता सुख वाटे चित्ता । मुक्ति सायुज्यता न लगे मज ॥४॥
न लगे वैभव कनक आणि कांता । तुझें नाम घेतां सदाशिवा ॥ ५ ॥
देवा मज देई नामामृत गोडी । ही पूर्ण आवडी लिंगेश्वरा ॥ ६ ॥

अभंग ४ था

तृषाक्रांता जैसी जीवनाची गोडी । तैसी तुझी गोडी लागो मज ॥ १ ॥
भुकेलिया जैसा जेवितो तातडी । तैसी तुझी गोडी लागो मज ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

तारुण्यी वनिता भ्रतारा आवडी । तैसी तुझी गोडी लागो मज ॥ ३ ॥
लिंगेश्वर म्हणे नामाचा वराडी । प्रेम प्रीति आवडी पुरवी देवा ॥४ ॥

अभंग ५ वा

चौऱ्याऐंशीं लक्ष भ्रमें फिरलासी । शेवटीं आलासी मनुष्य जन्मीं ॥१॥
सांडोनी भजन विषय स्मरसी । तेणें तूं पावसी जन्मदुःख ॥ २ ॥
सोय धरी अतां अरे जडमूढा । काळाचीया दाढां पडशील ॥ ३ ॥
पडशील कैसा ऐकरे गव्हारा । मुषक मांजारा सांपडला ॥ ४ ॥
सांपडला जैसा जंबुक सिंहासी । पारधी पाडसा धरूनि आणी ॥ ५ ॥
धरिला वृषभ व्याघ्रें जैसा मुखीं । तैसें तुज शेखीं होईल जाण ॥ ६ ॥
लिंगेश्वर म्हणे धरा शिवसोय । मग नाहीं भय कळो काळाचें ॥ ७ ॥

अभंग ६ वा

देहीं घरामाजीं दाटलें बहु कर्म । प्रपंच आश्रम नांदतसे ॥ १ ॥
स्त्रिया चौघीजणी कलकला करिती । मत्सरें भांडती नानापरी ॥ २ ॥
कन्या सातजणी स्वार्थाचें लक्षणीं । आपुलाले गुणीं पडतसे ॥ ३ ॥
पुत्र तेरा जण करिती अवगुण । विषयाला गुण धांवताती ॥ ४ ॥
ऐशा आश्रमाचा लागलासे घोर । तें वेळीं विचार आठवला ॥ ५ ॥
उबगोनी शरण गेलों सद्गुरुसी । तेणें कुटुंबासी निवारिलें ॥ ६ ॥
लिंगेश्वर म्हणे आपणां ऐसें केलें । बैसविलें निजपदीं अढळ ॥ ७ ॥

अभंग ७ वा

पांच गेले पांचा ठायां । कैसा देह गेला विलया ॥ १ ॥
मृत्यु पावला तो कोण । तें मज देई बा सांगून ॥ २ ॥
देह आत्मा काय मेला । सांगा विचार कैसा झाला ॥ ३ ॥
विश्व पहातां अवघे मुक्त । परी कल्पना बाधीत ॥ ४ ॥
लिंगेश्वर विनवी मना । वेगीं सोडी तूं कल्पना ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ८ वा

रुईच्या फळामाजीं कोठून असे रस । पहातां कापूस अभ्यंतरीं ॥ १ ॥
तैसा निंदकाचा व्यर्थ जन्म जाय । कल्पांतीं उपाय नाहीं तया ॥ २ ॥
शेवरीचा वृक्ष सर्वांगी पोकळ । वरीं पुष्प फळ नास्ति जैसें ॥ ३ ॥
पांगाऱ्याचीं फुलें सुरंग तेजाळ । सांडील परिमळ थोरवी कोणा ॥ ४ ॥
सांडण्याचें अन्न जरी झालें मिष्ट । सज्जन श्रेष्ठ नातळती ॥ ५ ॥
लिंगेश्वर म्हणे जो पडे भोंवरी । तो कैंवीं माघारीं येई तीरा ॥ ६ ॥

अभंग ९ वा

कोणी एक मेंडका असत संसारीं । मन श्वानावरी असे त्याचें ॥ १ ॥
त्यासी अंतःकाळ आला एका वेळीं । पहातां जवळी कोणीं नसे ॥ २ ॥
रात्रंदिवस माझ्या जीवाचा सांगाती । तो जिवलग अंतीं आठवला ॥ ३ ॥
श्वान श्वान म्हणतां शिवशब्द आले । सहज घडलें भजन त्यासी ॥ ४ ॥
रुद्रगणा-हातीं विमान आणिलें । कैलासासी नेलें घालूनीया ॥ ५ ॥
लिंगेश्वर म्हणे काय वाणूं त्यासी । मेंडका कैलासीं राज्य करी ॥ ६ ॥

अभंग १० वा

सांडोनिया जन वसविलें वन । दावावया चिन्ह वैराग्याचें ॥ १ ॥
वैराग्य वितंड प्रबोधें प्रचंड । स्वरूप अखंड उद्धरिसी ॥ २ ॥
उपदेशिले जन कृपा केली पूर्ण । पतित पावन शिवराज ॥ ३ ॥
शिवराज सद्गुरु मुखें उच्चारितां । तुटली भ्रमता चौऱ्यांशीची ॥ ४ ॥
चौऱ्यांशीचा फेरा चुके सद्गुरूनामें । म्हणोनी मनोधर्मे शिवस्मरा ॥ ५ ॥
स्मरा शिवलिंग धरा साधुसंग । लिंग या अभंग गुरु-चरणीं ॥ ६ ॥

अभंग ११ वा

जास्वंदाचें पुष्प होतें शिवांगणीं । घारीनें नयनीं देखियलें ॥ १ ॥
आमिष म्हणोनि मुखीं धरियलें । झडपोनी नेलें नभा माजीं ॥ २ ॥
झडपी सरीसें आंगण लोटिलें । मन संतोषलें शंकराचें ॥ ३ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

हस्तावीण कैसें आंगण लोटिलें । विमान धाडिलें घारीलागीं ॥ ४ ॥
लिंगेश्वर म्हणे न कळे याची थोरी । घारीला शिवपुरी प्राप्त झाली ॥५॥

अभंग १२ वा

ऐसा कोण आहे देव । नाम घेतां तुटे भव ॥ १ ॥
एका शंकरा वांचुनी । कोण आहे मोक्षदानी ॥ २ ॥
न पाहेची भाव शुद्ध । तोडी पतिताचें बंध ॥ ३ ॥
महा पातकी तारीले । नारी नर उद्धरिले ॥ ४ ॥
लिंगयासी आणिली शोभा । केला कैवल्याचा गाभा ॥ ५ ॥

अभंग १३ वा

पटकर पोतेरें करी सुगरण । तैसा जन्म जाण व्यर्थ गेला ॥ १ ॥
काष्टापरी जैसा जाळिला चंदन । तैसा जन्म जाण व्यर्थ गेला ॥ २ ॥
कवडीचें मोलें दिधलेसें रत्न । तैसा जन्म जाण व्यर्थ गेला ॥ ३ ॥
लिंगेश्वर म्हणे न करी भजन । त्याचा जन्म जाण व्यर्थ गेला ॥ ४ ॥

अभंग १४ वा

उदयालागीं कैसा आला तये काळीं । तस्कर देऊळीं प्रवेशला ॥ १ ॥
माथा ठेउनी पाय चांदवा सोडिला । शिव संतोषला मनामाजीं ॥ २ ॥
म्हणे माझे भक्त उदंड हे उर्वी । देह कोणी पूर्वीं न अर्पिला ॥ ३ ॥
महा भक्त म्हणोनि कैलासीं नेला । निजपदीं स्थापिला सदाशिवें ॥४॥
लिंगेश्वर म्हणे न कळे याची महिमा । चोरटा निजधामा पावलासे ॥५॥

अभंग १५ वा

कोणी एक अभागी कुष्टकुश्चळ अंगीं । शिवद्वारीं रोगी पडिला असें ॥
दुर्गंधासी त्यांच्या जाणोनिया श्वान । करू आलें चाटन तया प्रती ॥
हड हड म्हणतां हर हर बोले । तेणें संतोषले शूळपाणी ॥
एवढ्या दुःखांत घेतो माझें नाम । म्हणोनि निजधाम अर्पी त्यासी ॥
दिव्य देह करूनी कैलासीं नेला । निजपदीं स्थापिला सदाशिवें ॥
लिंगेश्वर म्हणे न कळें याची लीला । सुखाचा सोहळा रोगी भोगी ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १६ वा

भोळा चक्रवर्ती कोणें म्हणविलें । नाम पडियलें शिवराय ॥ १ ॥
शंकरा सारिखा कोण देव आहे । विचारूनी पाहे त्रिभुवनीं ॥ २ ॥
कोणीं अग्नीनेत्रें मदन जाळिला । कोणीं संहारीला त्रिपूर दैत्य ॥ ३ ॥
कोणीं ब्रह्मयाचें ज्येष्ठ मुख छेदिलें । कोणी म्हणविलें पूर्ण योगी ॥४॥
कोणीं वरदान असुरा दिधलें । कोणीं राज्यीं स्थापिलें राक्षसासी ॥५॥
कोणीं राज्यसंपत्ती वहन अर्पिलें । कोणी दान केलें स्वास्त्रियेचें ॥ ६ ॥
कोणीं विषालागीं दिधलेंसे पाठीं । धरियलें कंठीं भक्तकाजा ॥ ७ ॥
लिंगेश्वर म्हणे विचारुनी पहातां । शंकरा परता आणिक नाहीं ॥८ ॥

अभंग १७ वा

चहूं युगामाजीं कलियुग बोलिजे । क्षीराब्धी साजे समुद्रास ॥ १ ॥
याही परतें सार आणिक नाहीं थोर । शास्त्रीं हा निर्धार केला असे ॥२॥
सकळ सरिता असती अनेगा । पवित्र ते गंगा पुण्यशीळ ॥ ३ ॥
सप्त द्विपामाजीं जंबुद्वीप सार । पतिव्रता थोरं उमादेवी ॥ ४ ॥
हस्तींमाजीं शोभे रत्न ऐरावती । धेनु जे बोलती काम-धेनु ॥ ५ ॥
वृक्षा माजीं एक शोभे कल्पतरू । पर्वतात मेरु-थोर असे ॥ ६ ॥
वृषभा माझारीं नंदी हा उत्तम । जन्मामाजीं जन्म मनुष्य देह ॥ ७॥
सर्व देवामाजी समर्थ शंकर । ध्याय लिंगेश्वर वेळोवेळां ॥ ८ ॥

अभंग १८ वा

एक वेळां मिळें दूध तूप मांडा । एक वेळां कोंडा ताक्रा सवें ॥ १ ॥
अवघेची दिवस सारिखे नाहींत । करावें स्वहित शिव नामीं ॥ २ ॥
एक वेळां मिळे मंचकीं शयन । एक वेळां तृण अंथरावया ॥ ३ ॥
एक वेळां मिळे अश्व हस्ती वृषभ । एक वेळां रासभ प्राप्त होय ॥ ४ ॥
एक वेळां वस्त्र अलंकार । एक वेळ झांजर वाकळ ती ॥ ५ ॥
एक वेळां जगीं जोडला सन्मान । एक वेळां अपमान होत असे ॥ ६ ॥
लिंगेश्वर म्हणे सांडा सुख दुःख । भजा पंचमुख दृढ भावें ॥ ७ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १९ वा

दळण दळितां स्त्रियांचिये स्थिती । तोंडें वरळती भलतेंची ॥ १ ॥
शंकरा सांडोनी पितयासी गाती । सत्य त्या म्हणती अमंगळा ॥ २ ॥
चिमुकल्या कारणें वर्णिती जननी । शिव न ये वदनीं धांगडीच्या ॥ ३ ॥
आपुल्या स्वार्थासी वर्णती बंधुला । शिव स्मरणाला आठवेना ॥ ४ ॥
बहीण चुलती कुळ गोत्र सकळां । गातातीं खटाळा नानापरी ॥ ५ ॥
लिंगेश्वर म्हणे किती सांगू रांडेस । दळिता शिवास आठवीना ॥ ६ ॥

अभंग २० वा

तारु बांधोनिया पैलतीरा जाती । सांगड फोडीती काम झाल्या ॥ १ ॥
ऐसें जे चांडाळ गुण विसरती । सहज पडती नरककुंडी ॥ २ ॥
नांवेचें सांगातें उतरले नदी । नांव अग्नीमधीं जाळितातीं ॥ ३ ॥
गायत्रीचें क्षीर घेतलें पिळोनी । उपवासी बांधोनी ताडितातीं ॥ ४ ॥
नऊ मास उदरीं वागवी सुंदरी । ते माता चौ बारी नग्न केली ॥ ५ ॥
फळें भक्षोनियां तोडी कल्पवृक्ष । गंगाजळ प्रत्यक्ष घेवोनी निंदी ॥ ६ ॥
अष्टोत्तर संख्या रोगाच्या काढोनी । तो वैद्य मारोनी दवडीला ॥ ७ ॥
दुष्काळीं वाचला सुकाळीं माजला । शेखीं मारून गेला द्रव्य नेलें ॥ ८ ॥
सुपंथें पावला आत्म-नगरासी । गेलीया पंथासी निखंदीजे ॥ ९ ॥
दोराच्या आधारें पर्वत चढला । पावला साठीं केला अपघात ॥ १० ॥
लिंगेश्वर म्हणे धरा संत संग । नको संसर्ग अभक्ताचा ॥ ११ ॥

अभंग २१ वा

फाकट फुकट बोलती फोलकट । बोधितां वळे कट धरिती गा ॥ १ ॥
खोटी वटवट कोरडी चावट । व्यर्थ कटकट करिती गा ॥ २ ॥
कल्पना कळकट त्रिगुण चोखट । माया मळकट करिती गा ॥ ३ ॥
निर्गुणीं निघोट वस्तु ते घनवट । नेणोनी हूळ्वट मारिती गा ॥ ४ ॥
लिंगेश्वर निकट गुरुकृपे निष्ठ । येर भेद भ्रष्ट हरती गा ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग २२ वा

काम सर्पे मज अवचीत डंशिलें । तें विष चढलें ब्रह्मांडासी ॥ १ ॥
मन भांवलें शुद्धि नसे कांहीं । आप पर तेंही आठवेना ॥ २ ॥
पाया पिळ पडे हातही भागले । बहु दुःख झालें तये वेळीं ॥ ३ ॥
कुकर्माचा झेंड्ड अंतरीं लोटला । कंठीं जो दाटला वासनेनें ॥ ४ ॥
प्रपंच कडुलिंब मज गोड वाटें । रुतती विषय कांटें म्हणोनीया ॥ ५ ॥
तया वेळीं थोर दुःख वाटें जीवा । भावें केला धांवा सद्गुरुचा ॥ ६॥
आला झडकरी गुरु धन्वंतरी । सोहं बीजें मंत्रीं झेंड्ड फोडी ॥ ७ ॥
वीष उतरोनी देहशुद्धी केली । मूर्छना हरली इंद्रियाची ॥ ८ ॥
प्रपंच कड्डलिंब सहज वाटला । सावध हो ठेला परब्रम्हीं ॥ ९ ॥
कड्ड वनौषधीं मधुरता आली । तैसी परी झाली लिंगेश्वरा ॥१०॥

अभंग २३ वा

सर्व साधनाचें सार, सर्व व्रतासी आधार ।
सकळ तीर्थाचें माहेर, कपिलधार अघ-नाशी ॥ १ ॥
सर्व सिद्ध ऋषिमुनी, अनेक तापसांच्या श्रेणी ।
गिरिजा सहित शूळपाणी, वसे या स्थानीं सर्वदा ॥ २ ॥
इंद्र विरंचीं सुरनर, जो का लक्ष्मीचावर ।
आवडा बसती निरंतर, कपिलाधार अनुपम्य ॥ ३ ॥
कपिलाधार वाराणसी, कपिलाधार पुण्य राशी ।
कपिलधार सर्व जीवांसी, सुखदायक अक्षयीं ॥ ४ ॥
कपिलाधार भू-कैलास, कपिलाधार तोडी पाश ।
कपिलधार जड जीवास, भवमोचन भवभीता ॥ ५ ॥
लिंगेश्वर म्हणे यारे, सांड्डन साधन पसारे ।
अवघे जीवन्मुक्त व्हारे, कपिलाधारीं न्हावोनी ॥ ६ ॥

अभंग २४ वा

सावध होई सावध होई । आपणा आपण लक्षुनि राही ॥ १ ॥
अंतर वोवरीं सुखें क्रीडा करी । इंद्रियद्वारां नको येऊं बाहेरी ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

तद्रुप तन्मय झाली अखंडता । वृत्ती विराली अवधी वस्तुता ॥ ३ ॥
मुक्ति मायीक मोक्ष कल्पनीका । निर्विकल्प देहीं तोचि स्वयें मुक्त ॥४॥
लिंगेश्वर म्हणे सांगेन तो कोश । तूंची परब्रह्म परतोनी असे ॥ ५ ॥

अभंग २५ वा

स्वामिसी चुकलें कपड्याचें श्वान । तैसें झालें जिणें निगुऱ्याचें ॥ १ ॥
दहीं क्षिरीं माजी चाटू हिंडे मानें । तैसें झालें जिणें निगुऱ्याचें ॥२ ॥
गणिकेचा पुत्र पितयासी नेणें । तैसें झालें जिणें निगुऱ्याचें ॥ ३ ॥
लिंगेश्वर म्हणे जो सद्गुरुसी नेणे । अजा गळीं स्तनें तैसा जन्म ॥४॥

अभंग २६ वा

सद्गुरु सज्जन माय । शिष्य बाळा टाळी भय ॥ १ ॥
ओसंगळां घेवोनियां । प्रेम पान्हा पाजूनिया ॥ २ ॥
बोधीं पोटीं प्रेम लहरी । स्वानुभवें सुखी करी ॥ ३ ॥
अद्वय शोभे अलंकार । विवेक अंगीं टोपी सार ॥ ४ ॥
कृपादृष्टीं अवलोकी । बैसविलें विजय अंकीं ॥ ५ ॥
मुक्तपणें रांगे खेळे । परतोनी चरणीं लोळे ॥ ६ ॥
अज्ञान लिंगेश्वर बाळ । बोलूं नेणें वाचा बरळ ॥ ७ ॥

अभंग २७ वा

ॐ नमो सद्गुरु शिव परब्रह्मा । स्वामी सर्वोत्तम परात्परा ॥ १ ॥
परातीत परा निज निर्विकारा । वंदू सर्वेश्वरा गुरु देवा ॥ २ ॥
देवाधिदेवा नित्यानंद शिवा । शुद्ध स्वानुभवा निजरूपा ॥ ३ ॥
रूप नामातीता अद्वय अवधूता । निर्भय निर्धूता निरंजना ॥ ४ ॥
लिंगेश्वर म्हणे अलक्ष अमूपा । नित्य निर्विकल्पा अजा अक्षरा ॥ ५ ॥

अभंग २८ वा

जाणा पशु पक्षी श्वापदें जळचरें । ओघ नदी क्षेत्र ब्रह्मरूप ॥ १ ॥
ब्रह्मरूप असे पिपिली मशक । अन्न धात कीटक ब्रह्मतेंचि ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

तेंचि इष्ट मित्र गोत्र पिता पुत्र । सखा शत्रु सर्व ब्रह्म भासे ।। ३ ।।
लिंगेश्वर रूप द्रव्य-दारादिक । स्वामीही सेवक ब्रह्म देखा ।। ४ ।।

अभंग २९ वा

ब्रह्मत्व वर्तती इंद्रिय-दशक । विषय पंचक प्राणांसहित ।। १ ।।
हिताहित मात सद्गद सांगतां । गुरु शिष्य समस्ता ब्रह्मानंद ।। २ ।।
ब्रह्मीं ब्रह्मानंद आनंदी आनंद । स्वानंदी निजबोध सहजची ।। ३ ।।
सहजानंद बोध सहजची लाधला । सहज होऊनी ठेला सहजाकार ।।४।।
सहज सहजाकार ब्रह्म ठसावलें । सहजी साठवले सहजामाजीं ।। ५ ।।
सहजामाजीं असें आशनें न साहे । न साहोनी राहे ऐसें ब्रह्म ।। ६ ।।
ऐसें ब्रह्मरूप केलें सद्गुरुनें । मान्य आणि बोलणें राहीलें जेथें ।। ७ ।।
जेथें सुख दुःखातीत सुखसारा । तेंची निर्धारा अनुपम्य ।। ८ ।।
लिंगेश्वर म्हणे अवघा वस्तुभाव । शिष्या अडनांव तैंहींतेंची ।। ९ ।।

अभंग ३० वा

नाहीं तो प्रकाश दीपाशीं वेगळा । तैसे चंद्रकळा मिरवतसे ।। १ ।।
मिरवतसे कीळ रत्नीं परीमळ । उष्णता अनळ एकरूप ।। २ ।।
रूप तेची इच्छा ब्रह्मीं तेवी माया । मिथ्या असोनिया जाणतसे ।। ३ ।।
जाणिजे तें तत्व सुमनीं सुवास । जळीं जळ रस तैसा असे ।। ४ ।।
असें समिरण पवनीं पवन । तंतुपटपण ऐक्य दिसे ।। ५ ।।
दिसे अलंकार सर्व सोनियाचे । तयाचें तद्रुप कारण तें ।। ६ ।।
कारण कनक कार्य झाल्या नग । कुकडी गेटा नथ परोपरी ।। ७ ।।
परोपरी मुद्रा शोभती पवित्र । कंठी गळसुत्र भूषणचीं ।। ८ ।।
भूषण बहुविध परि सर्व हेम । तैसें जग ब्रह्मी सत्य जाण ।। ९ ।।
लिंगेश्वर म्हणे जळ आणि तरंग । तैसें ब्रह्म जग ऐक्य असे ।। १० ।।

अभंग ३१ वा

क्षर क्षरातात उत्तम पुरुष । परमात्मा परेश नित्यानंद ।। १ ।।
नित्य शुद्ध बुद्ध नित्य मुक्तमानी । आदि मध्य अवसानीं तोचि एक ।।२।।

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

एकाचे अनेक अनेकांचे एक । नवल कौतुक अभिनव ॥ ३ ॥
अभिनव कैसें स्वरूप जयाचें । कोण जाणे तयाचें महिमान ॥ ४ ॥
महिमा अपार नेणवे वेदासी । शास्त्र पुराणासीं न कळेची ॥ ५ ॥
नकळे म्हणोनी श्रुति नेती नेति । परादि मुरडती चारी वाचा ॥ ६ ॥
लिंगेश्वर म्हणे स्वरूपीं निर्धार । विवेक विचार हरपला ॥ ७ ॥

अभंग ३२ वा

बोली बोलवेना मना जाणवेना । अलक्ष लक्षेना चर्मदृष्टी ॥ १ ॥
दृष्टीसी अतीत असोनी लपत । लपोनी जाणत सकळांसी ॥ २ ॥
सकळीं सकळ होऊनी निखळ । अमूळाचें मूळ तुळान्वय ॥ ३ ॥
अन्वय पहातां मुख्य अधिष्ठानीं । दुजा नाहीं कोणी दावावया ॥ ४ ॥
दावावया जोगें कोठेंची हें नसें । नाहीं म्हणतां भासे अवघेची ॥ ५ ॥
लिंगेश्वर म्हणे शिवमय जग । ऐसें परम भाग्य भावनेचें ॥ ६ ॥

अभंग ३३ वा

भावना भावितां आपणची ब्रह्म । स्वानुभव वर्म ठसावलें ॥ १ ॥
ठसावलें ठायीं देहीं देव पाही । लक्षुनियां राही तुझा तूंची ॥ २ ॥
तूंची ब्रह्मरूप होसी विश्वाकार । महावाक्य विचार निर्धारितो ॥ ३ ॥
निर्धारितो आत्मा आमुचा होईल । ज्ञान प्रकाशेल स्वतः सिद्ध ॥ ४ ॥
स्वतः सिद्ध ब्रह्म असतां आपण । नेणें मूढ जन अविचारें ॥ ५ ॥
लिंगेश्वर म्हणे दुरी दुरावला । राज्यत्वा मुकला राजा जैसा ॥ ६ ॥

अभंग ३४ वा

भावना विपरीत सुपरीत करावी । वृत्तिही धरावी शुद्धसत्वीं ॥ १ ॥
शुद्धसत्वात्मक तरीच साधेल । एकाग्र होईल चित्तवृत्ती ॥ २ ॥
वृत्तीही विराली समत्वें समान । घटीं मठीं गगन तदाकारें ॥ ३ ॥
तदाकार आत्मा अवघाची असे । तोची तो प्रकाशें सर्वाठायीं ॥ ४ ॥
सर्वा ठायीं तया असोन नसणें । आत्मा आत्म लक्षण सर्व गत ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

सर्व गत वस्तु सर्वत्रीं संचला । सर्व तोंची झाला सांग आतां ॥ ६ ॥
लिंगेश्वर म्हणे अशी अवाचित । वृत्ती आनंदीत असो द्यावी ॥ ७ ॥

अभंग ३५ वा

आतां मी सांगेन महा द्वैत मत । जेथें द्वैत अद्वैत ऐक्य होय ॥ १ ॥
ऐक्य दिसे ब्रम्हीं प्रपंच समस्त । बोली वेदांत स्वतः सिद्ध ॥ २ ॥
स्वतः सिद्ध बोले पूर्वपक्षावीण । उत्तर पक्षीं जाण निरसीता ॥ ३ ॥
निरसी उभयतां भेदाभेद वार्ता । महावाक्य तत्वतां सिद्धांतगा ॥ ४ ॥
सिद्धांत सांगणें जग ब्रम्ह एक । एक न अनेक ऐसे होय ॥ ५ ॥
लिंगेश्वर म्हणे निर्धारी असतां । किरण सविता भिन्न नाहीं ॥ ६ ॥

अभंग ३६ वा

जसी सिंधु आपणा सरीता म्हणवी । पुरंदर कवी म्हणवितो ॥ १ ॥
म्हणवी कल्पतरू शेवरीचा वृक्ष । तैसा आत्माप्रत्यक्ष जीव भावी ॥ २ ॥
मृगजळ भास देखती हे जन । परी नव्हे जळ किरणें खरीं ॥ ३ ॥
खरे किरण ज्वाळा त्यासी म्हणती जळ । अज्ञान केवळ अंधमृग ॥ ४ ॥
अंधमृगा ऐसें जाणें मतिमंद । पूर्ण चिदानंद नकळेची ॥ ५ ॥
नकळे सांग ब्रह्म तोंची शतमूर्ख । व्यर्थ तर्कातर्क वाढविती ॥ ६ ॥
वाढविती भेद नेणोनियां वर्म । सकळ हें ब्रम्ह न कळें त्यासी ॥ ७ ॥
त्यासी कळावया उपाय असती । संत त्या म्हणतीं महा-वाक्य ॥ ८ ॥
महा-वाक्य लक्षीं मूळ दृष्टी घालीं । सकळ न्याहाळी ॐकार वृक्षा ॥ ९ ॥
वृक्षा बुडीं राहे ऊर्ध्व दृष्टीं पाहें । खोड खांदीया होय एकरूप ॥ १० ॥
लिंगेश्वर म्हणे पत्रीं पुष्पीं फळीं । पहातां समुळीं अवघा वृक्ष ॥ ११ ॥

अभंग ३७ वा

वृक्ष परब्रह्म चिद्रूप सबळ । प्रपंच हें फळ सत्ता देठ ॥ १ ॥
देठ फळ वृक्ष एकची आकृती । बहदारण्या ऋषि श्रुति बोले ॥ २ ॥
बोलती सद्गुरु अवघा ब्रह्म तरु । मायादि संसारू एकरूप ॥ ३ ॥
लिंगेश्वर म्हणे ब्रह्मरूप तितुकें । सांगेन निष्टंके प्रथगाकारे ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ३८ वा

प्रथगाकार ब्रह्म विष्णु महारुद्र । अग्नि सूर्य चंद्र ब्रह्म असे ॥ १ ॥
असे शिवगण ऋषी मुनी गंधर्व । इंद्रादिक देव ब्रह्म जाणा ॥ २ ॥
जाणा थळ जळ नळा कळी नळ । खग रूप मंडळ ब्रह्म जाणा ॥ ३ ॥
सत्य जाणा तुम्हीं नरनारी समस्त । दैवत भूत प्रेत ब्रह्म असे ॥ ४ ॥
लिंगेश्वर म्हणे पर्वत पाषाण । गुल्मलत्ता तृण ब्रह्म जाणा ॥ ५ ॥

अभंग ३९ वा

हरपलें मन इंद्रिया-सहित । हरपलें चित्त बुद्धीं नाहीं ॥ १ ॥
नाहीं अंतःकरण निर्विकल्प जाण । वस्तू परिपूर्ण तेंचि असें ॥ २ ॥
असे वसे ठसे पूर्णत्वें प्रकाशें । गुरु कृपा लेशें प्राप्ती होय ॥ ३ ॥
होय ब्रह्मरूप सर्वत्रीं सर्वदा । महाद्वैत बोधा लाधलीया ॥ ४ ॥
लिंगेश्वर म्हणे ब्रम्ह सनातन । महावाक्य जाण उपदेश ॥ ५ ॥

अभंग ४० वा

उपदेश करिती स्वामी शिवलिंग । सद्गुरु भुजंग परात्पर ॥ १ ॥
परेपरते पर निरोपिलें सार । वस्तु निराकार निरामय ॥ २ ॥
निरामय केलें द्वैत निरसीलें । अद्वैत दाविलें कृपाळूत्वें ॥ ३ ॥
कृपा करोनिया भेदासा खंडिलें । अभेद दाविलें द्वंद्व-दृष्टी ॥ ४ ॥
लिंगेश्वर म्हणे सद्गुरुच्या बोधे । भेदा-भेद द्वंद्व निरासियला ॥ ५ ॥

* ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते *
* पूर्णस्य पूर्णामादाय पूर्णमेवावाशिष्यते *
ॐ शांतिः शांतिः शांतिः

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

श्री बसवलिंगाचे अभंग प्रारंभ

अभंग १ ला

गुरु-वाक्य धरा ध्यानीं । अवघी सांडावी चाळणी ॥ १ ॥
सद्गुरूचा उपकार । त्यानें दाविलें आपपर ॥ २ ॥
ज्याला शोधित गेले दुरी । तें दाविलें मज माझारीं ॥ ३ ॥
गुरु-वांचुनी आहे कोणी । दुजा नाहीं त्रिभुवनीं ॥ ४ ॥
बसवलिंग वाट उघडी । पाहूं अमृताची गोडी ॥ ५ ॥

अभंग २ रा

आकार मिथ्या वोडंबर । नासून जाय चराचर ॥ १ ॥
दिसें तितुकें नासून जाय । न दिसें तितकेंच आहे ॥ २ ॥
पंच तत्वें न राहातीं । इतरांची कैसी गती ॥ ३ ॥
रवी शशी रत्नें दोन्हीं । तेही जाती निरंजनी ॥ ४ ॥
बसलिंग बोले खूण । श्रोतीं घ्यावें ओळखून ॥ ५ ॥

अभंग ३ रा

मरण कवणासी न चुकें । न राहतीं ब्रम्हादिके ॥ १ ॥
साही गेलें चक्रावर्ती । अवतार ही न राहाती ॥ २ ॥
मोठे मोठे अनुष्ठानीं । तेही न राहती कोणी ॥ ३ ॥
गुरु-कृपा जयावरी । जन्म मरणासी निवारी ॥ ४ ॥
बसवलिंग गुज गाय । घरा अजून बरवी सोय ॥ ५ ॥

अभंग ४ था

शिव जिवासी उद्धरी । दुजा नाहीं अधिकारी ॥ १ ॥
जिव शिवाचा एकला । म्हणूनी अंगीकार केला ॥ २ ॥
घटाप्रती अधिष्ठान । घट भंगता अभिन्न ॥ ३ ॥
काष्ट अग्निसंगे जळे । ज्वाळा तेजामाजीं मिळे ॥ ४ ॥
ज्याचें बाळ त्यासी माया । इतर बोलणें ते वाया ॥ ५ ॥
बसवलिंगासी तो तारू । शिवभक्तासी आधारू ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ५ वा

शिव झाला गेला नाहीं । तो जेथें तेथें पाही ॥ १ ॥
जीव शिव झाला कैसा । उदकीं सूर्य बिंबे तैसा ॥ २ ॥
वायू व्यापूनी अलिप्त । तैसा शिव परम तत्त्व ॥ ३ ॥
जैसें व्यापक गगन । तैसा शिव परिपूर्ण ॥ ४ ॥
उपमा द्यावया ऐसें । शिव रूप होत नसे ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे शिव । जाणें गुरु एकभाव ॥ ६ ॥

अभंग ६ वा

आदी नमो आदी गण । चौदा विद्याचें भुवन ॥ १ ॥
आधार चक्राची मांडणीं । तेथें नांदे कुंडलणीं ॥ २ ॥
आधार लिंगातळीं असें । चारी पाकळीका वसे ॥ ३ ॥
पृथ्वी पूर्व मुखीं दिसे । गंध हंकार प्रकाशे ॥ ४ ॥
गण दैवत एके पाती । कुंडलणी सरस्वती ॥ ५ ॥
वर्ण रक्त सहा शत । तळीं आपान नांदत ॥ ६ ॥
नाभीं असे मुख्य प्राण । परी तयाचें हृदयीं स्थान ॥ ७ ॥
आधारी पाव घटीका जाण । सवाघटी प्राणायाम ॥ ८ ॥
सूर्य देखणें अंधारी । लक्ष त्रिकुटी माझारीं ॥ ९ ॥
तेथून अजपाचा डाव । चित्तीं धरा शुद्ध भाव ॥ १० ॥
बसवलिंग म्हणे बापा । अजप मंत्र आहे सोपा ॥ ११ ॥

अभंग ७ वा

मंगलमूर्तीं मोरेश्वरा । चौदा विद्येच्या दातारा ॥ १ ॥
शट् चक्र भेदूनि जासी । बावन किल्ल्या ओळखसी ॥ २ ॥
आधार लिंग नाभी प्रगटी । हृदयीं मुळें लल्लाटीं ॥ ३ ॥
पन्नास नेमल्या त्रिकुटीं । दोन राहिल्या श्रीहाटीं ॥ ४ ॥
बारा सोळाची मिळणी । भेटे सत्रावी जननी ॥ ५ ॥
बसवलिंग औट मात्रा । परम रस वोपी वक्त्रा ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ८ वा

देह देऊळ शिरोमणी । नवा खणाची आखणी ॥ १ ॥
पाच पंचवीस त्रिगुणी । मन पवनाची मिळवणी ॥ २ ॥
चिरे जडले तीनशें साठ । बंध तितुके वळकट ॥ ३ ॥
चौदा चक्राची मांडणी । सोळा सांध्याची जोडणी ॥ ४ ॥
बहात्तर कोठडी निराळे । नऊ दरवाजे मोकळे ॥ ५ ॥
बावन हात उंच देऊळ । बारा सोळा जोती प्रबळ ॥ ६ ॥
अवघड उन्मनीची पेठ । शट् चक्रावरूनी वाट ॥ ७ ॥
त्रिकूट सांडून औटपीठ । भ्रमर गुंफा चढा नीट ॥ ८ ॥
तया परतें परात्पर । लिंगवर्ण तो आकार ॥ ९ ॥
ऐसा आहे महालिंग । पाहा म्हणे बसवलिंग ॥ १० ॥

अभंग ९ वा

जीव शिवाचा असूनी । कदा वदेना वदनीं ॥ १ ॥
देवीं देव पूजीताहे । शिव वाचेसी तो नये ॥ २ ॥
लागे पाखंडाचे मार्गें । गोड वाटे नटी सोंगे ॥ ३ ॥
अन्न भक्षितो शिवाचें । नांव घेतो आणिकाचें ॥ ४ ॥
कधीं वाचे न ये शिव । तो पावे रव रव ॥ ५ ॥
बसवलिंगाचें वदनीं । शिव शिव वदे वाणी ॥ ६ ॥

अभंग १० वा

लिंगस्थानीं ब्रम्ह देवा । नमो गावें त्या अनुभवा ॥ १ ॥
स्वाधिष्ठानीं साडे सात । घटका घालूनी गणित ॥ २ ॥
ब्रम्हा प्रकाशला थोर । जप केला सहा हजार ॥ ३ ॥
सावित्री सुषुम्ना आपण । व्यानागीचें सन्निधान ॥ ४ ॥
प्राणा वानासी भेदून । वर्ण श्वेत पीत जाण ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे पाही । बाल मध्वरी रंग नाहीं ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ११ वा

ज्याचें संचीत त्या सांगात । कोण जाणे पूर्व दत्त ॥ १ ॥
जेव्हां गर्भी रचिला गोळा । बरें वाईट तये वेळां ॥ २ ॥
जैसे घेणें तैसे देणें । उणें अधिक नाही जाणें ॥ ३ ॥
हेतू बीज संसारासी । थोर नाडले सायासी ॥ ४ ॥
एक राव दुजा रंक । याचा न करिजे शोक ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे न ठेवी । आशा मनशा घर बुडवी ॥ ६ ॥

अभंग १२ वा

सत्य तोची धर्म होय । असत्य हेंच कर्म आहे ॥ १ ॥
सत्य धराहो जीवासी । लाथ मारा असत्यासी ॥ २ ॥
सत्य सावित्रीचें घरीं । असत्यासी यमपुरी ॥ ३ ॥
सत्य वेचाळीस उद्धरी । असत्यें चौऱ्यांशीची फेरी ॥ ४ ॥
सत्य देवाजीचा गडी । असत्यासी तो रगडी ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे धाई । सत्य सोडूं नका भाई ॥ ६ ॥

अभंग १३ वा

अष्ट दळाचा जो सज्जा । तेथें प्राण असे माझा ॥ १ ॥
डपावरी अष्ट दळ । अधोमुख अविद्या मळ ॥ २ ॥
जीव नांदतसे प्रबल । ईश्वर ज्योतीच केवळ ॥ ३ ॥
विश्व प्रतिबींब नव्हे । तरी साकार स्वभावे ॥ ४ ॥
तैसें जीवा ओळखावे । ब्रह्माचि सगुणा जाणावे ॥ ५ ॥
शब्द स्पर्श रूप रस । गंध पांचवा प्रकाश ॥ ६ ॥
श्वेत पींत कृष्णं रक्त । तेथें प्राण वसे सक्त ॥ ७ ॥
जीव ईश्वरीं आंकिला । भेद प्रकार नाहीं त्याला ॥ ८ ॥
चहूं वेदां नाहीं कळला । सहस्र-मुखा शेष शिणला ॥ ९ ॥
आधारीची परा शिणली । मनपुरीती पांगुळली ॥ १० ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अनुहात वेडावले । कंठीं वैखरी केवीं वोले ॥ ११ ॥
वसवलिंग म्हणे सुणे । त्या वांचुनी वेद पुराणे ॥ १२ ॥

अभंग १४ वा

सत्पुरुषाचीं चिन्हें सांगितलीं शास्त्रीं। कैसीं त्याची परी पाहूं आतां ॥१॥
होणारा सारखी आठविली वुद्धी । काय कृपानिधी करील पाहो ॥२॥
काय मज हातीं करवील संसार । किंवा सारासार वैराग्याचा ॥ ३ ॥
वसवलिंग म्हणे कांहीं न कळे मज । करील शिवराज तेंचि खरें ॥४॥

अभंग १५ वा

आपुला निश्चय मनाचा हा झाला । परतोनी आला ऐसा नाहीं ॥१॥
भोगियलो आम्ही संसारीचा भोग । आतां वाटे त्याग करावाहो ॥२॥
अग्नीचें तें सुख मानी जैसी सती । पुढें मोक्षगती भ्रतारासी ॥ ३ ॥
वसवलिंग म्हणे तैसेंची करावें । आतां काय पहावें मागें पुढें ॥ ४ ॥

अभंग १६ वा

करीन अट्टाहास आपुल्या जीवाचा । पाहीन देवाचा महिमा आतां ॥१॥
टळटळीत ज्ञान कळे मज पूर्ण । आत्मत्वें निपुण चित्त होय ॥ २ ॥
गुरु पुत्र म्हणे गुरुगम्य नेणें । तेचि लाजिरवाणें जनामध्यें ॥ ३ ॥
क्षत्रियाचा पुत्र पळूं लागे रणीं । मग तो काय जनीं बरवा दिसे ॥४॥
राजपुत्र राज्य सांडूनिया भिक्षा । मागितली दीक्षा बरवी नसे ॥ ५ ॥
सभाग्याचें पोटीं जन्मला करंटा । काय जनीं मोठा जाणीजे तो ॥ ६ ॥
वसवलिंग म्हणे तैसी आम्हां लाज । सत्पुरुषाचें बीज कैसें आम्हीं ॥७॥

अभंग १७ वा

देवें माझा जन्म सुखाचा पै केला । पोटीं जन्म दिला साधुचीया ॥१॥
वाळपणीं दिक्षा लाधली गुरुची । संसाराची रुची न कळे मज ॥ २ ॥
स्मरण भजन पूजन संताचें । सदा कीर्तनाची प्रेम गोडी ॥ ३ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

नाहीं जाऊं दिलें अन्य ठायीं चित्त । धन्य गोत वित्त देव झाला ॥४॥
सर्व सुख मज दावीं आपुलें ठायीं । बसवलिंगा पायीं स्थीर केलें ॥५॥

अभंग १८ वा

ऐसियासी माझें नमन । गुरुमार्गीं अवघे जन ॥ १ ॥
गोपिचंद गुरुच्या बोला । राज्या सांडून जोगी झाला ॥ २ ॥
गोरक्षांनी मच्छेन्द्राला । मायेपासून सोडविला ॥ ३ ॥
राम पाताळासी नेला । तेथें हनुमंत पातला ॥ ४ ॥
शुक्राचार्यी मृत्यु झाला । पुन्हां कैसा उठविला ॥ ५ ॥
गुरु कृपा ज्याचें ठायीं । बसवलिंग त्याचे पायीं ॥ ६ ॥

अभंग १९ वा

भावार्थ तो ऐसा पाहिजे बहु गोड । जसा इक्षु दंड चवी न सोडी ॥ १ ॥
तोडिता मोडिता सोलीता पिळिता । अग्नीनें जाळीतां चवि न सोडी ॥२॥
पाक झाल्यावरी तुडाविती चरणें । अंती साखर होणें चवी न सोडी ॥३॥
बसवलिंग म्हणे धन्य त्याची निष्ठा । साहून नाना कष्टा सुखवी जना॥४॥

अभंग २० वा

निज ज्ञानी उन्मत्त झाला । जन म्हणती मन्मथ त्याला ॥१॥
याची लागी मन्मथ नाम । धरी रूप क्रीडा राम ॥ २ ॥
रिपु मन्मथ जिंकून देहीं । विचरे मन्मथ विदेही ॥ ३ ॥
बसवलिंग म्हणे काज । भवध्यासें होई सहज ॥ ४ ॥

अभंग २१ वा

देव आपणा जवळीं आहे । अवतारासी करी काय ॥ १ ॥
कार्या कारण अवतार होय । कार्य होता स्थळां जाय ॥ २ ॥
ज्याचा अंमल उठिला पाही । त्याची न चले कदां द्वाही ॥ ३ ॥
करितां यात्रा तिर्थाटन । तेथें जळ आणि पाषाण ॥ ४ ॥
पूजा पदार्थाचा भोगी । आहे आत्मलिंग योगी ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे शेखीं । आत्मलिंगासी ओळखी ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग २२ वा

रुद्र अनुहताचा राजा । त्यासी स्मरा भावें वोजा ॥ १ ॥
अष्टदळावरी अनुहात । बारा पाकळ्या शोभत ॥ २ ॥
पंधरा घटीका राहत । तेथें प्राणी तेवी भ्रांत ॥ ३ ॥
सहा हजार होता जप । दशनाद् आपोआप ॥ ४ ॥
चित्तीं आणि तेज रूप । तेथें सर्व जाय ताप ॥ ५ ॥
रुद्र दैवत तेथींचें । आहार सुख तें तेजाचें ॥ ६ ॥
कान आकाशीं लाऊनी । खेळतसे मन पवनीं ॥ ७ ॥
बसवलिंग म्हणे नीट । अनुहतावरी कट ॥ ८ ॥

अभंग २३ वा

धन्य त्याचा जन्म शिवभक्ताचें कुळी । जेथें चंद्रमौळी वास करी ॥१॥
संसाराचा बंध तयाचा तुटला । पूर्णत्वासी आला म्हणूनिया ॥ २ ॥
चालतांना मार्गी उडे जेथें माती । ब्रह्मादि वांछिती स्नान तेथें ॥ ३ ॥
इतराचा पाड कायसा उरेला । विष्णु हा निमाला ध्यानीं त्याच्या ॥४॥
बसवलिंग म्हणे ऐसियाची सेवा । देई मज देवा जन्मोजन्मीं ॥ ५ ॥

अभंग २४ वा

मरणा भेणें भीती जीव । आम्हां मरण्याचा उत्सव ॥ १ ॥
कधीं मरूं कधीं मरूं । कधीं देहातें विसरूं ॥ २ ॥
हेंची आमचें चिंतन । मागूं सांबा पाशीं दान ॥ ३ ॥
बसवलिंग म्हणे मरा । ऐशा मरणें चुके फेरा ॥ ४ ॥

अभंग २५ वा

काय तैसा भाव कुसंब्याचा रंग । वेगडाचे नग चार दिवस ॥ १ ॥
अग्नी जवळी लाख नेतां होय पाणी । काढितां तेथूनी दगड जैसा ॥२॥
ऐसें हें ऐकतां चित्तीं धरी ताठा । तो भाव गोमटा नसरे येथें ॥ ३ ॥
बसवलिंग म्हणे अंतरीं विक्षेप । वरी मायबाप म्हणोनी काय ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग २६ वा

दिधलें तें घेत नाहीं । मागितल्या देत नाहीं ॥ १ ॥
तीर्थ तपाचे डोंगर । फळ प्राप्ती परी अघोर ॥ २ ॥
खोटें नाहीं खरें कैचें । काय साधितां तयाचे ॥ ३ ॥
आतां श्रम नका करूं । जमा होतो फार केरू ॥ ४ ॥
आप आपणाते पाहे । कोठें कोण कैसा आहे ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे माय । गुरु कृपा थोर आहे ॥ ६ ॥

अभंग २७ वा

जीव शिवा वेगळा नाहीं । कारे भुलसी नरदेहीं ॥ १ ॥
आकाश व्यापिला पसारा । वायू त्रिभुवनीं थारा ॥ २ ॥
पृथ्वी आप तेज बीज । जीव निपजे सहज ॥ ३ ॥
सहज पदार्थ शिव योगी । पुष्प पत्री पुजेलागीं ॥ ४ ॥
ज्यानें ओळखिला शिव । त्यासी न म्हणिजे जीव ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे शिव । न ओळखी तोची जीव ॥ ६ ॥

अभंग २८ वा

सकळ जिवाचा एक धनी । त्यासी ओळखीना कोणी ॥ १ ॥
एक पूजिती अंबिका । कोणी ध्यातो विनायका ॥ २ ॥
एक म्हणती खंडेराव । कोणी पूजिती भैरव ॥ ३ ॥
कोणी म्हणती ब्रह्मा दैवत । विष्णु रुद्रची साक्षात् ॥ ४ ॥
एक म्हणती दश अवतार । कोणी म्हणती तत्वसार ॥ ५ ॥
एकें शेंदूर लाऊन गोटा । त्यासी म्हणती देव मोठा ॥ ६ ॥
ऐसें भुललें पामर । त्यासी न कळें हें घर ॥ ७ ॥
अनंत अवतार ईश्वराचे । माया प्रपंच त्रिगुणाचे ॥ ८ ॥
चार अवतार नामांकित । दोन प्रगट दोन गुप्त ॥ ९ ॥
तया रज गुणाचे जाण । दहा जन्मले सगुण ॥ १० ॥
तम गुणाचीं महत्वें । आदिनाथादि झाले सत्य ॥ ११ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

मोठा चैतन्य पसार । थोर व्यापिले चराचर ॥ १२ ॥
वसवलिंग म्हणे स्वामी । तुज वेगळें नेणों आम्हीं ॥ १३ ॥

अभंग २९ वा

पश्चिमेचीं न कळे वाट । परम गुरु दावी नीट ॥ १ ॥
षोडशेश्वरा मागे वाट । सुईच्या वेजाहुनी नीट ॥ २ ॥
तेथें सत्रावी चोखट । अमृताचा भरला घट ॥ ३ ॥
तेणें पंथें द्विदळा गेला । तेथें विश्रांती पावला ॥ ४ ॥
एक हजार जप केला । पन्नासाचा नेम झाला ॥ ५ ॥
तेथें इडा आणी पिंगळा । चंद्र सूर्याचा झळाळा ॥ ६ ॥
नेत्रावरी असें नीट । त्यासी म्हणावें त्रिकुट ॥ ७ ॥
तयामध्यें सुषुम्ना वाळा । तिसरी असे सुढाळा ॥ ८ ॥
उर्ध्व पाकळीका आट । श्रीहाटा वरी गोल्हाट ॥ ९ ॥
वसवलिंग म्हणे जाणा । थोर सद्गुरुच्या खुणा ॥ १० ॥

अभंग ३० वा

कोण जन्मले हो मेले । आधीं विचारावें भलें ॥ १ ॥
वुडवुडा जेवीं जळीं । क्षण मासे भंगे तळीं ॥ २ ॥
लावितां दीप प्रकाशला । मालवितां कोठें गेला ॥ ३ ॥
रवीं तडागीं देखिला । जळ आटतां बिंबीं गेला ॥ ४ ॥
आला नाहीं कैसा गेला । येतां जातां कोणी देखिला ॥ ५ ॥
वसवलिंग म्हणे खोल । जन्म मरण हेंची फोल ॥ ६ ॥

अभंग ३१ वा

सदाशिव यें गा वेगीं । माझी लज्जा राखा जगीं ॥ १ ॥
बहु मजला श्रम झाले । आतां पाहिजे सांभाळिले ॥ २ ॥
तुज एवढा दाता कोणी । दुजा नाहीं त्रिभुवनीं ॥ ३ ॥
जरी करसी अव्हेर । मज [illegible] ॥ ४ ॥

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 3472
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

त्वां बसावें माझें घरीं । सुख संसार सागरीं ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे अंतरीं । तीर्थ यात्रा पाहूं वरी ॥ ६ ॥

अभंग ३२ वा

शिव निराकार आहे । आकारला जीव पाहे ॥ १ ॥
जीव न ओळखी शिवासी । तेणें पडला गर्भवासी ॥ २ ॥
गर्भवासाची दुर्गंधी । नव मास पडला बंदी ॥ ३ ॥
गजबजोनी म्हणे शिव । जन्मतांची झाला देव ॥ ४ ॥
घरी मागील आठव । जीव वीरे उरें शिव ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे भाव । जिकडे तिकडे सारा शिव ॥ ६ ॥

अभंग ३३ वा

सारा ब्रम्हाकार आहे । पृथ्वी पर्वतादि पाहे ॥ १ ॥
देव देऊळ राउळ । ब्रह्मस्वरूप केवळ ॥ २ ॥
अठरा भार वनस्पती । जीव जनांची उत्पत्ती ॥ ३ ॥
प्रतिमा ब्रम्हची स्वरूप । धनधान्य धातूरूप ॥ ४ ॥
शक्ती पुरुष ब्रम्ह पाहीं । येथें भेद कांहीं नाहीं ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे देख । आकाराचें सुख दुःख ॥ ६ ॥

अभंग ३४ वा

विष्णु आपरूप आहे । सारा रस आप होय ॥ १ ॥
विष्णु-स्वरुप कृपाळं । आपा सारिखें निर्मळ ॥ २ ॥
आप जिवींचा जिव्हाळा । सत्रावी ते जीवन कळा ॥ ३ ॥
आप सीतळ सोज्वळ । गंध सुगंध परीमळ ॥ ४ ॥
आप निज बीज औषध । पदार्थ तो परमानंद ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे खाणी । हिरा लाल मोती पाणी ॥ ६ ॥

अभंग ३५ वा

रुद्र स्वरुप तेजाळ । सारा अग्नीचा कल्लोळ ॥ १ ॥
रुद्र तेज सर्वा ठायीं । घटीं पटीं देहीं गेहीं ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

काष्टीं पापाणीं जळीं स्थळीं । रुद्र तेजाची झळाळी ॥ ३ ॥
जेथें तेज नसें कांहीं । तेथें जीवनकळा नाहीं ॥ ४ ॥
रुद्र प्रतापाची थोरी । तिन्ही लोक अंगिकारी ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे दीप्ती । रुद्र तेज आम्हां ज्योती ॥ ६ ॥

अभंग ३६ वा

जप करोनी काय होय । वस्तु अजपची आहे ॥ १ ॥
उत्तम तो तयीं लीन । मध्यम ध्यान धारणा ॥ २ ॥
कनिष्ठ तो देवार्चन । अधम तीर्थयात्रा जाण ॥ ३ ॥
देवता देवी महा विघ्न । मोठें हत्यारी दुर्जन ॥ ४ ॥
मिथ्या माया आवरण । संसारासी हेंची कारण ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे देही । वस्तू आहे तेची पाही ॥ ६ ॥

अभंग ३७ वा

सदाशिव कैसा आहे । जैसा महदाकाश पाहे ॥ १ ॥
आकार कांहीं होणें नाहीं । व्यापक तो सर्वां ठायीं ॥ २ ॥
जैसे घटीं मठीं गगन । तैसा राहील व्यापून ॥ ३ ॥
तत्वें झालीं त्या पासोन । निराकार निरंजन ॥ ४ ॥
जैसा ज्याचा भाव आहे । तैसा त्या सारिखा होय ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे ग्वाही । आत्म पुराणांत पाही ॥ ६ ॥

अभंग ३८ वा

दैवत कवण तत्वाचें । कवण लिंग दैवताचें ॥ १ ॥
याचें ऐकावें कौतुक । लिंग कवण कवणा आंत ॥ २ ॥
ब्रम्हा दैवत पृथ्वीचें । आचार लिंग ब्रम्ही याचें ॥ ३ ॥
विष्णू दैवत आपाचें । गुरुलिंग तें विष्णूचें ॥ ४ ॥
रुद्र दैवत तेजाचें । शिवलिंग तें रुद्राचें ॥ ५ ॥
ईश्वर दैवत वायूचें । जंगम लिंग ईश्वराचें ॥ ६ ॥
सदाशिव आकाशाचें । प्रसाद लिंग शंकराचे ॥ ७ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

पंचलिंग पंचमुख । महालिंगासी ओळख ॥ ८ ॥
याहे म्हणें बसवलिंग । निरंजनी आत्मलिंग ॥ ९ ॥

अभंग ३९ वा

येणें जाणें नाहीं आम्हां । बीज भाजलें न ये कामा ॥ १ ॥
भरला कुंभ फुटूनी जाय । तो मागुतीं हातां न ये ॥ २ ॥
लवण जीवनीं मिळुनी जाय । तें मागुतीं हातां न ये ॥ ३ ॥
कर्पूर ज्योती मिळतां पाही । तेथें भस्म नुरे कांहीं ॥ ४ ॥
उसा पासूनी गूळ होय । गूळ पेरिता कांहीं न ये ॥ ५ ॥
बसवलिंग म्हणे खंडा । मरण मारी तोचि गुंडा ॥ ६ ॥

अभंग ४० वा

आत्मा नाहीं येत जात । हें कोणासी नाहीं श्रुत ॥ १ ॥
नातें वर्ण नोहे व्यक्ती । कैसी प्रकाशली दीप्ती ॥ २ ॥
नोहे श्वेत पित्त जाण । नाहीं रक्त नीळवर्ण ॥ ३ ॥
नोहे शाम माया मन । ब्रम्हा विष्णू रुद्रगण ॥ ४ ॥
ज्याचा गुरु स्वतः सिद्ध । तोची जाणे हा निजबोध ॥ ५ ॥

अभंग ४१ वा

भक्तीचें धनुष्य वैराग्याचे ओढीं । ज्ञानबाण सोडी देवावरी ॥ १ ॥
झुंजू गेलों वैरें तो देव स्वजाती । झुंजू कोणा प्रती ऐसें झालें ॥ २ ॥
बसवलिंग म्हणे राहो खटाटोप । झालों आपोआप देवची मी ॥ ३ ॥

अभंग ४२ वा

मी तूं हें विरालें एकरूप झालें । रूपची रंगलें सोज्वळ तें ॥ १ ॥
आता देव आम्हीं झालों एकरूप । द्वैताचा संकल्प हारपला ॥ २ ॥
जेवीं आम्ही देहीं तो देव विदेही । अद्वैत पाही तेची आम्हीं ॥ ३ ॥
आमुचेच हातें देव सर्व करी । तेची जाणा खरी आमुची सत्ता ॥४॥
बसवलिंग म्हणे देव आम्ही एक । होतसे कौतुक तें आमुचें ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ४३ वा

जीव आणि शिव दोघे सख्खे बंधु । आहे तो संबंधु मुळींचा एक ॥१॥
तेथें शिवें केली मोठी ती शिष्टाई । आमुचा भाग कांहीं नदे आम्हां ॥२॥
आपण आटोपिलें सगळें ब्रह्मांड । आम्हां दिला पिंड औटहात ॥ ३ ॥
तोही पिंड परी नाहीं चिरंजीव । नाना योनीं जीव भोगीतसे ॥ ४ ॥
जन्ममरणातीत आपण राहिला । आम्हां लावियला कर्म भोग ॥ ५ ॥
कांहींनेदी आम्हां न बोले घड गोष्टी । आम्हीं होतों कष्टी आप सुखें ॥६॥
सोसवेना आम्हां जन्म आणि मरण । मग गेलों शरण सद्गुरुसी ॥७॥
सद्गुरुनें केली दोघा बुझावणी । मज केले धनी ब्रम्हांडाचे ॥ ८ ॥
प्रपंच परमार्थ जीव केला शिव । ऐसा गुरुराव बाप माझा ॥ ९ ॥
बसवलिंग म्हणे धन्य गुरुराज । आम्ही करूं काज गुरुकृपें ॥ १० ॥

अभंग ४४ वा

परमार्थ हा नोहे लेकराच्या गोष्टी । येथें व्हावा पोटीं अनुताप ॥१ ॥
दगडाहून जीव करावा कठीण । अंतरींचा शीण सांडुनिया ॥ २ ॥
मृत्यू झालें त्याची सांडावी ही आस । तैसे व्हा उदास संसारासी ॥३॥
बसवलिंग म्हणे कराराचें काम । आहे त्यासी धाम जवळीच ॥ ४ ॥

अभंग ४५ वा

युतीच्या प्रसंगीं मिथ्या साचपण । सज्जना अवगुण लाविताती ॥ १ ॥
इंगळासी कोठें झोंबती इंगळ । सुवर्णासी तांबे मिळे केवी ॥ २ ॥
भानुबिंब जळीं चंचळसा भास । केवी गगनास सत्य पहावें ॥ ३ ॥
तेवीं सत्यासत्य पहा विचारुनी । जेवीं पयपानीं राजहंस ॥ ४ ॥
बसवलिंग म्हणे पहावें नयनीं । मग त्या दूषणीं प्रवर्तावें ॥ ५ ॥

अभंग ४६ वा

काय करी प्राणी कर्म बळिवंत । केलें तें रहात पुढें उभे ॥ १ ॥
गीतेमाजीं हरी बोलिलें वचन । कर्माची ही गहन गती असे ॥ २ ॥
शिवाच्या स्मरणें त्रैलोक्य उद्धरे । राम वनीं फिरे कर्म बळें ॥ ३ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

भ्रतार भक्तीची दृढ चित्त बुद्धि । सीता पडली बंदी रावणाच्या ॥४॥
अवदशा आली दमयंती नळा । झाली अवकळा कर्म–चळें ॥ ५ ॥
नष्टचर्या आली तया पांडवासी । केलें द्रौपदीसी नग्न सभें ॥ ६ ॥
अहिल्या ती शिळा इंद्रा पडली भंगें । चंद्राचिया अंगीं कलंक झोंबे ॥७॥
ऐसें परी आहे कर्म बळिवंत । म्हणोनिया होत सुख दुःख ॥ ८ ॥
बसवलिंग म्हणे भवसेवे चुके । तरी का मना घाकें व्यर्थ भीसी ॥९॥

अभंग ४७ वा

सद्भाव देखोन माझा सगुण रूप धरुन वोजा ।
पाहुणा गुरुराजा आला हो वाई ॥ १ ॥
प्रमथ अंतःकरण जाण । चित्त बुद्धि आणि मन ।
चोपाळून आसन । स्वामीसी केलें ॥ २ ॥
अनन्य आवडी जळ । प्रक्षाळुनी चरण कमळ ।
वासना ही उगाळून । चंदन लावू ॥ ३ ॥
कामादि विकार सहा । घेऊनि इंद्रिय दहा ।
सुमनें करूनी पहा । वाहिली पायीं ॥ ४ ॥
अहंकार जाळिला धूप । सुज्ञान उजळिला दीप ।
पंचप्राण हा अपूप नैवेद्य केला ॥ ५ ॥
रजतम सांडूनि दोन्ही । विडा दिला सत्वगुणी ।
स्वानुभवें रंगुनी । सुरंग दावी ॥ ६ ॥
बसवलिंग करी पूजा । पूजापूजक न दिसे दुजा ।
अवघा सद्गुरुराज । होऊनी ठेला ॥ ७ ॥

अभंग ४८ वा

पंच भूतिक सर्व पिंड । मध्यें चैतन्य अखंड ॥ १ ॥
माझा देव सोवळा पाहीं । त्यासी वोवळा विचार नाहीं ॥ २ ॥
तत्त्व एक आत्मा एक । तेथें भेद नाहीं देख ॥ ३ ॥
गुरु कृपें कळलें वर्म । बसवलिंगा सर्व ब्रम्ह ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ४९ वा

देव जडला जाईना अंगा । आतां काय करूं सांगा ॥ १ ॥
सर्व देवासी एक एक ठाणें । याचे विश्वीं व्यापून राहणें ॥२॥
वैद्य जोशी पंचाक्षरी । कांहीं केल्या नोहे दुरी ॥ ३ ॥
देव काढाया शहाणे आले । ते मज सारिखेचि झाले ॥ ४ ॥
देवें माझी पुरविली पाटी । तेथून संसारासी काटी ॥ ५ ॥
नेणु पूर्वीचा ऋणी होता । वसवलिंग सरता पुरता ॥ ६ ॥

अभंग ५० वा

नाहीं इंद्रिय ज्यासी काय त्या बोलणें । अपूर्व करणें देवाजीचें ॥ १ ॥
मुका कैसा बोले अंध कैसा देखे । बहिरट तो ऐकें कवण्य द्वारें ॥२॥
नाहीं कर कैसा वाजवील टाळ । कथेसी पांगुळ धावें कैसा ॥ ३ ॥
तरी त्याचा काय आहे हा अन्याय । जया सर्व आहे त्याणें कीजे॥४॥
श्रवण असतां नाम तें ऐकावें । नेत्रानें ते पहावें शिव रूप ॥ ५ ॥
मुखें वाचा शुद्ध नामातें उच्चारा । चरण असता करा तीर्थयात्रा ॥६॥
असतां हस्त ते वाजवावी टाळी । सदा सर्व काळीं हेंची ध्यान ॥७॥
वसवलिंग म्हणे मृत्यू खाय अंतीं । नका काकुलती देहीं करूं ॥ ८ ॥

अभंग ५१ वा

करी निंदा द्वेष पापी तो अधर्म । देखोनी समागम सज्जनाचा ॥ १ ॥
आपण न करी करी त्यास निंदी । मुखानें उच्छेदी नाना शब्दीं ॥२॥
नाचोनीया गाती वाजविती टाळ । आमुचें कपाळ उठवीती ॥ ३ ॥
कोणता तमाशा करा जागरण । तेथें आमुचें मन बैसलेंसे ॥ ४ ॥
वेश्येचें विलासा गायन ते समजे । दुजे कांहीं नुमजे ऐकतांची ॥ ५ ॥
वसवलिंग म्हणे उष्ट्राचिया पुढें । ठेविलीं नावडे रंभा फळें ॥ ६ ॥

अभंग ५२ वा

मुळीं बाप होता ज्ञानी । तेव्हां लागलों ह्या ध्यानीं ॥ १ ॥
जगीं बाप ऐसा व्हावा । त्याचा वंश मुक्तीस जावा ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

पोटीं येतां हरलें पाप । लिंगेश्वर माय बाप ॥ ३ ॥
बसवलिंग पोटींचा बाळ । त्याची पुरविली आळ ॥ ४ ॥

अभंग ५३ वा

धन्य भू कैलास धन्य कपिलाधार। शिवराजें साचार वास केला ॥१॥
काय वर्णू वाचे तेथींचीही थोरी । धन्य कपिलाधारीं रहाती जे ॥२॥
सिंधूसरिता सिंधू पुण्य क्षेत्र काशी । पाहाती अहर्निशीं सर्व काळ ॥३॥
सकळ दोषाचें प्रायश्चित घडे । कपिलाधारी पडे जळ मायां ॥ ४ ॥
जीवन मुक्त आहे शिवराज समाधी । पाहिल्या उपाधी तुटे बंध ॥५॥
पाषाण तरुवर स्वर्गीचें अमर । धरून अवतार रहाती तेथें ॥ ६ ॥
बसवलिंग म्हणे तारावया जन । वसे आनंद घन ऐक्य रुपीं ॥ ७ ॥

अभंग ५४ वा

धन्य कपिलमुनी जेथें वास्तव्य करी ।
ज्याचा योग सिद्धस नेला ऐसा हा गिरी ॥ १ ॥
धन्य कपिलेश्वरी नांदे आमुचा शिवराज ।
संताचें माहेर प्रगट केलें निजगूज ॥ २ ॥
धन्य कपिलाधार सकळ तीर्थांचा राजा ।
धन्य धेनुरूपें प्रगटें भक्ताच्या काजा ॥ ३ ॥
धन्य ती शिवगंगा धन्य कपिलाधार ।
धन्य नागझरी संगम झाला साचार ॥ ४ ॥
धन्य जया स्थळीं नाना परीचे तरूवर ।
धन्य पक्षी हरहर नामें गर्जती अपार ॥ ५ ॥
मुंजा महिषासूर सर्प व्याघ्राची खोरी ।
धन्य तो शिवराज अवघी केली शिवपुरी ॥ ६ ॥
धन्य कपिलाधार सकळ सिद्धांची भूमी ।
समाधिरूपीं नांदे बसवलिंगाचा स्वामी ॥ ७ ॥

॥ बसवलिंगाचे अभंग समाप्त ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

श्री महादेवाचे अभंग प्रारंभ

अभंग १ ला

रूप सगुण सुंदर । नाम शोभे श्रीशंकर ॥ १ ॥
माझें हृदय भुवन । करा आपुलें सिंहासन ॥ २ ॥
इतुकें द्यावें मज आतां । दीन बंधू विश्वनाथा ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव किंकर । जवळीं रहा निरंतर ॥ ४ ॥

अभंग २ रा

सगुण स्वरूप दृष्टीनें पाहिलें । तेणें माझें झालें समाधान ॥ १ ॥
शंकर हें नाम वदे ज्याची वाणी । धन्य तोची प्राणी पुण्यवंत ॥ २ ॥
अनंत जन्माची सुकृताची गांठी । तेणें धुर्जटी मित्र केला ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे धरा संत-संग । जेणें उमारंग ओळखिला ॥ ४ ॥

अभंग ३ रा

सहस्र वदनाचा वर्णितां शिणला । तोही हार झाला कंठीं ज्याच्या ॥ १ ॥
पराही पश्यंति मध्यमा वैखरी । वेद वाचा चारी मौनावल्या ॥ २ ॥
भांबावले साही अष्ठादश वेडीं । काळाची बोवडी वळली तेव्हां ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे काय बोलूं फार । अंत नाहीं पार तुमचा देवा ॥ ४ ॥

अभंग ४ था

पंचवदनाचें एक्या आननानें । होईल वर्णन केवी घडे ॥ १ ॥
दश पाणी ज्याचें काय दो करानें । करावें पूजन सांग कैसे ॥ २ ॥
दश अक्ष ज्यातें द्वय नेत्रीं जाण । धरावें तें ध्यान कैसे आतां ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे वेडावला जीव । मनाचीही धांव खुंटलीसे ॥ ४ ॥

अभंग ५ वा

नवनिधी द्रव्य कुबेर भांडारी । आम्हीं दीन द्वारी वाहातसो ॥ १ ॥
मुक्तीचे याचक मागो आलों दान । सायुज्याची खाण उघडी देवा ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

येणें जाणें खत फाडोनी टाकावें । अक्षयीं राखावें पाया पासी ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे पुरे येरझार । हेंची गौरीहर देई आतां ॥ ४ ॥

अभंग ६ वा

ब्रह्मांड मंडप भासे लिंगाकार । साळूंका आकार धरा दिसे ॥ १ ॥
सर्वाभूतीं रूप पहातां दयाळ । विसरली हाळूं पाती तेव्हां ॥ २ ॥
खुंटली वैखरी लाचावलें मन । दाही दिशा पूर्ण रूप तुझें ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे संपला अंधार । सूर्य गौरी हर उदया आला ॥ ४ ॥

अभंग ७ वा

नग दुहितेचा पति मिळ जोडूं । कळिकाळाचा पाडु काय आम्हां ॥१॥
सुखाचें अगर वेदाचें जें सार । साधूचें माहेर आनंदाचें ॥ २ ॥
आनंदाचा कंद दयेचा सागर । चातकाचा आहार मेघ जैसा ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे भव भय नाहीं । कोंदलें सबाह्य शिवरूप ॥ ४ ॥

अभंग ८ वा

शिव शिव दोन्ही अक्षरांचा मंत्र । चालतो स्वतंत्र आजपतो ॥ १ ॥
एकवीस सहस्त्र सहाशें तें जाण । मुळीं हें प्रमाण ऐसें आहे ॥ २ ॥
उलटें सुलटें फिरतसें यंत्र । सगुण स्वतंत्र हेंची खरें ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे निर्गुण आधार । चालतो व्यापार सकळीका ॥ ४ ॥

अभंग ९ वा

जाळिला मदन अग्नीनें अक्षाच्या । मोडीला दक्षाचा यज्ञ जेणें ॥ १ ॥
त्रिपूर मर्दुनी निर्जरा रक्षिलें । विष तें भक्षिलें अनिवार ॥ २ ॥
शोधिला उदार तुम्हा ऐसा कोण । दशकंठा दान केली अंबा ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे मागावें तें काय । सोडूनिया पाय तुमचे देवा ॥ ४ ॥

अभंग १० वा

माझी दीनाची करुणा । परिसावी उमा रमणा ॥ १ ॥
देवा धरिली तुमची कास । झालों दासाचाही दास ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

रंक म्हणोनी द्यावें दान । करा पतिता पावन ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे आतां । देवा अंत काय पहातां ॥ ४ ॥

अभंग ११ वा

धन्य धन्य शिव-भक्ति । अढळ सायुज्याची मुक्ति ॥ १ ॥
रूप समीप सलोकता । जन्म होय पुण्य सरतां ॥ २ ॥
नाहीं कळिकाळांचें भय । मग इतराचें काय ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव अवचित । जन्म होय लिंगायत ॥ ४ ॥

अभंग १२ वा

पृथ्वीवर देवा तीर्थेंही उदंड । परी तें दहावें खंड पुण्य-भूमी ॥ १ ॥
पर्वतांत गंगा निघाल्या सकळ । भागीरथीचें मूळ स्वर्ग स्थानीं ॥ २ ॥
सुरसरिता ऐसें नाम ज्या मातेसी । सर्व ऋषि देवां पूज्य झाली ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे जल बिंदू मोक्ष । होत देत साक्ष वेद श्रुति ॥ ४ ॥

अभंग १३ वा

काशी काशी हा उच्चार । ज्याचें वदनीं निरंतर ॥ १ ॥
त्याच्या पुण्या नाहीं सीमा । द्यावी कोठील उपमा ॥ २ ॥
अविनाश महा क्षेत्र । तेथें नांदे तो त्रिनेत्र ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे लाभ । देतो पार्वती-वल्लभ ॥ ४ ॥

अभंग १४ वा

पाहूं भूकैलास करू काशी-वास । ऐसें अविनाश स्थळ नाहीं ॥ १ ॥
देव उमाकांत भेटतो निवांत । ब्रह्मची करित दासालागी ॥ २ ॥
जन्म मरण कांहीं येणें जाणें नाहीं । मुक्ति लोळे पायीं सदा त्याच्या ॥३॥
महादेव म्हणे लोखंडाचें सोनें । झालें खरें नाणें चौसष्टीक ॥ ४ ॥

अभंग १५ वा

बंध आणि मोक्ष हेंचि द्वैत पक्ष । स्वरूप अलक्ष लक्षांतीत ॥ १ ॥
तत्वमसी वाक्य शोधोनियां पहावें । व्यर्थ कां शिणावें खटाटोपें ॥२॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

तांडित वाल्मिक मरे तो उमग । तैसें वायां अंग कृश केलें ॥ ३ ॥
महादेव म्हणें यापरती खूण । नाहीं वाहतो आण शंकराची ॥ ४ ॥

अभंग १६ वा

त्रिगुणाची वळली वाती । दिव्य प्रकाशले ज्योती ॥ १ ॥
नाम रूप हेंची सगुण । नाहीं मुरले मी तूं पण ॥ २ ॥
अलंकार सर्व आटलें । अवघे सुवर्णची झालें ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे हर । मुळचा आहे निराकार ॥ ४ ॥

अभंग १७ वा

उमावल्लभ शंकराचे । ध्यान विराट रूपाचें ॥ १ ॥
जलधर हा कमंडल । सप्त पाताळीं पाउल ॥ २ ॥
दिशा बसन शशी मित्र । झाले ज्याचे दोन्ही नेत्र ॥ ३ ॥
मेघमाळा जया वर्षती । तुम्हा स्नान पशुपतीं ॥ ४ ॥
नक्षत्रें होतीं पुष्पे हार । कैसा पुजूं हा शंकर ॥ ५ ॥
महादेव म्हणे विराट । अंत नाहीं कोठें मुगुट ॥ ६ ॥

अभंग १८ वा

माझे जीविचें जीवन । देव पार्वती रमण ॥ १ ॥
काया वाचा आणि मनें । झालो अनन्य शरण ॥ २ ॥
ऐसा निश्चय जयाचा । योग क्षेम वाहे त्याचा ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव निर्गुण । भक्तासाठीं झाला सगुण ॥ ४ ॥

अभंग १९ वा

शुद्ध संकल्पाचें फळ । करी ब्रह्मचि केवळ ॥ १ ॥
वृत्ती पालटोनि जाय । चित्त समाधानें राहे ॥ २ ॥
मन बुद्धि एक झाली । स्मरणीं हळहळ गेली ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव किंकर । झाला अवघाची शंकर ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग २० वा

रोपिलें तें वरी आलें । तेंचि फळ प्राप्त झालें ॥ १ ॥
कडवट आणि मधूर । बीजा सारिखे अंकूर ॥ २ ॥
लावितांहो इक्षुदंड । कैसा उगवे एरंड ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे पुण्यें । केल्या कीर्तिं काय उणें ॥ ४ ॥

अभंग २१ वा

गंगेनें त्यागिलें ग्राम थिल्लरेसी । शरण कवणासी जावें तिणें ॥ १ ॥
मत्स्यावरी जळ जरी कोपू पाहे । तरी प्राण जाय तत्क्षणी ॥ २ ॥
वृक्षानें पक्षांसी ठाव नाहीं दिला । तरी व्यर्थ गेला जन्म त्याचा ॥३॥
महादेव म्हणे आम्हीं लिंगाईत । ध्यान धारणेंत भवा तुझ्या ॥ ४ ॥

अभंग २२ वा

ब्रह्मची तें ब्रह्मार्पण । दुजें नाहीं त्या समान ॥ १ ॥
प्रकाशले रत्नदीप । काय तेथें स्नेह तुप ॥ २ ॥
मिथ्या मनाच्या त्या ओढी । मुरडी शुन्याचीं नरडी ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव मनढोर । बांधू नासाग्रा समोर ॥ ४ ॥

अभंग २३ वा

कनक सुमनें पूजिला कनका-चळ । जीर्णदशीनें चंद्राचें मंडळ ॥ १ ॥
क्षीर सिंधूसी नैवेद्य तक्राबिंदु । हे कां शोभेल शंकरा दीनबंधू ॥ २ ॥
आम्हां लागीं सगुण ब्रह्म झालें । आतां सांभाळावें ब्रीद आपलें ॥ ३ ॥
तुम्हां योग्य शोधिता काय नाहीं । म्हणे महादेव जिंकीयेल्या साही॥४॥

अभंग २४ वा

गर्जतीं पुराणें भोळ्या नीळकंठा । दीनाची उत्कंठा शांत करी ॥ १ ॥
त्रैलोक्याचा नाथ ऐकियलें कानीं । काय शूळपाणी अंत पहासी ॥२॥
प्राण गेला जरी पृथ्वीचें उदक । न घेतां चातक मेघावीण ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे देवा तुझी आण । अन्याशीं मी शरण जाय जरी ॥ ४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग २५ वा

गौरवर्ण कांति वरी स्फटिक शोभा । स्वानंदाचा गाभा भासें जेवीं ॥१॥
चंद्रचूडामणी नाम हें गोमटें । बहू प्रिय वाटें मना माझ्या ॥ २ ॥
त्रिताप हारक त्रिपुंड्र रेखिला । तृतीया झांकिला नेत्रभाळीं ॥ ३॥
महादेव म्हणे ध्यान तें अंतरीं । सायुज्य मंदिरी हेंची आहे ॥ ४ ॥

अभंग २६ वा

निराकार रूप आकाराशीं आलें । दिसूं जें लागलें दृष्टीपुढें ॥ १ ॥
निवालें अंतर सुखावलें सुख । तहान भूक जाण विसरली ॥ २ ॥
चिदानंद चित्त होऊनिया ठेलें । कोण बोले चाले न कळेची ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे कंठ सद्‍गतीत । वारंवार होत शंभुराया ॥ ४ ॥

अभंग २७ वा

नको षड्‍मुद्रा पंचाग्नीचा ताप । मौनाचा संकल्प तोही नको ॥ १ ॥
नको याग यज्ञ महा घोर तप । गुहास्थळीं जप तोही नको ॥ २ ॥
सप्त कोटि मंत्र उच्चाटण यंत्र । कांहीं एक तंत्र नको देवा ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे राजयोग बरा । सुखें येतो घरा उमाकांत ॥ ४ ॥

अभंग २८ वा

ब्रह्मरूप भासे अवघाची संसार । पहा सारासार विचारूनी ॥ १ ॥
अनुभवाविणें बोलुं नये फार । तेव्हां गौरिहर वश होय ॥ २ ॥
कल्पनेचे मूळ शोधूनि टाकावें । भेदुनी असावें सहज स्थिती ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे धन्य राजयोग । त्रिवेणींचा ओघ हाची होय ॥ ४ ॥

अभंग २९ वा

अढळ समाधी ढळेना सर्वथा । हेंचि आयुज्यता श्रुति म्हणे ॥ १ ॥
मेलें पांघरूण जितें पांघरीना । तोचि नर जाणा जीवनमुक्त ॥ २ ॥
दग्ध पटसम शरीराचा भात्र । तरी देवराव तोचि झाला ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे आनंदाश्रु नेत्रां । दिसे पंचवक्त्रा ध्यान तुझें ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ३० वा

मंत्रामाजीं पंचाक्षर । देवामाजीं श्रीशंकर ॥ १ ॥
तैसें नाम कलियुगीं । सेवितां करी अरोगी ॥ २ ॥
नामरूपा आलें फळ । नाम ब्रह्मचि केवळ ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव सदोदित । आम्हीं घेऊं नामामृत ॥ ४ ॥

अभंग ३१ वा

आपुल्या स्वहितां धरियेली कांस । विदित पायास सर्व आहे ॥ १ ॥
पार्वती शंकरा वांचुनी आसरा । नाहींहो दातारा कोठें आम्हां ॥ २ ॥
उपेक्षिलें जरी लागेल दूषण । आपुलें भूषण सांभाळावें ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे घेतलें धरणें । सांगावें गाऱ्हाणें कोणापाशीं ॥ ४ ॥

अभंग ३२ वा

शिवभक्त ऐसें बोलती हे जन । दुजीया शरण कैसें जावें ॥ १ ॥
कल्पतरुवासी न शिवे बाभूळ । तैसें आम्हां फळ काय तेथें ॥ २ ॥
धनवंत पुत्र फिरे लोकद्वारीं । अन्नछत्र घरीं असूनिया ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे देवादिदेवा । द्यावी मज सेवा अखंडित ॥ ४ ॥

अभंग ३३ वा

आपुलिया चाडां तुम्हा शिणविलें । भूलोकीं आणिलें देवा तुम्हा ॥ १ ॥
आतां कैचें जाणें येणें झालें हें अक्षयीं । दासाचें हृदयीं रहावें देवा ॥ २ ॥
सगर कुळांत भक्त भगीरथ । तेणें गंगातीर्थ आणियले ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे रंकाचें भूषण । नघडेची देणें पुन्हा त्यास ॥ ४ ॥

अभंग ३४ वा

तृषाक्रांता लाभे शीतळ उदक । तोचि जाणें सुख त्याचें तोचि ॥ १ ॥
बहुतां दिवसा जननीची भेटी । बाळ घाली मिठी कंठी तीच्या ॥ २ ॥
तैसें तुम्हाविणें झालें देवराया । सोडवेना पाया तुमचें आम्हां ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे कृपणाची गांठी । हृदयीं संपूटीं धरीयेली ॥ ४ ॥

...५

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ३५ वा

संकल्प विकल्प अवघें कर्म धर्म जाण ।
झालें ब्रह्मार्पण माझें झाले ब्रह्मार्पण ॥ १ ॥
षड्रिपु काम क्रोध मदमत्सर तरंग ।
नको याचा संग मज नको याचा संग ॥ २ ॥
पुनरपि जन्म मरण असो लाभहानी ।
बद्धमुक्त दोन्हीं नलगे बद्धमुक्त ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे पुरे अलंकार ।
सोने निरंतर सोने असों ॥ ४ ॥

अभंग ३६ वा

धन्य गुरुरायें दाखविली सोय । अनाथाची माय कृपावंता ॥ १ ॥
नेत्रामाजीं जेणें भरलें अंजन । तेणें निरंजन सामोरलें ॥ २ ॥
चित्त अंचवीले चैतन्य वाढिले । द्वैतासी धाडिलें देशांतरा ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे भक्त आणि देव । उरला नाहीं ठाव पहातां येथें ॥ ४ ॥

अभंग ३७ वा

मसुरे प्रमाण जेवीं मुक्ताफळ । पहातां अचळ दृष्टीपुढें ॥ १ ॥
स्मरण उपाधि नाठवेचि कधीं । सहज समाधी सुखावली ॥ २ ॥
कोठील उपमा द्यावी येथें कोणी । वेदाचीही वाणी मौनावली ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे हेंचि निजगुण । पाहिजे निर्वाण भक्ति येथें ॥ ४ ॥

अभंग ३८ वा

जीव शिव ऐक्य झाल्याविणे जाण । कोठील प्रमाण द्यावें यासी ॥ १ ॥
दुग्धांमाजी लोणी मंथनवाचोनी । बोलताती शहाणे नये हातां ॥ २ ॥
जरी व्हावा देव ऐसे वाटे तूज । गुरुमुखें बीज घेई बापा ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे पापाचें गांठोडें । ठेवी एकीकडे बांधोनिया ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ३९ वा

शिव शिव वेळोवेळां । जिव्हेलागीं लागू चाळा ।। १ ।।
सकळ जगाचें जीवन । जडो डोळां माझ्या ध्यान ।। २ ।।
तीर्थे यात्रा पायीं घडो । परोपकारा देहीं पडो ।। ३ ।।
म्हणे महादेव हेंचि द्यावें । वारंवार जन्मा यावें ।। ४ ।।

अभंग ४० वा

दक्ष दुहितेचा रमण । तेणें मोहिलें माझें मन ।। १ ।।
जनीं वनीं चहूंकडे । दिसे सुंदर रूपडें ।। २ ।।
सनकादिकाचें निजगुण । सोलिवाचें सोलिव बीज ।। ३ ।।
म्हणे महादेव ब्रह्मांड । भरूनि उरलें तें अखंड ।। ४ ।।

अभंग ४१ वा

प्राणहीन देह नाथहीन घर । कोरडा सागर जळावीण ।। १ ।।
देवा तुम्हीं आम्हां उपेक्षिलें जरी । दुजा घरेवरी कोण आहे ।।२ ।।
दिनानाथ नाम बांधियलें ब्रीद । आतां भेदाभेद निवडूं नये ।।३।।
महादेव म्हणे स्वामी या शंकरा । पाहिजे दातारा कृपा तुझी ।।४।।

अभंग ४२ वा

शिवशिव वाचे कां नये फुकाचे । घेतां काय खर्चे सांगा बा रें ।। १ ।।
ऋषी मार्कंड्य जपे तो तातडी । तेणें काळ दंडी फिरवीला ।। २ ।।
चतुर्दश वर्षे अल्पची आयुष्य । नाम ह्या पियूषें अमर केलें ।। २ ।।
महादेव म्हणे कलीमाजीं सार । नामाचि आधार भक्तालागीं ।। ४ ।।

अभंग ४३ वा

अठरा योगामाजीं राजयोग श्रेष्ठ । सांगे नीळकंठ पार्वतीसी ।। १ ।।
जरी उदंड माजविलें बंड । समाधि अखंड राजयोग ।। २ ।।
बोलतां चालतां सदा देतां घेतां । ढळेना सर्वथा दृष्टीपुढें ।। ३ ।।
महादेव म्हणे राजयोगी नर । करुनि संसार लिप्त नाहीं ।। ४ ।।

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अग ४४ वा

अधिकार काय पहतां पतिताचा । झालों काया वाचा दास आम्हीं ॥ १ ॥
शिवभक्त म्हणोनी उद्धरावे देवा । सांभाळावे नांवा आपुलिया ॥ २ ॥
आम्हा कैचीं लाज जन्म घ्यावयासी । मिरास चौऱ्यांशी मुळची आहे ॥३॥
महादेव म्हणे कुबेराचा सुत । फिरेल मागत रंका पुढें ॥ ४ ॥

अभंग ४५ वा

ललाट पट्टांत तुम्हींच लिहिलें । निमित्तासी केलें पात्र आम्हां ॥ १ ॥
देवा तुम्हां आला भक्तांचा हा त्रास । असा सावकाश येकलेचि ॥ २ ॥
देवा म्हणोनिया हाका मारी कोण । पहा विचारून मना माजीं ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे वाटेल निर्वाण । कैचें मी तूं पण येथें आहे ॥ ४ ॥

अभंग ४६ वा

शब्द ब्रह्मची जाणावें । श्रवणाविणें काय घ्यावें ॥ १ ॥
शास्त्रें पुराणें प्रसिद्ध । शब्दें झालें चारी वेद ॥ २ ॥
निरूपण न ऐकून । कैसें होईल भजन ॥ ३ ॥
महादेव जया शरण । शब्द ब्रह्मची स्फुरण ॥ ४ ॥

अभंग ४७ वा

सुंदर रुपडें दिसे दृष्टी पुढें ।
मन झालें वेडें मन झालें वेडें ॥ १ ॥
अगा कैलासीच्या स्वामी देवराया ।
दंडवत पायां तुमच्या दंडवत पायां ॥ २ ॥
चौसष्ट कोटि गणासहित आपण
दंडवत पायां तुमच्या दंडवत पायां ॥ ३ ॥
महादेव जोडे पाणी परिसा वेगीं शूळपाणी
नाचावें रंगणीं माझ्या नाचावें रंगणीं ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ४८ वा

शिव शिव शिव त्रिवार बोलतां । पाप जाय हातां मोक्ष जोडे ॥ १ ॥
आणिक साधन नाहीं या समान । दुजें नामावीण कलियुगीं ॥ २ ॥
सुधर्म रायासी नाम जीवविले । भक्त उद्धरिले असंख्यात ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे नामें बालवृद्धा । केलें महानंदा मोक्षभागीं ॥ ४ ॥

अभंग ४९ वा

देव पहातां रतिहूनी लहान । श्रुति निरुपण ऐका वारें ॥ १ ॥
अहंब्रह्म म्हणोनी दुसरें प्रमाण । आतां भिन्नाभिन्न कैचें येथें ॥ २ ॥
परि तें ब्रह्मांड भरूनी उरलें । शेष दशांगुलेवरी असे ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे सद्गुरु वाचून । नकळे ती खूण कोठें आहे ॥ ४ ॥

अभंग ५० वा

अनंत ब्रह्मांड भरूनि उरलें । दृष्टी समोर आलें भाविकांच्या ॥ १ ॥
योग याग तप मौन जयासाठीं । तो हा धूर्जेटी मागेंपुढें ॥ २ ॥
शुद्धकृष्णपक्ष निबिड अंधार । लिंग निरंतर ज्योतीरूप ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे अढळ अभंग । माझा उमारंग चहूंकडे ॥ ४ ॥

अभंग ५१ वा

उदार म्हणोनि ऐकियलें कानीं । गर्जती पुराणें शास्त्रें साही ॥ १ ॥
बहुतांसी केलें देवचि आपण । तेथें मी तूं पण उरलें नाहीं ॥ २ ॥
कृपणता कैशी आतां हो धरिली । मुक्ति ती सरली ऐसें वाटें ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे स्वामी उमारंगा । शरण जाऊं सांगा कोण्या देवा ॥ ४ ॥

अभंग ५२ वा

त्रिवेणी संगमीं पर्व हें ओंकार । अर्ध चंद्राकार भास होतो ॥ १ ॥
मयूर पिच्छाच्या वरील ते डोळे । रक्तपीत निळें कृष्ण युद्ध ॥ २ ॥
तया पलिकडे सुंदर रूपडें । पहातां दृष्टी पुढें सुख वाटे ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे अलक्ष तें लक्षी । विहंगम पक्षी हाहि वारे ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ५३ वा

लोकलाजेवरी सोडियलें पाणी । नाचूं या कीर्तनीं आनंदानें ॥ १ ॥
गाऊं ते अभंग ज्याशीं नाहीं भंग । आणूं उमारंग हृदयामाजी ॥ २ ॥
या परतें ज्ञान नायको श्रवणीं । ठेवा तें बांधूनी असलें तरी ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे आम्ही शिवदास । येथें नाहीं आस दुजियाची ॥ ४ ॥

अभंग ५४ वा

क्षीर सिंधूतिरीं चातकाचें रहाणें । परि मेघाविणें तृषाकांत ॥ १ ॥
तैसें वीरशैव आम्ही क्रियावंत । झाला जरी अंत सुख मानूं ॥ २ ॥
देवा तुम्हाविण दुजिया शरण । जाईन हा प्राण तत्क्षणीं ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे सखा शितिकंठ । वारील संकट पडिलें जरी ॥ ४ ॥

अभंग ५५ वा

भाळीं स्रवते चंद्रामृत । आनंदले चकोर भक्त ॥ १ ॥
मौळी गंगेचें जीवन । करी त्रैलोक्या पावन ॥ २ ॥
परोपकारी हें भूषण । म्हणूनि केला नंदीवहन ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे देवा । आम्हां द्यावी तुमची सेवा ॥ ४ ॥

अभंग ५६ वा

विश्वाची जननी वामभागीं शोभे । स्वानंदाचा गाभा देवा तुम्ही ॥ १ ॥
पुत्र विघ्नहारी विद्येचा सागर । दक्षिणांकीं सुंदर शोभतसे ॥ २ ॥
विधी रमावर आसुर अमर । सेवेसी सादर निशिदिनीं ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे स्वामी हा सर्वांचा । नाथ अनाथाचा दीनबंधु ॥ ४ ॥

अभंग ५७ वा

अहंब्रह्म म्हणुनी झाला । प्रथम गजर ।
त्रिगुणाचा भासे मेळा सगुण आकार ॥ १ ॥
ध्वनी तेचि माया तुर्या छायारूपें आली ।
ब्रह्मा विष्णु बाळें दोन्ही गर्भीं सांभाळिलीं ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

शिव शक्ति आदी मूळ चराचर सकळ।
कैंचें तेथें यातीकूळ काय गोत्र काय सांगू ॥ ३ ॥
स्फूर्ति ब्रह्मीं ऐक्य झाली गुंडाळिला खेळ।
महादेव म्हणे जैसें तैसेंचि अचळ ॥ ४ ॥

अभंग ५८ वा

गर्भवास प्रिय मोठा। द्यावा मज नीळकंठा ॥ १ ॥
जन्मोजन्मीं तुझे गुण। देवा आवडीं गाईन ॥ २ ॥
नको मज मोक्षसुख। वारंवार दावा मुख ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे जिणें। व्यर्थ शिव-कृपेविणें ॥ ४ ॥

अभंग ५९ वा

घ्यावी सेवाची निकटा। भक्ति असो एकनिष्ठ ॥ १ ॥
अणुरेणु परिणाम। यावें पहाण्यांत समान ॥ २ ॥
स्थूळ सूक्ष्म कारण। यांत नोहे भिन्नाभिन्न ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव आम्हांशी। करुनि द्यावी ही मिराशी ॥ ४ ॥

अभंग ६० वा

जेणें स्वहृदय संपुटीं। सांठविला शिव धूर्जटी ॥ १ ॥
जन्म मरणाशीं ना तळें। त्यासी ओगळिलें काळें ॥ २ ॥
जाहला सुरासुरा वंद्य। डोलें सहज निजानंदें ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव भवतारू। करी जिवा पैलपारूं ॥ ४ ॥

अभंग ६१ वा

मज कैचें ज्ञान खरें। बोलविलें श्रीशंकरें ॥ १ ॥
करू पृथ्वीचें वजन। आणूं ताजवा कोठून ॥ २ ॥
कोण्या मापें मोजूं सिकता। कैचा सविता लागे हाता ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे कर्म खोटें। पाहूं जातां मन फाटें ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ६२ वा

नरजन्म गेला वाया । तुम्हांविणे देवराया ॥ १ ॥
नाहीं शोधिले सारासार । मग कैचा परोपकार ॥ २ ॥
घडलें नाहीं तीर्थाटन । अनिवार नावरें मन ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव तारुण्य । गेलें आलें वृद्धपण ॥ ४ ॥

अभंग ६३ वा

कृतयुगीं लक्षवर्ष । होतें मानवा आयुष्य ॥ १ ॥
घोरतपें आचरोनी । वश केला शूळपाणी ॥ २ ॥
त्रेतायुगीं दहाहजार । झाला सुफळ बाजार ॥ ३ ॥
लक्षावरिलें गेलें शून्य । मोजू जातां आलें उणें ॥ ४ ॥
एकसहस्त्रतें द्वापार । दुजें शून्य झालें ठार ॥ ५ ॥
शतवर्षें अवघा कली । म्हणे महादेव अर्धी गेली ॥ ६ ॥

अभंग ६४ वा

कलिमाजीं घटिका औट । भेट देतो नीळकंठ ॥ १ ॥
ज्याचा भावशुद्ध आहे । त्याचे हृदयीं देव राहे ॥ २ ॥
ऐसी शास्त्रें देतीं हाका । भजा तुम्ही देवा एका ॥ ३ ॥
हिरा परीक्षोनिया तोय । गार म्हणूनी टाकूं नये ॥ ४ ॥
जरी सुचित साह्य झालें । म्हणे महादेव व्यर्थ गेले ॥ ५ ॥

अभंग ६५ वा

ज्ञान अज्ञानाची पातीं । मिथ्यापणें लवत होतीं ॥ १ ॥
स्थिर नेत्राचें आगर । ज्ञान शोभे मनोहर ॥ २ ॥
सहज समाधीसुखां । जीव करी शिव सखा ॥ ३ ॥
महादेव वाटे कोडें । रूप भासे चहूंकडे ॥ ४ ॥

अभंग ६६ वा

घालेपणाचे ढेकर । जेवी त्यासी वारंवार ॥ १ ॥
काय गर्भीणीची खूण । वांझ सांगेल कोठून ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

तैसें आहे ब्रह्मज्ञान । गुरुवीण नोव्हे जाण ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे जळ । तृप्ति करी जाश्वनीळ ॥ ४ ॥

अभंग ६७ वा

अर्धनारीनटेश्वर । ध्यानीं शोभे तो शंकर ॥ १ ॥
पहा नेत्र आनंदलें । आजि पाहिलीं पाउलें ॥ २ ॥
कोटि मदन लहरी । शोभे तया मुखावरी ॥ ३ ॥
अर्ध चंद्र भाळीं वाहे । तोहा महादेव साह्य ॥ ४ ॥

अभंग ६८ वा

नग्न मौन जयासाठीं । विवरी कोरिली कपाटी ॥ १ ॥
पंच अग्नीधूम्रपान । घेती दर्भाग्रीं जीवन ॥ २ ॥
कोण तपाचें सांकडे । तो हा उभा आम्हांपुढें ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव वीरशैवा । धन्य जन्मलिंग सेवा ॥ ४ ॥

अभंग ६९ वा

सिंधु मसीपात्र उर्वीचें पत्र । लिहिती विचित्र कंजकन्या ॥ १ ॥
शेवटींचा शेरा करावा श्रवण । धरियलें मौन शारदेनें ॥ २ ॥
राहिली लेखणी ठेवियली कानी । काय अन्य प्राणी करील येथें ॥ ३ ॥
ऐसियाशी गुण नाहीं वर्णिलें । महादेव बाहुलें नाचवी तूं ॥ ४ ॥

अभंग ७० वा

कोटि कीटकांचे वधीं । माझी मानावी उपाधी ॥ १ ॥
काया वाचां झालों दास । तुझी धरिली दृढ कास ॥ २ ॥
सिंधू उपसी कपोता । गुण सिंधू तैसें आतां ॥ ३ ॥
मनीं धरियली हाव । पुरवा म्हणे महादेव ॥ ४ ॥

अभंग ७१ वा

चित्त हें चैतन्य ध्यायें झालें ध्यान । ज्ञेयेरूपीं ज्ञान विसावले ॥ १ ॥
शब्दाची रहाटी गगन संपुटीं । शून्यची शेवटीं तेथें आले ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

इच्छा आला एक तेचि ब्रह्म सुख । संसाराचे दुःख मावळलें ॥ ३ ॥
तया पलीकडे निश्शून्य रोकडें । महादेव बापुडें कैचें तेथें ॥ ४ ॥

अभंग ७२ वा

कोठील मी कोण कळलेंच नाहीं । लावा माझी सोय विश्वनाथा ॥ १ ॥
अस्थि मांस चर्म बांधिलें देऊळ । सांगायाचें मूळ कैसें आहे ॥ २ ॥
नाहीं तेच आळ करितो उपाधी । म्हणूं नये वादी देवा मज ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे विनोदाचे बोल । तुम्हांवीण फोल सर्व दिसें ॥ ४ ॥

अभंग ७३ वा

मन मोहिलें शिव शंकर । सुटे प्रेमाचे पाझर ॥ १ ॥
जनीवनीं पाहतां उभा । दिसे स्वानंदाचा गाभा ॥ २ ॥
नाहीं कोठें रिता ठाव । भरूनि उरला सर्व देव ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव वट बीज । तैसें आहे ब्रम्ह तेज ॥ ४ ॥

अभंग ७४ वा

पारिसाचें थोरपण । लोहाविणें ठेवी कोण ॥ १ ॥
वैद्यें रसायन केलें । रोग्याविणें व्यर्थ गेलें ॥ २ ॥
दिनप्रकाश सुंदर । त्याचें ग्राहीक अंधार ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव आम्ही । म्हणूनी देव झाला तुम्ही ॥ ४ ॥

अभंग ७५ वा

तोचि एक भाग्यवंत । आकळिला उमाकांत ॥ १ ॥
नम्र झाला सर्वांभूतीं । भासे शिवाची विभूती ॥ २ ॥
द्वैता द्वैत मावळलें । ऐक्यरुपीं फळा आलें ॥ ३ ॥
उरलें नाहीं दुजेंपण । तया महादेव शरण ॥ ४ ॥

अभंग ७६ वा

आम्ही ब्रम्ह झालों म्हणून । लोकां सांगे उपदेशून ॥ १ ॥
नोहे फुकाचें तें बोलणें । कठीण आहे सम तोलणें ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

योगियाची निजखूण । ज्ञाणें योगीच निर्वाण ।। ३ ।।
महादेव म्हणे स्वाती । जळावांचुनी कैंचे मोतीं ।। ४ ।।

अभंग ७७ वा

व्यर्थ गेला जन्मसारा । दावी पाय गौरिहरा ।। १ ।।
अपराधी मी पतित । आपुलें नाम दिनानाथ ।। २ ।।
पाडसा सोडून वनीं । कैशी राहील हरणी ।। ३ ।।
तुम्ही जननी जनक । म्हणे महादेव बालक ।। ४ ।।

अभंग ७८ वा

सदाशिव नाम चतुर अक्षरीं । जपे जो अंतरीं सर्व काळ ।। १ ।।
तीर्थें त्याचे पायीं ठेवितीहो माथा । रजधुळीं नाहातां सुखावलीं ।।२ ।।
ब्रह्मादिक ज्याचे वंदीती चरण । जितेचि मरून मुक्त झालें ।। ३ ।।
महादेव म्हणे सर्वांशीं आधार । जीव चराचर उद्धरलें ।। ४ ।।

अभंग ७९ वा

कूर्मनाभीशीं आधार । दिला एक रोमावर ।। १ ।।
त्याचे पृष्टिवसुंदरा । धरी आपण शंकरा ।। २ ।।
शेष रूप तें आपलें । ऐसें वेदें निरूपिलें ।। ३ ।।
केली ब्रह्मांड उभवणी । लोळे महादेव चरणीं ।। ४ ।।

अभंग ८० वा

आहो अनंत ब्रह्मांड । रचियलें काशी खंड ।। १ ।।
तया स्थळीं निरंतर । राहे पार्वती शंकर ।। २ ।।
क्षण एक भक्ताध्यानीं । राहे उभा तो कीर्तनीं ।। ३ ।।
महादेव वा हु लें । बोलविलें तैसें बोलें ।। ४ ।।

अभंग ८१ वा

गज चर्माचें भूषण । व्याघ्र त्वचेचें आसन ।। १ ।।
नरमुंडांचा प्रियहार । तृतीयनेत्रीं वै श्वा न र ।। २ ।।

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

कर्णी कुंडलें व्याळाचीं । दिव्य शोभा नगबाळाची ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव किंकर । देवा माझा नमस्कार ॥ ४ ॥

अभंग ८२ वा

भव सागरीचें नाम झालें तारूं । करी पैल तारू भाविकासी ॥ १ ॥
सुकाणूं धारका जाउनि पुसावें । आधी का रुसावें देवावरी ॥ २ ॥
सद्गुरु वांचोनि आपणासी कोण । ग्रंथही वाचूनी काय केलें ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे अनुभवाविणें । कैलासीचे कोणें नयें हातां ॥ ४ ॥

अभंग ८३ वा

देव कोठे आहे सांगा । ज्याच्या मुकुटीं वाहे गंगा ॥ १ ॥
आंगीं विभूती भूषण । दशभुज पंचवदन ॥ २ ॥
दक्षबाळा वामभागीं । दीनबंधू महायोगी ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव किंकर । तया माझा नमस्कार ॥ ४ ॥

अभंग ८४ वा

संचित प्रारब्ध आणि क्रियाविण । डुबलें हे गहण पायापाशीं ॥ १ ॥
चित्त मन दास करावे दातारा । कल्पनेचा थारा मोडी देवा ॥ २ ॥
झाडोनि या अंग करावें निःसंग । हेंचि उमारंग द्यावें आतां ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे देवभक्त एक । झाल्याविणें सुख कोठोनिया ॥ ४ ॥

अभंग ८५ वा

आपुला म्हणोनि सांभाळावें देवा । घडो काहीं सेवा तुमची मज ॥१॥
लडिवाळपणें बोबडें बोलणें । साबडेंचि रहाणें उमापती ॥ २ ॥
अश्लाघ्य म्हणोनि टाकूं नये दुरी । श्लाघ्यतेचि थोरी करुनी दावा ॥३॥
महादेव म्हणे समर्थाचा दास । मान्य तो सर्वास सहज होतो ॥ ४ ॥

अभंग ८६ वा

मंद बुद्धि माझी कैसे गावे गुण । जिव्हाग्रीं आपण वसा देवा ॥ १ ॥
मुक्याचा वाचाळ चालेल पांगुळ । जरि जाश्वनीळ वश झाला ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

मूर्खांचा पंडित होईल निश्चयें । जरि त्यासी साह्य तुम्ही झाला ॥ ३॥
महादेव म्हणें देवा तूं परिस । लोह आम्ही त्रास फार दिला ॥ ४ ॥

अभंग ८७ वा

डोळे तुम्हाशीं प्रार्थना । पहा कैलासीचा राणा ॥ १ ॥
ऐका उभय कर्ण । माझ्या शंकराचे गुण ॥ २ ॥
शिव वदे वाणी । घर टाळीया कीर्तनीं ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे मन । झालें सहजची उन्मन ॥ ४ ॥

अभंग ८८ वा

कोटी ते पुण्याचे पर्वत । म्हणूनि झालों शिवभक्त ॥ १ ॥
आतां इतुकेंचि द्यावें । येणें जाणें खूंटवावें ॥ २ ॥
कठीण हा गर्भवास । शीण झाला नऊमास ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव देहक्लेश । भोगितां झालों कासावीस ॥ ४ ॥

अभंग ८९ वा

गुरुरूप हे कोणाचें । सांगा कैसें मूळ याचें ॥ १ ॥
विश्वीं भरला विश्वंभर । दिसे अवघाची शंकर ॥ २ ॥
तया दुजेपणा नाहीं । साक्षदेती चारी साही ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव ब्रह्मांड । उगवे एकचि मार्तंड ॥ ४ ॥

अभंग ९० वा

शिवचरणीं जडलें मन । झालें मिराशीं उन्मन ॥ १ ॥
मग कैचें येणें जाणें । सहज खुंटलें बोलणें ॥ २ ॥
षड्रिपुशीं नाहीं थारा । द्वैत गेलें देशांतरा ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव आनंद । अवघा झाला ब्रह्मानंद ॥ ४ ॥

अभंग ९१ वा

सर्व वैराग्याचें मूळ । धरी शांती ते निर्मळ ॥ १ ॥
नेत्रहीना आमंत्रण । स्वयें येती दोघे जण ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ज्ञान चातुर्यांची खाणी । झाला धन्य तोचि प्राणी ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव अभंग । सर्व झालें उमारंग ॥ ४ ॥

अभंग ९२ वा

ज्ञान चातुर्य वैराग्य । वसे जेथें धन्य भाग्य ॥ १ ॥
घडो त्याचें दर्शन । जाऊं अनन्य शरण ॥ २ ॥
आपण तरोनी तारी जन । जैसे मीनासी जीवन ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे शैव । तोचि एक सदाशिव ॥ ४ ॥

अभंग ९३ वा

उपदेशिले मज ज्ञान । गुरु रूपचि आपण ॥ १ ॥
पामरांशीं अधिकार । दिला म्हणोनि बोले फार ॥ २ ॥
ब्रीद सांभाळावें आतां । बाळां पोशी जेवी माता ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे देवीं । शिवा तुमची घडो सेवा ॥ ४ ॥

अभंग ९४ वा

ग्रंथ वाचोनिया काय । तुमचे पाय अंतरले ॥ १ ॥
नाहीं घडला साधूसंग । उमारंग दुरावला ॥ २ ॥
जन्मोनिया केलें काय । व्यर्थ शिणविली माय ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव अभागी । नोहे मोक्षाचा विभागी ॥ ४ ॥

अभंग ९५ वा

धन्य काशीपुरी धन्य भागीरथी गंगा ।
आनंदानें जाऊं पाहूं भेटूं उमारंग ॥ १ ॥
सुर नर ब्रह्मा विष्णू मानसीं उत्कंठा ।
मुनि निशिदिनीं रतलें ध्यानी ध्यानी नीळकंठा ॥ २ ॥
आनंद वन विलासी तेथें नांदतो महाराजा ।
भावें शरण जातां करितो रंकाचा राजा ॥ ३ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

एक दोन तीन चार वर्णितां शिणलें ।
नेतिनेति श्रुती म्हणूनि मौनचि धरिलें ॥ ४ ॥
तारक ब्रह्म उपदेशी तो आपणची निर्वाणीं ।
महादेव म्हणे स्वामी माझा तो मोक्षदानी ॥ ५ ॥

अभंग ९६ वा

सर्व सुखाचें भांडार । तो हा पार्वतीचा वर ॥ १ ॥
गाऊं नाचूं आनंदाने । पाहूं कैलासीचें केणें ॥ २ ॥
भक्तासाठीं भूमंडळ । धुंडाळितो जाश्वनीळ ॥ ३ ॥
महादेव म्हणे भोळा । भरो माझ्यां दोन्ही डोळा ॥ ४ ॥

अभंग ९७ वा

सुकृताचा मित्र उदय । म्हणोनी पाहिलें हे पाय ॥ १ ॥
घोर तपासी नातुडे । तो हा उभा दासापुढें ॥ २ ॥
उमाकांत म्हणती ज्याला । तोचि भक्ताधीन झाला ॥ ३ ॥
म्हणे महादेव मिठी । दृढ घालू त्याचे कंठीं ॥ ४ ॥

॥ महादेवाचे अभंग समाप्त ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

श्री लक्ष्मणाचे अभंग प्रारंभ

अभंग १ ला

यावे यावे गणपती । महाराज कृपा मूर्ती ॥ १ ॥
धाव पाव गजानना । विघ्नहारका सर्वज्ञा ॥ २ ॥
आंगीं सेंदुराचि उटी । केशर शोभे हो लल्लाटी ॥ ३ ॥
रत्नखचित अलंकार । स्वामी माझा विघ्नहार ॥ ४ ॥
लक्ष्मण गणाधीशा । धाव पाव बा सर्वेशा ॥ ५ ॥

अभंग २ रा

गुरु स्तवा गुरु स्तवा । जन्म व्यथा चुके भवा ॥ १ ॥
दोषें बद्ध मुक्त झालें । गुरु रायें सोडविलें ॥ २ ॥
अतिदोषीं दु रा चा र । गुरु कृपें झालें थोर ॥ ३ ॥
काळ भयाहो पासून । सोडविल कृपा घन ॥ ४ ॥
माया नदीही दुस्तर । येथें बुडालें हो फार ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे बारे । गुरुदेव तो काढी रे ॥ ६ ॥

अभंग ३ रा

गुरुअनाथाची माय । हीना दीना लावी सोय ॥ १ ॥
शरणांगताचा कैवारी । भव-दुःखा तें निवारी ॥ २ ॥
लक्ष चौऱ्यांशी योनी बहु । बहु जीवाती जांचणीं ॥ ३ ॥
यास्तव गुरु तें शरण । जावें अष्टभावें करून ॥ ४ ॥
मनोभावें शरण गेलें । त्यातें तातें सोडवीलें ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे मन । पायीं ठेवा भक्त जन ॥ ६ ॥

अभंग ४ था

तीर्थें सर्व पुण्य पायीं । तुझ्या वसती अक्षयीं ॥ १ ॥
नाना मतांचा गलबला । तुमचें पायी हो विराला ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

नाना युक्तीचा विचार । खुंटला तूं स व रा भ र ॥ ३ ॥
क ल्प ने चें वोढंबर । तूं तव कल्पने ते पर ॥ ४ ॥
तुझा अनुभव घडे । तुटे कल्पना बिरडे ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे देवा । माझा सांभाळ करावा ॥ ६ ॥

अभंग ५ वा

गु रु व त्सा ला गीं मा य । दावीं स्वानुभव सोय ॥ १ ॥
चो देहाप्रति नि र्द्ध न । दावी चिन्मात्र निर्गुण ॥ २ ॥
सद्गुरु तुमचें चरणीं । ज्ञानार्जन होय मिळणी ॥ ३ ॥
मिळणी होतां तोंचि अंग । भक्त होतसे निःसंग ॥ ४ ॥
नि सं ग त्व हे तु नु रें । स्वानंदाचा फुंद जिरे ॥ ५ ॥
ल क्ष्म ण म्हणे वस्तु । नाहीं तीते आदी अंतु ॥ ६ ॥

अभंग ६ वा

गुरुभजन आहे सार । अवघा मिथ्या हा बाजार ॥ १ ॥
जग उलटें चालिलें । स त्या प्र ती विसरलें ॥ २ ॥
स्व प्ना मा जीं वरळती । नानापरींच्या हो युक्ती ॥ ३ ॥
गुरुभक्त सावध वागे । तृप्त स्वानुभव अंगें ॥ ४ ॥
स्वानुभव सुख घेतां । तुटे जन्म कर्म गुंता ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे तात । प्रेम द्यावा हो निवांत ॥ ६ ॥

अभंग ७ वा

गुरुराव आम्हुचा दाता । पूर्ण ब्रह्म तो रे ज्ञाता ॥ १ ॥
जी व द शे चे खंडन । केलें कृपादृष्टी करून ॥ २ ॥
सत्ता प्रभूची हो थोर । केले मी तूं पणा दूर ॥ ३ ॥
नि ज रू पा तें दाविलें । सुख अक्षयीं हो दिलें ॥ ४ ॥
लक्ष्मण दीना छाया । घ्यातां गुरुचीया पाया ॥ ५ ॥

...६

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ८ वा

पूर्वींचीं तीं पापें रोगाचीया रूपें । आलीं सुख रूपे भोगूं आम्हीं ॥ १ ॥
नाना पापें केलें भोगणें हें आलें । देवावरी बोल काय आतां ॥ २ ॥
त्रिताप हा पाळा शरीरा भोवतां । देहाचिया माथां कर्म सूत्र ॥ ३ ॥
म्हूण आम्हां प्रती कळली हो खरी । अक्षय अंतरीं ध्यातों पाय ॥ ४ ॥
प्रभुकृपा बळ आम्हां सर्वकाळ । आतां तळमळ कांहीं नाहीं ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणें स्वानंदाचा कंद । शिव ब्रह्मानंद जोडला हो ॥ ६ ॥

अभंग ९ वा

सर्पामुखीं बेडूक जाऊनी पडला । म्हणे हो मजला स्थान बरवें ॥ १ ॥
शीतळ हें मुख फार सुख झालें । पुढें मरण आलें तत्क्षणीं ॥ २ ॥
मत्स्य स्वादास्तव गळीं अडकला । प्राणांतें मु क ला गोडीस्तव ॥ ३ ॥
तैसें काळा मुखीं पडले मानव । प्रपंच वै भ व सत्य मानी ॥ ४ ॥
परी मूर्खाप्रती विवेक सुचेना । काळाचें मानीना भय कांहीं ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे असंख्य हो कल्प । गेले तरी ताप चुके कसा ॥ ६ ॥

अभंग १० वा

गुरुराया कृपा केली । भ व भ्रां ती नि र सी ली ॥ १ ॥
बै सो नि यां जवळीं । हात ठेवियला शिरकमळीं ॥ २ ॥
मंत्र फुंकियेला कानीं । केली तत्वाची झाडणी ॥ ३ ॥
सारासार निवडिला । शास्त्रीं वेदांत दाविला ॥ ४ ॥
नाना युक्ति हो करून । केलें मना ते स्वाधीन ॥ ५ ॥
चौदेहा हो पासून । सोडविलें कृ पा घ न ॥ ६ ॥
निज वस्तु तत्वातीत । माझी मजला झाली प्राप्त ॥ ७ ॥
मीतूंपणा नाहीं उरी । वस्तु आं त र बाहेरी ॥ ८ ॥
पाहतां पाहणें हारपलें । स्मरवी स्मरणीं केलें ॥ ९ ॥
लक्ष्मणा धीर नाहीं । गुरु कृ पा म ज देई ॥ १० ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ११ वा

स्वामी माझा दयावंत । पद दाविले निवांत ॥ १ ॥
देहीं निधान दाविलें । सुख निरुपम झालें ॥ २ ॥
परिवार झाला दीन । मीतूंपणा ग व स न ॥ ३ ॥
शिक्का धन्याचा तोशिरीं । शोभतसे निरंतरीं ॥ ४ ॥
देहीं स्वानुभव माळ । सदा शोभत निर्मळ ॥ ५ ॥
आम्हीं त्याचे वारकरी । नाहीं विसर क्षणभरी ॥ ६ ॥
स्वामी आमुचा सर्वांठायीं । रिते दिसेना हो काहीं ॥ ७ ॥
स्वामी नाहीं एक देशी । प्रभु वसे सर्वांपाशीं ॥ ८ ॥
अनंत ब्रह्मांडें भरला । त्याचा आधार सर्वांला ॥ ९ ॥
लक्ष्मणा बोलवी तो । तोची सर्वांचें हृदयी राहतो ॥ १० ॥

अभंग १२ वा

खळाची संगती दुःखाशीं कारण । होतां अपमान मोठें दैन्य ॥ १ ॥
महत्व जातसें अपकीर्ती होत । कुत्संगाची मात ऐशी आहे ॥ २ ॥
कस्तूरीचें पोते हिंगानें नासिलें । मोल कमती आलें संगतीनें ॥ ३ ॥
शिंदांवृक्षाखालीं दूधपान केलें । संगानें आणिलें हीनत्वासी ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे सुसंगती सार । कीर्तीनें अंबर भरतसें ॥ ५ ॥

अभंग १३ वा

चौसष्ट कोटी गण तुम्ही सुर । तपाचे सागर महाराज ॥ १ ॥
शिवा हो समान तुमचा प्रताप । प्रभू विश्वरूप वश केला ॥ २ ॥
ब्रह्मांडीचें राज्य मानोनि वमन । प्रभूचें चरण सेवियले ॥ ३ ॥
तुमचा प्रताप आहे हो अपार । ब्रह्मांडा आधार तुमचाची ॥ ४ ॥
क्षणीं हें ब्रह्मांड कराल घडामोडी । ऐसी ताता जोडी केली तुम्ही ॥ ५ ॥
तुमचें तें सुख नाहीं ब्रह्मादिका । इतरांची लेखा काय तेथें ॥ ६ ॥
लक्ष्मण म्हणे मज सुख द्यावें । अक्षयीं ठेवावें दासा पायीं ॥ ७ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १४ वा

ताता बसवलिंगा प्रभूचा तूं प्राण । धन्य हो प्रविण महाराजा ॥ १ ॥
तुझें प्रतापाचा काय वर्णू महिमा । भक्तीची हो सीमा केली तुझी ॥२॥
शिवा प्रती आम्हां स्वाधीन त्वां केलें । ब्रह्मांड जिंकिलें भक्तिबळें ॥३॥
तुज ऐसा भक्त दुजा कोण शूर । मायेचिया पर झालासी तूं ॥ ४ ॥
ब्रह्मांड संपत्ती करोनी उपेक्षा । वश विरुपाक्षा केलासी त्वां ॥ ५ ॥
वीरशैव तुम्ही महाराज भक्त । सर्वदां घ्यानस्थ शिवरूपीं ॥ ६ ॥
लक्ष्मण म्हणे मजलाही पायीं । ठेवा हो अक्षयीं महाराज ॥ ७ ॥

अभंग १५ वा

महामाय देवी प्रभूअंगीं वससी । तेथूनिया पाहसी ब्रम्हांडातें ॥ १ ॥
अनंत ब्रम्हांडें दावी लपाविसी । नाहीं हाललीसी ठायाहून ॥ २ ॥
तुझें हे लाघव जाणे ऐसा कोणी । अगम्य करणी ज्ञानी नसे ॥ ३ ॥
योगीसिद्धमुनी सनकादी थोर । तेही कृपें पार झालें तुझ्या ॥ ४ ॥
तुझ्या कृपेवीण सर्व दिसे शीण । नोहे समाधान जगन्माते ॥ ५ ॥
उमादेवी माया मज दीनावरी । कृपा झडकरी करी माते ॥ ६ ॥
लक्ष्मण म्हणे तुझे पादांबूज । सेवी त्यांस भव-भय नाहीं ॥ ७ ॥

अभंग १६ वा

विश्व कुटुंबाचा धनी । कीर्ति तुझी गा पुराणीं ॥ १ ॥
विश्वा करसी उत्पन्न । प्रेमें करिसीं पालन ॥ २ ॥
शेखीं संहार करसी । अंतीं एकलाच रहासी ॥ ३ ॥
पुन्हां स्वइच्छें करून । करीसी ब्रह्मांड निर्माण ॥ ४ ॥
तुझे मायेचा हा खेळ । माया गुणाचा गोंधळ ॥ ५ ॥
ऐसे असंख्यात घडामोडी । होत जातसे तांतडी ॥ ६ ॥
कल्पे असंख्य तीं होतीं । जीव सर्वदां भ्रमती ॥ ७ ॥
लक्ष्मण म्हणे नाथा । पायीं ठेविसी तूं भक्ता ॥ ८ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १७ वा

स्वामी कृपा हो जहाली । तत्क्षणीं भ्रांती गेली ॥ १ ॥
युक्ति प्रभुपाशीं थोर । स्वामी कृपेचा भांडार ॥ २ ॥
चपळ सिद्ध गुरु देव । त्यांचें अघटीत लाघव ॥ ३ ॥
केला सुखाचा सुकाळ । निरसीली तळमळ ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे मात । स्वामी माझा जबरदस्त ॥ ५ ॥

अभंग १८ वा

लिंग पुजेचा हा त्रास । मानी कुकर्मीं हव्यास ॥ १ ॥
माय बापा न दे अन्न । झाला दासीसी शरण ॥ २ ॥
डफगाणें प्रिय झालें । अर्थ सांगें प्रेमें डोलें ॥ ३ ॥
पुराणाचा त्रास मानी । कुटाळाचा मुकुट मणी ॥ ४ ॥
कैफ घेउनी धुंद झाला । म्हणे श्रेष्ठ मी सर्वांला ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे एकवीस । नरकीं बुडवी कुळास ॥ ६ ॥

अभंग १९ वा

गळा शिवसूत्र त्रिपुंड्र तो भाळीं । मुखीं नामावळी गाती भक्त ॥ १ ॥
रुद्राक्ष आभरणें शोभती शैवाला । महारुद्र त्याला रक्षीतसे ॥ २ ॥
त्रिकाळ पूजन करिती जयजयकार । ध्यान निरंतर प्रभुचेंची ॥ ३ ॥
निष्काम क्रिया होती शिवार्पण । प्रभु त्या स्वाधीन वर्ततसे ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे भक्तांची मंडळी । अंगें चंद्रमौळी रक्षीतसे ॥ ५ ॥

अभंग २० वा

बसवा त्रिअक्षरी जपा सुख होये । स्वानुभव सोय सापडे हो ॥ १ ॥
ब्रह्मरूप करी स्वयें ब्रह्मानंद । स्वानंदाचा कंद जोडे बाप ॥ २ ॥
मन बुद्धि चित्त लावा प्रभूपायीं । सुख तें अक्षयीं देतो तात ॥ ३ ॥
शिवयोगी ध्याती बसव-लिंगाप्रती । मायपाश भ्रांती तुरे तेथें ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे ब्रम्हरूप होती । बसवलिंग प्रती शरण गेल्या ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग २१ वा

अहंकारें मोठे मोठेहो गोंविले । प्राणी नागविलें याणे फार ॥ १ ॥
जेथें तेथे उभा पहा अहंकार । अवघे अवडंबर गोविलें हो ॥ २ ॥
माझे खरें तुझें खोटें हें चालिलें । मी तूं पण आलें भेद नाना ॥ ३ ॥
प्राज्ञ ते पुरुष भेदांतें ग्रासून । करिती भजन स्वानुभवें ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे सर्वांचें जीवन । स्वामी कृपाधन विश्वरूप ॥ ५ ॥

अभंग २२ वा

बाप उमाधव आमुचा धनी । तयाचें चरणीं ठेवूं भाळ ॥ १ ॥
आतां नरस्तुति नाहीं करणार । नाहीं दरकार कोणाची हो ॥ २ ॥
आमुच्या धन्याचे देणें सर्वाप्रती । आज्ञा हो वंदिती सुरनर ॥ ३ ॥
प्रभूचिया द्वारीं पडोनि राहिलों । सुखातें लाधलों स्वानुभवें ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे शंभू ऐसा धनी । नाहीं त्रिभुवनीं धुंडियल्या ॥ ५ ॥

अभंग २३ वा

आम्हां सुख दिसे संताचियें पायीं । संतीं ते अक्षयीं समाधाना ॥ १ ॥
दयेचे आगर कृपेचें भांडार । माये चीया पर रहातात ॥ २ ॥
मताचा झगडा येथें हो मिटला । स्वानंद भातला अंतर बाह्य ॥ ३ ॥
त्याची संगती आम्हासी फळली । भ्रांतीही निमाली क्षणामाजीं ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे आमुचे ते धनी । अक्षय चरणीं ध्यास त्यांच्या ॥ ५ ॥

अभंग २४ वा

शिवयोगी तेची सूर । ध्याती अक्षयीं शंकर ॥ १ ॥
राज्य ब्रम्हांड संपत्ती । वमन प्राय त्या प्रती ॥ २ ॥
ऋद्धिसिद्धि चाड नाहीं । सुख भोगीत अक्षयीं ॥ ३ ॥
त्याचें चरणींचें रज । चरणीचे वंदीता हे यमराज ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे बाप । हरतो भवव्यथा ताप ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग २५ वा

योगी पावन मनाचा । ग्रास केला त्रिगुणाचा ॥ १ ॥
परी चार सर्व पाही । स्वसुखांत अक्षयीं ॥ २ ॥
मीतूंपणातें सोडून । ध्याती शिव पंचानन ॥ ३ ॥
लक्ष्मण म्हणे याचे । पाय ध्यातां दुःख कैचें ॥ ४ ॥

अभंग २६ वा

अनंत ब्रम्हांडें क्षणे घडी मोडी । तो धांवे आवडी धत्तुर पुष्पा ॥१॥
देव म्हणती ऐक नवल परी । आम्हा मदनारी वश्य नोहे ॥ २ ॥
भक्तातें भाळून नेणें उच्च नीच । नीचाचें ही नीच कार्य करी ॥ ३ ॥
त्याचें वर्म कोणाप्रती ही कळेना । भक्त त्याच्या खूणा जाणती हो ॥४॥
लक्ष्मण म्हणे महाराज तात । भक्तानें अंकित केलें देवा ॥ ५ ॥

अभंग २७ वा

ब्रह्मीं नाहीं माया बंड । ब्रह्म सर्वदां अखंड ॥ १ ॥
पुरुषा अंगीं जैसी छाया । तैसी ब्रह्मी असे माया ॥ २ ॥
जेवीं सूर्य रश्मीजळ । सूर्यसत्तें काळ वेळ ॥ ३ ॥
परी तो आहे तो निवांत । ब्रम्ही नाहीं आदी अंत ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे त्यातें । नानापरी स्तविती मतें ॥ ५ ॥

अभंग २८ वा

ब्रह्मा नाहीं मतवाद । ब्रम्ह सर्वदां अभेद ॥ १ ॥
भेदभाव हा मायेचा । झाला गलबला वाचेंचा ॥ २ ॥
अनिर्वाच्य वस्तु आहे । भेद मतें वश नोहे ॥ ३ ॥
मी तूं जेव्हां मागें सरें । तेव्हां ब्रह्म दिसें खरें ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे समबुद्धी । होता साधे ही उपाधी ॥ ५ ॥

अभंग २९ वा

शिवनाम हें प्रचंड । निरसी अविद्येचें बंड ॥ १ ॥
प्राशनमात्रें होय तृप्ती । हरे तमभय भ्रांति ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

नाम महिमा अपार । घेती ब्रह्मादि सुरवर ॥ ३ ॥
लक्ष्मण म्हणे नाम । जाण महिमापुरुषोत्तम ॥ ४ ॥

अभंग ३० वा

धेनुजैसी हुंबरती । वत्सा प्रीतीनें चाटीती ॥ १ ॥
दुग्ध पाजी तृप्त करी । अती प्रेमा त्याचा धरी ॥ २ ॥
तैसा महादेव धनी । भक्तालागीं ये धाऊनीं ॥ ३ ॥
कुरवाळी वारंवार । अति प्रेमा भक्तावर ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे ताता । करी आपणां ऐसें भक्तां ॥ ५ ॥

अभंग ३१ वा

शंकर हें नाम सुखाचें सदन । भवबाधा जाण चुके येणें ॥ १ ॥
भ्रांतीचा पडदा शिवकृपें निघे । मग ते अवघे समाधान ॥ २ ॥
प्राज्ञ जे पुरुष अहो रात्रंदिन । करिती भजन सदोदित ॥ ३ ॥
लक्ष्मण म्हणे शिवनामसार । ध्याता सुखापार नाहीं जाणा ॥ ४ ॥

अभंग ३२ वा

शिव नाम अग्नि पाप तें अरण्य । जाळितों कारुण्य महिमा मोठा ॥१॥
स्वर्गीचें अमृत फिके नामापुढें । विश्वनाथ जोडे नाम स्मरता ॥ २ ॥
स्वर्गीचें अमृत कल्पांती हो नाश । नाम अविनाश असे सदा ॥ ३ ॥
लक्ष्मण म्हणे भाग्यवंत नर । घेतो नामसार ब्रम्हानंदें ॥ ४ ॥

अभंग ३३ वा

देशाधिपती झाला राजेश्वर । वैभवें शंकर भेटेना हो ॥ १ ॥
भक्त असो कैसा दरिद्री तो ऋक्ष । त्यातें विरूपाक्ष भेट देतो ॥ २ ॥
भवा भक्ति प्रिय दुजे प्रिय नाहीं । कुळ गोत्र कांहीं नलगे त्यातें ॥३॥
लक्ष्मण म्हणे निष्काम ते भक्त । सर्वदा ध्यानस्थ शिवनामीं ॥ ४ ॥

अभंग ३४ वा

बोलका हो झाला जगीं तो विख्यात । नाना तर्क अर्थ जाणतसे ॥ १ ॥
जाणिवेचा स्फुंद साठवेना पोटीं । सांगतसे गोष्टी ज्ञानाच्याहो ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

परितो बोलका वर्म ते वेगळें । स्वानुभवें कळें गुरुकृपें ॥ ३ ॥
जेव्हां तो अहंकार जाणिवाते विरे । तेव्हां बापा खरें सुख होय ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे प्रचितीचे संत । सुख तें निवांत घेती बापा ॥ ५ ॥

अभंग ३५ वा

भस्माचा महिमा असे श्रेष्ठ थोर । भस्म निरंतर शिवा प्रिय ॥ १ ॥
सर्व पूत भस्म मंत्रें सर्व क्रिया । भस्म सर्व कार्यां प्रधान हो ॥ २ ॥
सनकादिक योगी भस्म चर्चिंताती । सर्वत्र हो प्रती भस्म वंद्य ॥ ३ ॥
भस्म धारणेनें फार उद्धरिले । पुराणीं वर्णिलें व्यास देवें ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे वामदेव मुक्त । तोही भस्मसूक्त वर्णित से ॥ ५ ॥

अभंग ३६ वा

विभूति महिमा अगाध पुराणीं । आहे व्यासवाणी प्रसिद्ध हो ॥ १ ॥
जप तप यज्ञ श्राद्ध क्रिया नेम । सर्वां ठायीं भस्म शोभतसे ॥ २ ॥
अती दोषी खळ भस्में उद्धारिलें । शिवसभें गेले मुक्तिलागीं ॥ ३ ॥
भस्मधारी प्राणी शिवाप्रती प्रिय । भस्म योगी रायें श्रेष्ठ केलें ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे शिवभक्त थोर । भस्म निरंतर लाविताती ॥ ५ ॥

अभंग ३७ वा

रुद्राक्ष महिमा पुराणीं प्रसिद्ध । वेद सिद्ध शुद्ध वर्णिताती ॥ १ ॥
रुद्राक्ष हा रुद्ररूप हो म्हणून । करिती धारण श्रेष्ठ श्रेष्ठ ॥ २ ॥
अहो वीरशैव त्यातें हें भूषण । योगी पुरातन रुद्रभक्त ॥ ३ ॥
भस्म ते रुद्राक्ष करीती धारण । शिवातें अर्चन करिती नेमें ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे शिवयोग श्रेष्ठ । असे एकनिष्ठ लिंगपूजा ॥ ५ ॥

अभंग ३८ वा

लिंगमहिमा श्रेष्ठ वेद हा वर्णिती । लिंग सर्वांप्रती अगोचर ॥ १ ॥
अनंत ब्रह्मांड माया हा पसारा । लिंगाठायीं सारा होय जाय ॥ २ ॥
ब्रह्मा विष्णु इंद्र दिक्पाळ सुरवर । लिंग प्रेमभरें पूजिताती ॥ ३ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

लिंग महिमा श्रेष्ठ व्यासें वर्णियला । लिंग सर्वत्राला वंद्य होय ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे लिंग हो पुराणीं । अद्भुत शिराणी महिमा असें ॥ ५ ॥

अभंग ३९ वा

जंगम महिमा वायू पुराणांत । सांगतसे सूत ऋषिलागीं ॥ १ ॥
जंगम स्वरूप अनादी संचले । त्याचें सत्ते चाले सर्वत्र हें ॥ २ ॥
जगींहो भरलें जंगम स्वरूप । अलक्ष अमूप ब्रम्ह तेची ॥ ३ ॥
तोचि हा सगुण साकार प्रत्यक्ष । भक्ता सर्व साक्ष भासतसे ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे जंगम अनादी । स्तवा कृपानिधी शुद्ध भावें ॥ ५ ॥

अभंग ४० वा

गुरु तीर्थ महिमा अगाध पुराणीं । देव श्रेष्ठ तीन्ही त्याहो प्रिय ॥ १ ॥
वेद सिध्द मुनी अवतार प्रसिध्द । तेही सद्गद वं दि ता त ॥ २ ॥
चिन्मात्र तें तीर्थ सर्वांचें जीवन । घेती विद्वज्जन म हा शू र ॥ ३ ॥
वस्तु भेदातीत आहे हो निवांत । तेथें हो किंचित भेद नाहीं ॥ ४ ॥
मतांचा गलबला निमाली ती वस्तु । स्वानंद भरी तूं स्वामी माझा ॥५॥
लक्ष्मण म्हणे आमुचें जीवन । तेथेंचि निमग्न झालों आम्ही ॥ ६ ॥

अभंग ४१ वा

कूळ तें पवित्र शिव भक्त वंशी । पावन जगासी करितसे ॥ १ ॥
देश तो पवित्र करी कृपें करून । शिव पंचानन सखा ज्याचा ॥ २ ॥
भक्तांचा महिमा अगम्य अपार । ब्रम्हादिका पार न कळेचि ॥ ३ ॥
निजानंद रूपीं रंगले ते भक्त । सर्वदा नि वां त प्रभू पायीं ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे शिवभक्त थोर । ब्रम्हांडा आधार त्याचाची हो ॥ ५ ॥

अभंग ४२ वा

शिव हर हर मुखीं हो उच्चार । आवडे व्यवहार हाची आम्हां ॥ १ ॥
प्रभु पाय हेंची आमुचें हो धन । धन्य ते जीवन आमुचें हो ॥ २ ॥
धन लोभीं आम्हीं विसरून धना । स्वानंद जीवना विश्वनाथा ॥ ३ ॥
लक्ष्मण म्हणे अक्षयीं हें धन । बाह्य सुख हीन मिथ्या माय ॥ ४ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ४३ वा

जेथें तेथें तुझी वारे । दिसे भासे ही मायारे ॥ १ ॥
नाना वर्ण नाना व्यक्ति । सर्व मायेची संपत्ती ॥ २ ॥
रंग रू पा ती त तुरे । आधी मधीं अंतीं वारे ॥ ३ ॥
स्वयं ब्रम्ह तूं एकला । भास मायेनें हो केला ॥ ४ ॥
सत्ता प्रभू तुझी थोर । करी माया ती व्यवहार ॥ ३ ॥
लक्ष्मण म्हणे हें सूत्र । हालें इच्छें तूं स्वतंत्र ॥ ६ ॥

अभंग ४४ वा

शिव भक्ति हो करून । भक्त गेले उध्दरून ॥ १ ॥
अलक्ष पूर तें कैलास । तेथें केला भक्तें वास ॥ २ ॥
पायीं राहिले अक्षयीं । येणें जाणें तया नाहीं ॥ ३ ॥
निजकार्य हें साधिलें । प र ब्र म्हीं हो रतलें ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे त्याणीं । वंश केला शूळपाणीं ॥ २ ॥

अभंग ४५ वा

लिंग आमुचें जीवन । लिंग ब्रम्ह सनातन ॥ १ ॥
लिंग पूजन सर्वांसी । ब्रम्हा विष्णू त्या रुद्रासी ॥ २ ॥
लिंग ध्यानीं सदोदीत । स्वानुभवें हो निवांत ॥ ३ ॥
लिंग अगोचर सर्वा । सुर नरा त्या मानवा ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे लिंग । सदां सर्वदां अभंग ॥ ५ ॥

अभंग ४६ वा

लिंग आमुचा हो प्राण । प्रेमें करितों पूंजन ॥ १ ॥
हृदयीं वसे तें निर्मळ । लिंग सर्वदा अचळ ॥ २ ॥
बाह्य लिंगाचा प्रकाश । लिंग सदा अविनाश ॥ ३ ॥
लिंग स्वानंद जीवन । ब्रह्म सत्ते परिपूर्ण ॥ ४ ॥
अलक्ष लिंग मायातीत । इष्टलिंग तें निवांत ॥ ५ ॥
लक्ष्मण विनवी वारे । ब्रह्मादिक स्तविती त्यारे ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ४७ वा

लिंग हृदयीं असून । त्यातें गेलें विसरून ॥ १ ॥
बाह्य करिती पूजन । नेणोनिया निज जन ॥ २ ॥
लिंग महिमा नेणती । म्हणोनिया ते भ्रमती ॥ ३ ॥
इष्ट लिंगपूजेवीण । नोहे कदां समाधान ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे ध्यायीं । इष्ट लिंगातें अक्षयीं ॥ ५ ॥

अभंग ४८ वा

अहो ब्रह्मांड पसारा । लिंग इच्छेचा हो सारा ॥ १ ॥
लिंग इच्छा माया गुण । माया लाघवी दारुण ॥ २ ॥
दृष्टि ब्रह्मांड दाखवी । क्षणें माया ती लपवी ॥ ३ ॥
लिंग सत्ता त्या मायेची । लिंगीं अगोचरी साची ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे लिंग । स्मरा करी भवभंग ॥ ५ ॥

अभंग ४९ वा

सूर्याअंगीं जेवीं किरण । तेवीं लिंगीं माया गुण ॥ १ ॥
दीपामाजी तेज ज्योती । तैशी माया असे स्फूर्ति ॥ २ ॥
वृत्ती निवृत्तीच्या पर । लिंग स्वयंभू आकार ॥ ३ ॥
क्षरलें हें माया गुण । स्वयं प्रकाशलें पूर्ण ॥ ४ ॥
लक्ष्मणा वाचें बोलवी । तेंचि जाणीव करवी ॥ ५ ॥

अभंग ५० वा

तुज पहातां नयनीं । मीतूंपणा होय हानी ॥ १ ॥
होय सुखाचा सुकाळ । शिवब्रम्ह तूं निर्मळ ॥ २ ॥
तीन पांच सहा बारे । होती सुखी सर्वत्र रे ॥ ३ ॥
शिव आनंदाची खाणी । महाराज शूळपाणी ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे शीर । तुझे पायीं निरंतर ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ५१ वा

आम्हां हीनमुखेंकरून । बोलविसी तूं वचन ॥ १ ॥
केवळ दोषाचा सागर । अती अन्यायी पामर ॥ २ ॥
मज ऐसा दोषी देवा । नाहीं त्रिभुवनीं शिवा ॥ ३ ॥
परी तं हृदयीं वसोन । वदविसी आपुले गुण ॥ ४ ॥
लक्ष्मण अविचारी । निमित्ताचा अधिकारी ॥ ५ ॥

अभंग ५२ वा

भक्तवाणी सत्य करी । भक्त त्रासा नोव्हे दुरीं ॥ १ ॥
भक्त जेथें अवलोकी । तेथें उभा तूं पिनाकी ॥ २ ॥
तूं आहेस भक्ताधीन । करी भक्ताचें रक्षण ॥ ३ ॥
लक्ष्मण म्हणे हो देवा । भक्त तुमचा विसावा ॥ ४ ॥

अभंग ५३ वा

तूंच स्वतंत्र नोहेसी । भक्ता स्वाधीन अससी ॥ १ ॥
अनंत कोटी ब्रह्मांड । तुझीया रोमीं अखंडें ॥ २ ॥
ऐसा तूं रे पुरातन । महाराज पंचानन ॥ ३ ॥
भक्तें हृदयीं तुजला । सांठविला हो स्नेहाळा ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे भक्ता । आम्हां मानसी तूं आतां ॥ ५ ॥

अभंग ५४ वा

जाती कुळ गोत्र न पाहे शंकर । भक्ताचें माहेर स्वामी माझा ॥ १ ॥
भक्ता वांचुनी दुजे प्रिय नाहीं । अनाथाची आई स्वामी माझा ॥ २ ॥
त्यातें वेगीं स्तवा कराहो सार्थक । सुख हें अनेक नाशवंत ॥ ३ ॥
येथें गुंतूं नका करा हो सोयरा । कृपेच्या भांडारा भक्ती प्रिया ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे स्वामी सखा करा । वाया येरझारा कांहो करितां ॥ ५ ॥

अभंग ५५ वा

थोरघर हो पाहून । आलों देई भिक्षादान ॥ १ ॥
भिक्षा वाढी हो वेगेंसी । कांहो विलंब लावीसी ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

श्रेष्ठ तुम्हीं दानशूर । आम्हां विषयीं निष्ठूर ॥ ३ ॥
अंदा धुंद कारखाना । दिसतसे पंचानना ॥ ४ ॥
लक्ष्मण हा भिकारी । उभा केव्हांचा द्वारीं ॥ ५ ॥

अभंग ५६ वा

द्वारीं बैसलों तिष्ठत । कैसें तुजला उचित ॥ १ ॥
फार झाल्या येरझारा । कोठें मिळेनाहो थारा ॥ २ ॥
दानशूराचें लक्षण । ऐसें नोहे नोहे जाण ॥ ३ ॥
येतां याचक द्वारांत । पुरवावे मनोरथ ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे शिवा । मज घडो नित्य सेवा ॥ ५ ॥

अभंग ५७ वा

कोठवरी हो तिष्ठावें । काय तुजला म्हणावें ॥ १ ॥
काय झालासी तूं दीन । तरी लपवी वदन ॥ २ ॥
उदारत्व गेलें म्हण । आम्हीं जातो परतून ॥ ३ ॥
फार होईल अपकीर्ति । बारें विचारावें चित्तीं ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे देवा । भवभयातें चुकवा ॥ ५ ॥

अभंग ५८ वा

उदार तो शंभू राव । ऐसा बोले शचिधव ॥ १ ॥
दयाळू हो पशुपती । मोठे मोठे ते बोलती ॥ २ ॥
आम्हांविषयीं कृपण । कैसें तुझें थोरपण ॥ ३ ॥
भिक्षा हेची मागतो हो । पाय वेगीं दाखवी हो ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे शिवा । वेगीं आपुला म्हणावा ॥ ५ ॥

अभंग ५९ वा

शंभो ऐसा भोळा नाहीं कोणी देव । फार कृपाळू स्वामी माझा ॥ १ ॥
दीप सरसावला केला तो कुबेर । अति दुराचार प्राणी होता ॥ २ ॥
ऐसीं हो अपार उद्धरीलें कुष्टें । माझ्या कृपा श्रेष्ठे किती सांगू ॥ ३ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

पत्र पुष्पें करून होतसे प्रसन्न । भक्ताचें जीवन परात्पर ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे कराकीं हो भक्ती । भक्तीची हो मुक्ती दासी होय ॥५॥

अभंग ६० वा

वेद शास्त्र श्रेष्ठ सर्वही सांगती । करावी हो भक्ति प्रेमयुक्त. ॥ १ ॥
प्रेमळ तो भक्त फार प्रिय देवा । दुजे महादेवा प्रिय नाहीं ॥ २ ॥
प्रेमळ भक्तांचें किंचीत जीवन । तेणें पंचानन संतुष्ट हो ॥ ३ ॥
प्रेमयुक्त वेगीं कराहो पूजन । तुटतें बंधन अविद्येचें ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे प्रेमळाचा सखा । स्वामी पाठी राखा माझा शिव ॥ ५ ॥

अभंग ६१ वा

थोराची चाकरी करी तो सर्वदा । दुजा मज धंदा आवडे ना ॥ १ ॥
न मागतां देतो मुशारा । चुकता कोठेंही न्यूनता पडेना हो ॥ २ ॥
आतां दुजियाची कासया चाकरी । करूं त्रिपुरारी स्वामी एक ॥ ३ ॥
स्वानंदा मुशारा पावलो भरून । प्रभु पंचानन सखा केला ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे ऐसा यजमान । दुजा असें कोण दाखवा हो ॥ ५ ॥

अभंग ६२ वा

जटा भार नको टीळा माळ टोपी । असावें स्वरुपीं समाधान ॥ १ ॥
जिव्हां सिश्न दोन्ही असावी स्वाधीन । नसावा अभिमान सर्वां भूतीं॥२॥
अरण्याचा वास नलगे सायास । दयाळु महेश भेट देतो ॥ ३ ॥
शिव नाम प्रेमें वाचें उच्चारावें । मन ते करावें पायीं स्थीर ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे शिव नाम सार । घेता उमावर तुष्ट होय ॥ ५ ॥

अभंग ६३ वा

धन्य धन्य गंगा त्रीताप नाशनी । सिद्ध योगी मुनी इच्छी स्नान ॥१॥
शिवाचें मुगुटीं तुझा असें वास । उभय रोगास मात्रा तुगे ॥ २ ॥
पातकीं हे जन पतीतगे खळ । मातें तूं निर्मळ करी त्यातें ॥ ३ ॥
फार तुझे स्नानें झालेगे पावन । अमरादी सुर गण युगायुगीं ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे तुला मी शरण । दीनातें पावन करी माय ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ६४ वा

वासना हें बेट झालें असें भारी गुंतू । त्रिपुरारी येथें देवा ॥ १ ॥
जन्मासी कारण वासना ही मूळ सदां । खळखळ जन्म खेपा ॥ २ ॥
बेट हें खणून करीवा सपाट । दाखवावी वाट माय बापा ॥ ३ ॥
तुजवीण कार्य कदां ही होईना । प्रभु त्रिनयना येई वेगें ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे पडलो गुंतून । ह्यांतून काढा ओढून मज ॥ ५ ॥

अभंग ६५ वा

सुखें संसारी वर्तावें । परी शिवातें स्मरावें ॥ १ ॥
मूळ धरूनी चालावें । जगीं विश्वरूपा गावें ॥ २ ॥
नका अरण्याचा वास । नलगे योग अभ्यास ॥ ३ ॥
सर्व पुराणें सांगती । नाम श्रेष्ठ सर्वां–प्रती ॥ ४ ॥
कलि युगीं नामावीण । नसें दुजे हो साधन ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे सार । नाम गाती सुरासुर ॥ ६ ॥

अभंग ६६ वा

कर्म भ्रष्टाचें दहन । करी नाम अग्नीहून ॥ १ ॥
पर्वता तुल्य पातक । जळें शिवनामीं देख ॥ २ ॥
चित्त बुद्धि हो निरसून । दिसे अद्वैत उन्मन ॥ ३ ॥
ऐसा नामाचा महिमा । न वर्णवें वेदागमा ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे शिव । देतो आपुलें वैभव ॥ ५ ॥

अभंग ६७ वा

देवा फार युग गेलें । नाहीं भ्रमण चुकलें ॥ १ ॥
शीण अंगी आला फार । कांहीं सुचेना विचार ॥ २ ॥
फार झाल्या येरझारा । पाय दाखवी शंकरा ॥ ३ ॥
आतां त्वरें देवा यावें । दीना प्रती सोडवावें ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे सोय । करी वेगीं दावी पाय ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ६८ वा

धांव धांव गंगाधरा । भक्त वत्सला शंकरा ॥ १ ॥
तुजवीण हो गमेना । भेटी द्यावी कृपाघना ॥ २ ॥
जीवनाविणें मासोळी । तैसा जीव तळमळी ॥ ३ ॥
तैसा देवा तुजवीण । माझा जाऊं पाहे प्राण ॥ ४ ॥
अंत पाहूं नको आतां । भेटी द्यावी कृपावंत ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे ज्ञान । दुज प्रिय नसे जाण ॥ ६ ॥

अभंग ६९ वा

माय बाप धन तूंची । तूंची माऊली आम्रुची ॥ १ ॥
आप्त कुळ गण गोत । तूंची आराध्य दैवत ॥ २ ॥
तूंची गुरू गा शंकरा । दीनानाथा विश्वंभरा ॥ ३ ॥
अवघा तूंची तूं सर्व । तूंची प्राणपती शिव ॥ ४ ॥
कोण पदार्थें उपमा । तुम्हा द्यावी सर्वोत्तमा ॥ ५ ॥
लक्ष्मणा बोलवेना । काहीं स्तवन सुचेना ॥ ६ ॥

अभंग ७० वा

परात्परा तूं शंकरा । शुद्ध बुध निरंतरा ॥ १ ॥
शुद्ध ब्रम्ह तूं निःसंगा । काम दहना अभंगा ॥ २ ॥
सगुण भक्ता लागीं माता । झालासी हो उमाकांता ॥ ३ ॥
माया गुणें नाना क्रीडा । करीतोसी चंद्रचूडा ॥ ४ ॥
प्रभूसत्ता तुझी थोर । मूळ बीज तूं ओंकार ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे शिवा । सर्व तूंची महादेवा ॥ ६ ॥

अभंग ७१ वा

देवा शूळपाणी येई अती त्वरें । सदया धांव रे गंगाधरा ॥ १ ॥
तुजवांचुनीया गमेना मजला । ब्रम्हां डरे रक्षका महादेवा ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

पाय दाखवी हो तेणें समाधान । कृपाळ आपण अहा देवा ॥ ३ ॥
लक्ष्मण म्हणे वृषभवाहना । सुखाचें सदना निरूपाक्षा ॥ ४ ॥

अभंग ७२ वा

नाम मुखीं नाहीं पशू तोची प्राणी । गुंतला व्यसनीं मूर्ख जाणा ॥१॥
धिग् त्याचें जिणें धिग् तो व्यवहार । प्रभू गंगाधर आठवेना ॥ २ ॥
लक्ष चौऱ्यांशी दुःख त्या चुकेना । नीच योनीं नाना कष्ट भोगी ॥३॥
लक्ष्मण म्हणे नसावा तो संग । साधुतें निःसंग पददेती ॥ ४ ॥

अभंग ७३ वा

परपुरुषाशीं साठवावें मनीं । मज त्या वांचूनी गमेना हो ॥ १ ॥
त्यानें माझें मन नेलें हो हिरोन । अगम्या कारण तोची आहे ॥ २ ॥
काहीं आतां मज बोला लाज गेली । त्या भक्तीनें नेली बुद्धी माझी ॥३॥
लक्ष्मण म्हणे होणार चुकेना । कैलासीचा राणा सखा आहे ॥ ४ ॥

अभंग ७४ वा

परब्रह्म उमापती । माझी परिसा विनंती ॥ १ ॥
कर जोडीतों दुबळा । स्वामी ब्रह्मांडाच्या पाळा ॥ २ ॥
कीर्तनीं रंग वेडि भरी । आतां येईना लवकरी ॥ ३ ॥
आपण असावे जवळी । दीनबंधु चंद्रमौळी ॥ ४ ॥
लक्ष्मणाचें जीवन । प्रभु आहा हो आपण ॥ ५ ॥

अभंग ७५ वा

शंभो पहा हो वेगेसी । भवरोगातें तो नाशी ॥ १ ॥
नका गुंतूं त्या व्यवहारीं । फार बुडाले संसारीं ॥ २ ॥
येंथील आप्त पुत्र धन । सर्व मायेचें मंडन ॥ ३ ॥
स्वप्नवत् सुख खरें । बरवे मनीं विचारारे ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे नाथ । करी अनाथास नाथ ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ७६ वा

रूप पहा हो सगुण । निज भक्ताचें जीवन ॥ १ ॥
पंचवदन विरूपाक्ष । शिव ब्रह्मांडीचा अध्यक्ष ॥ २ ॥
वाराणसी पुण्य क्षेत्र । प्रभू शोभला त्रिनेत्र ॥ ३ ॥
वेगीं द्यावें त्या दर्शना । स्वामी पतीत पावना ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे बापा । हारी भव व्यथा तापा ॥ ५ ॥

अभंग ७७ वा

तुज पहातां शंकरा । सुख झालें विश्वंभरा ॥ १ ॥
झाला सुखाचा सुकाळ । दुःख गेलें हें सकळ ॥ २ ॥
मी तूं पणा बोळवण । तूंची सर्वांसी कारण ॥ ३ ॥
अंतर बाह्य पंचवदन । अवघा भास परिपूर्ण ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे भाव । करूनी अलिप्त तूं देव ॥ ५ ॥

अभंग ७८ वा

घरच्या उजेड चोरातें अंधार । नेणे दीप बारे भिन्नभाव ॥ १ ॥
तैसें योगेश्वर समबुद्धि प्राणी । भेदा भेद स्वप्नीं नेणती हो ॥ २ ॥
तयाचें दर्शना सुख होय जीवा । प्राज्ञ ते मानवा मुक्त करी ॥ ३ ॥
त्रयदेव ज्याचे करिती पूजन । अष्टभावें करून प्रेम युक्त ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे दयेचे आगर । कृपेचें भांडार महाराज ॥ ५ ॥

अभंग ७९ वा

शिव शिव प्रेमें स्मरा । तेणें चुके येरझारा ॥ १ ॥
तापत्रयाचें खंडन । होतसे हो कल्याण ॥ २ ॥
नामीं ठेवूनी विश्वास । ठेवा चित्तीं निजध्यास ॥ ३ ॥
त्याचे कृपें सुख होय । दयाळ तो शंभूराय ॥ ४ ॥
नामीं तरले हो हीन । श्रेष्ठ नामाचें महिमान ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे प्राप्ती । सद्भक्तीनें मिळे मुक्ती ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ८० वा

जी जी उपमा हो द्यावी । ती ती शोभे महादेवी ॥ १ ॥
निरुपम तूं शंकर । माया गुणाचेया पर ॥ २ ॥
तुझें कर्तृत्व कळेना । परात्परा निरंजना ॥ ३ ॥
भक्तांवर कृपा कर । ठेविसी तूं निरंतर ॥ ४ ॥
निर्गुण ब्रह्म साकार । भक्ता लागीं अवतार ॥ ५ ॥
लक्ष्मणा पाय दावी । दीन अनाथ म्हणवी ॥ ६ ॥

अभंग ८१ वा

दीप प्रकाशांत सर्वत्र वर्तती । परी तो कर्माप्रती लिप्त नाहीं ॥ १ ॥
तैसा आम्हां देहीं अलीप्त सर्वदां । त्यातें भवबाधा आतळेना ॥ २ ॥
सर्व त्याचे सत्ते परी तो वेगळा । मळ त्या निर्मळा लागीं नाहीं ॥ ३ ॥
लक्ष्मण म्हणे माया गुणातीत । योगी तो निवांत लक्षीतसे ॥ ४ ॥

अभंग ८२ वा

एकची तें पाणी उसा मिरच्यातें । एक तीक्ष्ण ते एक गोड ॥ १ ॥
सर्व वनस्पतींमुळीं पाणी एक । भेद ते अनेक झाले नाना ॥ २ ॥
सर्पामुखीं विष शुक्तिगर्भीं मोतीं । नानापरी व्यक्ती पाणी एक ॥ ३ ॥
तैसा आत्मा सर्वांघटीं एक वसे । प्रकृतीनें दिसे भिन्न भेद ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे हें स्थानाचें महत्त्व । भक्तिभावें तत्त्व ओळखावे ॥ ५ ॥

अभंग ८३ वा

तुझें स्वरूप आकाश । सर्व काळ अविनाश ॥ १ ॥
तेथें मज वास देई । मज दीनाचिया आई ॥ २ ॥
जैसी सागरीं सरिता । तैसें करी आतां ॥ ३ ॥
दीपा कर्पुराचे परी । करी मज झडकरी ॥ ४ ॥
लवण सागरा भेटी । होतां नोहे कदां तुटी ॥ ५ ॥
लक्ष्मणा पढवून । प्रेमें करवा भजन ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ८४ वा

देवा आलों लोटांगणीं । करा छाया कृपादानीं ॥ १ ॥
कामांतका नम्र झालों । व्यर्थ संसारीं शिणलों ॥ २ ॥
तुजवीण नाहीं वाली । आम्हा त्राता अंतःकालीं ॥ ३ ॥
सुस्वरूप निरंतर । तुझें सेवेशी सादर ॥ ४ ॥
लक्ष्मण झाला लंड । पडे द्वारीं हो अखंड ॥ ५ ॥

अभंग ८५ वा

राजरंक असो महंत संन्यासी । काळ तो सर्वांसी भक्षीतसे ॥ १ ॥
स्त्री पुत्र आप्तहो सोयरें सज्जन । प्राणी सुख पूर्ण हेंची मानीं ॥ २ ॥
प्राणी येथेची हो फार सुखावले । मुद्दल चुकलें स्मर नाहीं ॥ ३ ॥
काळाची हो धाड आली अकस्मात । भक्षीला क्षणांत हीनबुद्धी ॥ ४ ॥
यम त्या यातना दुःख भोगी फार । दुःखाचा सागर भरलासे ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे पुन्हा गर्भवास । तेथील दुःखास पार नाहीं ॥ ६ ॥

अभंग ८६ वा

हरि लोळे पायावरी । इतरांची काय थोरी ॥ १ ॥
त्याचे सर्व आज्ञाधार । सर्वां वंद्य तो शंकर ॥ २ ॥
योगियाचा मुगुटमणी । पूर्ण ब्रम्ह शूळपाणी ॥ ३ ॥
ज्याचें नाम घेतां वाचें । गिरी जळे पातकाचे ॥ ४ ॥
त्यासी विसरले नर । विषयीं गुंतले अपार ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे तारी । स्मरा दीनाचा कैवारी ॥ ६ ॥

अभंग ८७ वा

काशी यात्रेतें हो गेला । जातां मार्गी घाला झाला ॥ १ ॥
कर्महीन होतां काळ । गेला पंचकोशीं खळ ॥ २ ॥
मार्गीं जातां वेश्या जाण । फार पाहिली लावण्य ॥ ३ ॥
विश्वनाथा विसरला । तीर्थीं रमोनी राहिला ॥ ४ ॥

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 033

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

द्रव्य सरे तोंडावर । मारी करी तया दूर ॥ ५ ॥
तैसा सिद्धीचा पसारा । भ्रष्टविती योगेश्वरा ॥ ६ ॥
लक्ष्मण म्हणे भक्त । प्रभुपायीं हो निवांत ॥ ७ ॥

अभंग ८८ वा

मळ या निर्मळा लावितां लागेना । गगन भिजेना उदकींतें ॥ १ ॥
अग्नीमाजी काष्ट नांवाजे पडति । अग्नीरूप होती काष्ट नुरे ॥ २ ॥
तैसे निजध्यासें जीवनमुक्त होती । ब्रह्मानंद प्राप्ती होय जेव्हां ॥ ३ ॥
निजध्यास त्याचा सर्वदां असावा । स्वानंद विसावा घ्यावा तेथें ॥४॥
लक्ष्मण म्हणे निर्मळाचा संग । होतां नुरे अंग अविद्येचें ॥ ५ ॥

अभंग ८९ वा

फिरोनीया पहातां नुरे संसार । ब्रह्मरूप सारे आपणची ॥ १ ॥
रज्जुचा तो भास जैसा होय बारे । तैसा प्रपंचरे भास रूप ॥ २ ॥
भास हा सरता सर्पत्व तें नुरें । रज्जु हेंची खरें मानी मना ॥ ३ ॥
तैसें कल्पनेचें निघतां पडळ । ब्रह्मची केवळ निज वस्तु ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे मी तूं हें कपट । उघडे निकट ब्रम्हची हो ॥ ५ ॥

अभंग ९० वा

सर्वत्र हें ज्ञान पोट भरायाचें । परी तें सुटकेचें वेगळे हो ॥ १ ॥
वेदशास्त्र जरी केले पाठांतर । ज्योतीष तें सार सांगे लोकां ॥ २ ॥
सिद्धी जरी झाल्या स्वाधीन त्या बारे । त्रैलोक्याचें हें सारें कळें वर्म ॥३॥
नाना चमत्कार दाखविती तुर्ती । सर्वांमाजी कीर्ती झाली मोठी ॥ ४ ॥
स्वानुभव ज्ञान जेणें नाहीं झालें । तोंवरी फोल सर्वत्र हें ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे येणें जाणे जरी । चुकवावें तरी ज्ञान खरें ॥ ६ ॥

अभंग ९१ वा

शिव महिमा अफाट । गाती अठ्ठावीस भाट ॥ १ ॥
सकळ ध्याती हो शिवाला । सर्वा वंद्य शिव झाला ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

सुर अज्ञेनें वर्तती । भाळी रजातें वंदिती ॥ ३ ॥
भक्ति सुख भक्तापाशीं । गर्भ चुके चौऱ्यांऐंशीं ॥ ४ ॥
तुमचें लाघव कळेना । परात्परा निरंजना ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे देवा । तारी तारी आम्हां भवा ॥ ६ ॥

अभंग ९२ वा

गुरु देवा तूं अमर । वससी हो सर्वांठायीं ॥ १ ॥
सर्व ज्ञातें तूंही सम । वसे हृदयीं आत्माराम ॥ २ ॥
तुझे सत्ते करून । चेष्टे त्रैलोक्या लागून ॥ ३ ॥
तूंची आधार विश्वाचा । तूंची स्वामी हा सर्वांचा ॥ ४ ॥
एकाएकीं तूं एकला । दृश्य मायेलागीं झाला ॥ ५ ॥
लक्ष्मणाचें जीवन । गुरु रूप सदा ध्यान ॥ ६ ॥

अभंग ९३ वा

अहो बहु बळी गेले । राजे छत्रपती नेले ॥ १ ॥
अनंतयुगाचा तो काळ । भक्षीतसे देहा सकळ ॥ २ ॥
आकारातें जितुकें आलें । तितुकें काळानें भक्षिलें ॥ ३ ॥
पुण्यवंताच्या हो कीर्ति । पापी गेले अधोगती ॥ ४ ॥
कांहीं कीर्ति मही राहो । ऐसा देह झिजवाहो ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे भक्ति । पापा जाळी पुण्या देती ॥ ६ ॥

अभंग ९४ वा

विश्वनाथ असे धनी । कैसे विसरले प्राणी ॥ १ ॥
करी नीचाची ही सेवा । विसरलें खऱ्या देवा ॥ २ ॥
काय करी मुर्ख झाला । माया अविद्येचा घाला ॥ ३ ॥
विषयीं गुंतला म्हणून । दुःख भोगितो दारुण ॥ ४ ॥
खरें नाणें हो चुकलें । खोटें फार प्रिय झालें ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे भक्ती । दृढ केल्या चुके भ्रांती ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ९५ वा

पाप ताप दैन्य हरे । प्रेमयुक्त नाम घ्यारे ॥ १ ॥
शिवनाम हो कल्याण । करी भक्तांचें पालन ॥ २ ॥
नाम शिवाचें हृदयीं । गाती शैव तें अक्षयीं ॥ ३ ॥
लक्ष्मण म्हणे धालों । शिवकृपें मुक्त झालों ॥ ४ ॥

अभंग ९६ वा

पुत्र पुष्प आणि जळ । तेणें तृप्त जाश्वनीळ ॥ १ ॥
शुद्ध भावाचा भुकेला । सखा भाविकांचा झाला ॥ २ ॥
व्याध कुळीं जाती हीन । त्यातें केलें हो पावन ॥ ३ ॥
दारा पुत्राहुनी थोर । अति प्रिय भक्तांवर ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे भवा । प्रेमें पूजा महादेवा ॥ ५ ॥

अभंग ९७ वा

शिवयोगी तेची जाणा । ध्याती अक्षयीं ईशाना ॥ १ ॥
राज्य ब्रम्हांड संपत्ती । भोगे तया अधोगती ॥ २ ॥
ऋद्धी सिद्धी चाड नाहीं । स्वइच्छें विचरे मही ॥ ३ ॥
त्याचें चरणीचें रज । वंदीतसे करांबुजें ॥ ४ ॥
लक्ष्मणाचें तळमळ । गेला जन्म ग्रासी काळ ॥ ५ ॥

अभंग ९८ वा

कूल तें पवित्र वीरशैव वंशी । पावन जगासी करितसे ॥ १ ॥
जन्मा आधी लिंग गर्भांत धारण । शिवपंचानन सखा ज्याचा ॥ २ ॥
लिंगरूपी ब्रम्ह शिव सनातन । पवित्र पावन वेद वाक्य ॥ ३ ॥
धारण स्मरण पूजेचें विधान । असे आचरण स्त्रिया पुत्रा ॥ ४ ॥
गुरुमुखीं मंत्र देहीं ती प्रतिष्ठा । असें एक निष्ठा युगायुगीं ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे दृढ उपासना । नसे अन्य जाणा धर्मामाजी ॥ ६ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ९९ वा

लिंगा पासूनिया उत्पन्न जें झाले । अंतीं लया गेलें लिंगरूपीं ॥ १ ॥
लिंग असे ब्रम्ह शिव पंचमुख । उभय प्रेक्षक जगा माजी ॥ २ ॥
येणें जाणें स्थला ठेवा आठवण । मत–अभिमान धरूं नका ॥ ३ ॥
देह धारणेला लिंग हे धारण । पूर्ण आठवण येणें राहे ॥ ४ ॥
म्हणूनिया ओघ चालला अचाट । धर्मशास्त्र वाट दाखविली ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे वीरशैव धर्म । आगमीं हें वर्म सांगे शिव ॥ ६ ॥

अभंग १०० वा

परब्रम्हरूप शिव अविनाश । असें सावकाश सदोदित ॥ १ ॥
ॐ कारापासून ध्वनी प्राप्त झाली । माया तीच बोली वेदागम ॥ २ ॥
ॐ कारी हे पंच प्रवण असती । साह्य ते करती एकमेकां ॥ ३ ॥
प्रथम तारक दुजें दंडाकार । युग्म आरुवार कुंडलतें ॥ ४ ॥
अर्ध चंद्र शोभा चतुर्थ संपूर्ण । बिंदु वर्णावर्ण पंचब्रह्म ॥ ५ ॥
पंचब्रह्म जाण निर्गुण असती । सगुण ते होता सृष्टिकर्मा ॥ ६ ॥
लक्ष्मण म्हणे पाहीलें स्वरूप । पहा सुखरूप मूळ मंत्रा ॥ ७ ॥

अभंग १०१ वा

पंचब्रह्म पंचमुख । झाला सगुण तो देख ॥ १ ॥
पंचतत्वाचा उद्भव । एका ॐकारा पासाव ॥ २ ॥
शिवशक्ति प्रगटून । केलीं तत्वें हीं निर्माण ॥ ३ ॥
पृथ्वी आप तेज जाणा । वायवाकाशाच्या खुणा ॥ ४ ॥
तत्ववेत्ते हो म्हणती । होतो क्रमें लया जाती ॥ ५ ॥
लक्ष्मण सांगे गुज । शब्द आकाशाचें बीज ॥ ६ ॥

अभंग १०२ वा

शिव शक्ति एक्यामते । केलें उत्पन्न ब्रह्मयातें ॥ १ ॥
कर जोडोनियां ब्रह्मा । नमी साष्टांगी त्या ब्रम्हा ॥ २ ॥
शिव आज्ञा सृष्टि करी । विष्णु उत्पन्न त्या परी ॥ ३ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

रुद्र यम अवतार । करी सृष्टीचा संहार ॥ ४ ॥
ब्रह्मा म्हणे सृष्टि ज्ञान । मज सांगावें आपण ॥ ५ ॥
शिव असे पंचमुख । ब्रह्मा तितुकेंची देख ॥ ६ ॥
पंचमुखें पंचवेद । सांग करी मुखोद्गत ॥ ७ ॥
अंतीं नाहीं उमजले । तेणें ब्रम्हा खिन्न बोलें ॥ ८ ॥
लक्ष्मण म्हणे शिव । करी सृष्टितें उद्भव ॥ ९ ॥

अभंग १०३ वा

पंचमुखीं ज्याचें असे बीजमंत्र । आणि तो स्वतंत्र ब्रम्हरूप ॥ १ ॥
तयापासूनीया पंचाचाय गण । जहाले उत्पन्न एकाएकी ॥ २ ॥
कोट्यावधी झाला गणांचा परिवार । परि ते अमर देवा तुल्य ॥ ३ ॥
ब्रम्हा म्हणे शिवा विनंती ऐकावी । करून दाखवी मृत्यु प्रजा ॥ ४ ॥
शिवे तत्क्षणीं तुम्ही याचे बोला । उत्पन्न जो केला सृष्टिक्रम ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे अमर ही सृष्टि । देखतांच दृष्टी वंदा आधीं ॥ ६ ॥

अभंग १०४ वा

शिवाचे आज्ञेनें गुणे सृष्टि केलीं । सादर आणिला मृत्युलोका ॥ १ ॥
पंचगणतीचें करिती पालन । सावध राहून अहोरात्र ॥ २ ॥
महेश्वर कृपें माहेश्वर प्राण । जाणूनि चिद्घन सुखा राहे ॥ ३ ॥
वीरशैव प्रजा भूरुद्र असती । सामान्य नोहेती गणसृष्टि ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे पाहावें पुराणीं । वर्णी व्यास वाणी रुद्र सृष्टि ॥ ५ ॥

अभंग १०५ वा

अनंतकोटी ब्रम्हांडें । तुझ्या रोमीं सदा दंडे ॥ १ ॥
विराट तूं सर्वेश्वर । मूळ सर्वांतें आधार ॥ २ ॥
आदी मायेचा तूं भर्ता । सर्वांपरी तुझी सत्ता ॥ ३ ॥
तुझे न कळे लाघव । सत्य रूपाचें वैभव ॥ ४ ॥
वेदें करितां वर्णन । झाले पायीं हो तल्लीन ॥ ५ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

श्रेष्ठ श्रेष्ठ ऐसे झाले । लवण जीवनीं मिळालें ॥ ६ ॥
लक्ष्मणा हेंची देईं । दीन आपुला म्हणवी ॥ ७ ॥

अभंग १०६ वा

रूप देखीलें नयनीं । झाली मी तूं पणा हानी ॥ १ ॥
सहा पांच चार तीन । सुखें झालें हो शरण ॥ २ ॥
सर्व परिवारा एकी । झाली वदवेना मुखी ॥ ३ ॥
गुरू मायेनें दावीलें । क्षणामाजी कार्य झालें ॥ ४ ॥
त्याचा उपकार थोर । निरस त्तम अंधःकार ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे त्यातें । शरण जावें एक चित्तें ॥ ६ ॥

अभंग १०७ वा

काम जो दहन शिव पंचानन । ब्रम्ह सनातन स्वामी माझा ॥ १ ॥
पाहिला अंतरीं मुख्य मनपुरीं । अर्धांगीं ती गौरी शोभे माता ॥ २ ॥
शक्ति असुनिया म्हणे ब्रम्ह एक । वेद श्रेष्ठ देख साक्ष देती ॥ ३ ॥
देव तयाप्रति उर्ध्व रेता म्हणति । त्याची माया गती असे थोर ॥ ४ ॥
जुनाट युगींचा अनंत काळाचा । सकळ देवाचा जनक तो ॥ ५ ॥
लक्ष्मण म्हणे त्वरें आठवा रे । मग दुःख वा रे स्वप्नीं नाहीं ॥ ६ ॥

अभंग १०८ वा

मृगजळ हा संसार । नका गुंतूं लोभा फार ॥ १ ॥
दिसतसे सुखमय । अंती कदा कामा नये ॥ २ ॥
जों जों लागूं याचे मागें । तों तों अतोनात व्यंगें ॥ ३ ॥
स्त्रिया पुत्र आणि धन । कामें लोभें मोहे मन ॥ ४ ॥
इतुक्याची करी वोज । सरे आयुष्याचें काज ॥ ५ ॥
लक्ष्मण चिंता दावी । बुडे लोभें भवार्णवी ॥ ६ ॥

अभंग १०९ वा

मागूं तुज एक देवा । घडो भक्तीभावें सेवा ॥ १ ॥
माता पिता गुरु म्हणे । गर्भवासाचीं लक्षणें ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ऐसा देह अमोलिक । नेमें करावें सार्थक ॥ ३ ॥
शिव शिव ही वैखरी । वदों नाचूं नर नारी ॥ ४ ॥
पूजा पत्र गुरु लिंग । घडो त्रिकाल अभंग ॥ ५ ॥
लक्ष्मण वीरशैव । जाणा योग्याचें वैभव ॥ ६ ॥

अभंग ११० वा

गुरु प्रसादाची थोरी । महिमा असे श्रेष्ठ भारी ॥ १ ॥
प्रसाद घेतांची स्वामीचा । नाश होय षड्रिपूंचा ॥ २ ॥
मी तूं पणा हा तुरे रे । सुख अक्षयीं घेई रे ॥ ३ ॥
सुख ब्रम्हानंद होय । गगनीं आनंद न माय ॥ ४ ॥
लक्ष्मण म्हणे घ्याहो । जन्म मृत्यु चुकवा हो ॥ ५ ॥

॥ लक्ष्मणाचे अभंग समाप्त ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

श्री शिवदासाचे अभंग प्रारंभ

अभंग १ ला

धन्य माजी दीन भला । आम्हां थोर लाभ झाला ॥ १ ॥
बहुता सुकृताचा गांठी । तेणें झाली संतभेटी ॥ २ ॥
मिळे पूर्वजांचा ठेवा । किंवा बाळकासी मेवा ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे देखियलीं । शिवयोग्याचीं पाऊलें ॥ ४ ॥

अभंग २ रा

होतां ज्याचें समदर्शन । सर्व पापें होतीं दहन ॥ १ ॥
भाळ ठेवितां पायास । कुबुद्धीचा होय नाश ॥ २ ॥
होतां जयासी भाषण । उरो नेंदी द्वैत भान ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे आहे । धन्य विरक्ताचें पायें ॥ ४ ॥

अभंग ३ रा

पुरे पुरे हा संसार । मन कंटाळलें फार ॥ १ ॥
जगा करितां अर्जव । थोर दुखावला जीव ॥ २ ॥
आतां धांऊनीयां मिठी । प्रेमें घालूं तुझे कंठीं ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे देवा । सदा प्रेमामज द्यावा ॥ ४ ॥

अभंग ४ था

मना करी लागवेग । स्मरी सखा उमारंग ॥ १ ॥
कोणे वेळें होय काय । नाहीं देहाचा निश्चय ॥ २ ॥
पाहे वारे हा संसार । नची सरे जन्मभर ॥ ३ ॥
सर्व सांडोनी एका । स्मरी कैलासनायका ॥ ४ ॥
शिवदास म्हणे भावें । आधीं स्वहित शोधावें ॥ ५ ॥

अभंग ५ वा

दृष्टी करूनी उफराटी । रिघा शूरत्वें त्रिकुटीं ॥ १ ॥
चहुं शून्या मध्यभाग । पहा सखा महालिंग ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

होत दशनाद ध्वनीं । लागे अवस्था उन्मनीं ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे तेंथें । सदा राहे आनंदानें ॥ ४ ॥

अभंग ६ वा

वा या निजसुखा पुढें । काय विषय बापुडें ॥ १ ॥
मिष्ठान्न नानापरी । काय अमृताची सरी ॥ २ ॥
पहा गंगेचें निर्मळ । समय एका मृगजळ ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे बारे । निजाविण दुःख सारें ॥ ४ ॥

अभंग ७ वा

निजानंदीं ठाव झाला । कोण अपेक्षी देहाला ॥ १ ॥
देहीं असोनिया मेलों । शिवरूपीं सुख घालों ॥ २ ॥
ऐसें अखंडीत सुख । कोण त्यागी महामूर्ख ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे सदां । टाळी लावी ब्रम्हानंदा ॥ ४ ॥

अभंग ८ वा

धांव धांव चंद्रमौळी । रक्षी तुझी ब्रीदावळी ॥ १ ॥
पतित पावन दिनानाथें । करुणाकर नाम तुतें ॥ २ ॥
असो नामीं अभिमान । तारी देवा तरी दीन ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे आतां । सर्व तुझी तुज चिंता ॥ ४ ॥

अभंग ९ वा

तुझ्या कृपें देवा निश्चित मी आहे । सर्व चिंता पाहे माझी तुज ॥ १ ॥
मजलागीं चिंता हेची देवराया । पाहीन मी पाया कधीं तुझ्या ॥ २ ॥
तुजवीण सर्व दिसे नाशवंत । दिसे तें नासत वेळोवेळां ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे अविनाश एक । कैलासनायक स्वामी माझा ॥ ४ ॥

अभंग १० वा

क्षणेक जाणोनी देवा तुजवीण । नावरेची जाण कांहीं मज ॥ १ ॥
गोड तुझी कांती स्वरूप लावण्य । सर्वदां तारुण्य युगायुगीं ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

तैसें तुझें नाम गोड गोड तातां । नयेची सरी त्या अमृतासी ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे ऐसें रूप नाम । सर्वदां सप्रेम आठवावें ॥ ४ ॥

अभंग ११ वा

शिवाबाई शिवाबाई । मज अनाथाची आई ॥ १ ॥
गौरतनु कंठशाम । अविनाश सुखधाम ॥ २ ॥
तुज पाहतां हे माऊले । सुख अखंडित झालें ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे आतां । मन धालें तुज पाहतां ॥ ४ ॥

अभंग १२ वा

अग्नी भेटतां कर्पूरा कैंचा आकारासी थारा ॥ १ ॥
जळलवणा पडे गांठी । पुन्हां कैंची उरे खोटी ॥ २ ॥
जीव शिव झाल्या एक । कैंची राहे कर्मरेख ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे भला । चहू देहां नागवला ॥ ४ ॥

अभंग १३ वा

पाहूनियां नीळकंठा । डोळां धरियेला ताठा ॥ १ ॥
प्रेमें सुखाचें उमाळे । जैसा सिंधु उचंबळें ॥ २ ॥
जैसे कापूराचे रवे । तैसे समरस भावें ॥ ३ ॥
पाहुनियां पंचमुख । शिवदास म्हणे सुख ॥ ४ ॥

अभंग १४ वा

तूंची सखा माझा जीवीचा जिव्हाळा । होशी जाश्वनीळा मायबापा ॥ १ ॥
अनाथाचा नाथ दीनाचा दयाळू । गौरतनू भाळीं चंद्र ज्याचें ॥ २ ॥
कृपेचा सागर करुणेचा घन । भाविकाचा पूर्ण इच्छादानी ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे थोर दयाघन । आवडती भक्त प्राणाहून ॥ ४ ॥

अभंग १५ वा

जोंवरीं काळ पाठीं दडे । तोंवरी नाना विघ्न पडे ॥ १ ॥
कांहीं न चाले सायास । जेथें जाय तेथे नाश ॥ २ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

शहाणा होय महा मूर्ख । सुख त्यागे होय दुःख ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे त्रास । होय काळ पाठी ज्यास ॥ ४ ॥

अभंग १६ वा

म्हणती आजी पुढें आला । जाणें आनंद आम्हाला ॥ १ ॥
काळ झालीयां सन्मुख । कैंचे भव भय दुःख ॥ २ ॥
सर्व सुखाचा सोहाळा । तो हा आजी साह्य झाला ॥ ३ ॥
शिवदास म्हणे जाण । धन्य धन्य आज दीन ॥ ४ ॥

अभंग १७ वा

शिरीं जटा आणि भागीरथी असे । मौळीं चंद्र दिसे सुशोभित ॥ १ ॥
भाळीं अग्नी नेत्र कंठ असे निळा । अर्धांगीं ती बाळा पर्वताची ॥ २ ॥
श्रवणी शोभती सर्पाचे कुंडल । गळां रुंडमाळ विराजीत ॥ ३ ॥
नाग पाश घंटा डमरू त्रिशूळ । आधीं ही सकळ आयुधें करीं ॥ ४ ॥
गजचर्मावर ऐसा विश्वंभर । तोची दिगंबर समर्थ जो ॥ ५ ॥
शरीर तें असे शुद्ध श्वेतवर्ण । त्यावरी भूषण विभूतीचें ॥ ६ ॥
शिवदास म्हणे ऐसा जो समर्थ । तोची विश्वनाथ स्वामी माझा ॥७॥

अभंग १८ वा

कैसें परी तुझें घडो हें दर्शन । न कळे साधन मजलागीं ॥ १ ॥
न मिळतीं शास्त्रें येकामाजीं एक । भिन्न भिन्न देख मार्ग त्यांचे ॥ २ ॥
आपुली मतें बोलती सकळ । परी तळमळ न जाय त्यांची ॥ ३ ॥
तैशापरी मज न सुचे उपाय । म्हणोनिया पाय धरिले तुझे ॥ ४ ॥
शिवदास म्हणे धांव पाव वेगीं । तुजवीण जगीं कोण आम्हां ॥ ५ ॥

अभंग १९ वा

हीनाचा तांब्याचा जरी तो रुयाया । न म्हणेची राया खोटा त्यासी ॥१॥
आपुली निशाणी असे जया वरीं । त्यासी अंगीकारी प्रीतियुक्त ॥ २ ॥
तैशापरी आम्ही जरी दोषवंत । परी तुझा भक्त म्हणवितो ॥ ३ ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

म्हणोनी तू माझा न करी अव्हेर । करावा उद्धार पतिताचा ४
शिवदास म्हणे तू तो उद्धरिसी । परिबा आम्हासी धीर नाही ५

अभंग २० वा

बाळकासी माता न करी सांभाळ । कैसे परी बाळ वाचेल गत ते १
चंद्र चकोराचा न पुरविता हेत । कैसी त्याची गत चंद्रचूडा २
चातकाची तृषा न हरितां मेघ । कैसा मग प्राण राहे त्याचा ३
तैशापरी मज जहालेसे देवा । जीवीचीया जीवा भेट वेगी ४
भेटोनिया पुन्हा नोहेची वियोग । ऐसी भव भंग भेट तुझी ५
शिवदास हेंची मागे वारंवार । दयासागर तू पुरविसी ६

अभंग २१ वा

बहु माझ्या जीवा वाटतसे दुःख । कधी तुझें मुख दाखविसी १
बाळा लागीं माता गेलीया टाकून । कैसा त्याचा प्राण वाचेदेवा २
युगायुगीं तुम्हीं उद्धरिले जडा । ऐसें हीं पवाडे ऐकतो की ३
आम्हाविशीं काय देवा झालें तुज । हेंची मज चोज वाटतसे ४
शिवदास म्हणे येवा विश्वेश्वरा । भेट दे शंकरा शीघ्र मज ५

अभंग २२ वा

काय माझे मन तुज आंवरेना । माझी कां करुणा नये तुज १
किंवा माझे पाप झालें बळीवंत । काय माझे चित्त पाहतोसी २
आतां नका पाहूं माझा तो निश्चय । दाखवी गा पाय लवकरी ३
शिवदास बोले लडीवाळपणे । क्षमा ही करून भेट देई ४

अभंग २३ वा

आतां मी कोणाची न धरीच आंस । आमुचा विश्वास तुझे पायीं १
मारी तारी चित्तीं आहे ते करावे । आम्ही जीवें भावें शरण आलों २
शरण आलों तुझ्या नामाची आवडी । जीव चरफडी तया सुखे ३
एक वेळां भेटी द्यावी शिवदासा । मग सुखीं बैसा अंतरीच ४

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग २४ वा

पळपळ व्यर्थ आयुष्य चालीले वाटे । गमाविले नर देह्या १
आतां केव्हां कृपा करिसी दयाळा।लाविसी जिव्हाळा भक्तीचातो२
भक्तिवीण जीणे जळो का सायास। व्यर्थ या भूमीस भार वाहो३
म्हणोनी शरण शिवदास आला । भक्ति प्रेम त्याला देई तुझे ४

अभंग २५ वा

अगा शंभुराया धांव पाव वेगी । तजवीण जगीं कोण आम्हा १
म्हणोनिया देई दढ आलिंगन। करावें पावन पतितासी २
पतित मी पापी मूढ मतिमंद । परी मनीं छंद आहे तुझा ३
या लागीं मी तुज येतो काकुलती । वेगीं गौरीपती भेट देई ४
भेटीवीण दुजे नसेचि मागणे । शिवदास म्हणे हेंची देई ५

अभंग २६ वा

काय करूं देवा न सुचे उपाये । जेणे तुझे पाय जोडे ऐसे १
नेणो भक्ति तत्व नेणो आत्मज्ञान। पश्चाताप पूर्ण नाहीं चित्तीं २
साधु संत तुझे अवतार जाण । तयासी शरण नाहीं गेलों ३
शिवदास तुज येतो काकुलती । काय माझी गती शंभू राया ४

अभंग २७ वा

धांव पाव वेगीं आतां लवकरी । मज या संसारीं दुःख वाटे १
दुःखरूप बुडे ह्या भवसागरीं । धरूनिया करी ओढी वेगीं २
लोभें मोहें लज्जें घातलीसे मिठी। सोडवी धुर्जटी मजलागीं ३
न करी आळस न लावी उशीर । नसे मज धीर विश्वेश्वरा ४
कृपासिंधु हो तो तोडी भवपाश । ऐसें शिवदास विनवितसे ५

अभंग २८ वा

आतां लवकरी देई मज भेटी । होतो बहु कष्टी जीव माझा १
नाहीं तरी तोडी हें भवबंधन । सुखरूप पूर्ण करि मज २

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ऐसा मनोरथ माझीया जीवीचा । भाव अंतरीचा जाणसी तूं ३
शिवदास बहु होतो कासाविसी । केव्हां पुरविसी इच्छा माझी ४

अभंग २९ वा

डोळे भरीं तुझे रूप मी पाहीन । तैसेचि राहीन सर्वकाळ १
मुखभरीं गुज तुज मी बोलेन । सन्निध राहीन दासपण २
ऐशापरी माझ्या हृदयींचा हेत । पुरवी मनोरथ देवराया ३
शिवदास तुम्हां येतो काकुलती । उदास विनंती करूनिया ४

अभंग ३० वा

आम्ही वीरशैव नेणो दुजा देव । परी तूंची सर्व जाहालासी १
सर्व नामरूप मज भेट देसी । प्रगट झालासी हृदयीं माझ्या २
काय उतराई होऊं मी तुजला । ऐसा मज दिला अनुभव ३
हाची अनुभव दृढ राहो चित्तीं । करितो विनंती शिवदास ४

अभंग ३१ वा

जैसी कळे तैसी करितो मी स्तुति । गोड उमापती करा तुम्ही १
नोहे मी पंडित नोहे बुद्धीवंत । नोहे ज्ञानी भक्त आत्म योगी २
नेंणते लेकरूं भलतेची बोलें । परी सुखी डोले माता त्याची ३
तैशापरी ह्याही अज्ञानी सेवक । न नेणो आणिक तुजवीण ४
काय परिहार देऊं मी तुजला । बुद्धि साक्षी तुला सर्व ठावें ५
शिवदास म्हणे मायबाप बंधु । तूची कृपासिंधु सर्व आम्हा ६

अभंग ३२ वा

तुजवीण नेणो आणीक दैवत । विश्वेश्वरा सत्य जाण बापा १
तुजवीण कोणा न जाय शरण । गेलीया हा प्राण सत्य जाण २
तुजवीण नेणो आणिकाची स्तुती । अगा गौरीपती सत्य बापा ३
तुजवीण दुजें नेणेंच मी कांहीं । शिवदास पायीं लागतसे ४

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ३३ वा

काहो मजलागीं उपेक्षिले तुम्ही । विश्वेश्वरा स्वामी दयानिधे १
तुम्ही उपेक्षिल्या कोण सोडविता । धांव उमाकांता पाव वेगीं २
पावसी म्हणोनी फार केली आंस । शेवटीं निराश करूं नका ३
शिवदास बहु करुणा भाकित । करी वेगीं मुक्त भवपाशीं ४

अभंग ३४ वा

बहुत दिवस लागली ही आशा । भेट जगदीशा लवकरी १
बाळकासी माता उपेक्षिल्या जरी । कोण पूर्ण करी मनोरथ २
तैशापरी तुम्ही उपेक्षिल्या देवा । कोण मनोभावा पुरवील ३
शिवदास म्हणें अगा गौरीवरा । वेगीं पूर्ण करा मनोरथ ४

अभंग ३५ वा

वेगीं झडकरी विश्वनाथा येई । भेट मज देई अनाथासी १
बहुत हींपुटीं जहालों मी दीन । न सुचे साधन मज कांही २
स्वहितासी नेणे जरी तो बाळक । तरी माता देख हित करी ३
तैसे परी माझें तूची सर्व गोत । करी मजमुक्त चंद्रचूडा ४
शिवदास बहु भाकीतो करुणा । भेट पंचानना लवकरी ५

अभंग ३६ वा

सर्व माझी लाज तुज विश्वेश्वरा । पतित मी खरा आहे पापी १
आणि तुझा दास म्हणवी मुखानें । इतर साधनें नेणें कांहीं २
याचा अभिमान सर्वस्व तुम्हाला । सांभाळी ब्रीदाला आपुलीया ३
शिवदास म्हणे उपेक्षाल जरी । तरी गती बरी न दिसेची ४

अभंग ३७ वा

शरण मी आलों तुज विश्वेश्वरा । सोडवी दातारा मजलागीं १
वासना ही रांड लागलीसे पाठी । होतो बहु कष्टी जीव माझा २
म्हणोनीच तुम्हा येतो काकुलती । निजदासाप्रती सोडवी बा ३

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

तुझा दास ऐसे म्हणवितो जगीं । कृपा करी वेगी मजवरी ४
वारंवार हेंची मागे शिवदास । वेगी भवपास मुक्त करी ५

अभंग ३८ वा

कैसा माझा तुज पडला विसर । होशी विश्वंभर व्यापक तूं १
बहुताचे केले मनोरथ पूर्ण । मजविषयीं जाण ऐसे काहो २
भक्त काम कल्पद्रूम म्हणविसी । मज कां जहालासी विपरीत ३
लडीवाळपणें बोलिलो हें ऐसें । अधिकार नसे मज कांहीं ४
शिवदास म्हणे क्षमाही करून । वेगे भेट देणें म ज ला गी ५

अभंग ३९ वा

काय म्यां करावें स्वहित कळेना । वृत्तीही वळेना परमार्थी १
कर्मपिसें झालों कर्माचें स्वाधीन । चित्त लगटेना नामरूपीं २
माझा मीच कोण नकळे मजसी । तुझ्या स्वरूपाशी जाणूं कैसे ३
ऐसेंपरी मज जहाले दुस्तर । अभय तूं कर ठेवी माथां ४
शिवदास म्हणे तुझ्या भेटीवीण । सर्व मज शीण वाटतसे ५

अभंग ४० वा

बहुरूपी सोंग दावीता जनासी । इच्छिलें दे त्यासी संतोषोनीं १
तूं तो त्रिलोक्याचा आहेसिगा भूप । आम्ही बहुरूपे दाखविली २
पाहोनी तें रूप जरी तूं प्रसन्न । वरी देई दान सायुज्य गा ३
नाहीं तरी सोंग नको आणूं पुन्हा । ऐसें तरी म्हणा मज प्रती ४
शिवदास म्हणे न लावी उशीर । कंटाळलो फार सोंगासी या ५

अभंग ४१ वा

ज्यांचें चितीं तुझा वास । त्याचा होईन मी दास ॥१॥
जैसा माझा मनोरथ । ते तूं पुरवीगा अर्थ ॥२॥
त्यांचे मुखे तुझे गुण । सदां सर्वदा ऐकेन ॥३॥
शिवदास म्हणे शिवा । त्याचें दास्य देई देवा ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ४२ वा

चित्तीं विषयाचा ध्यास । मुखें म्हणवितो दास ॥१॥
ऐसा दुष्ट मी पतित । नसे विषयीं विरक्त ॥२॥
ऐसा असोनी दुर्गुण । तुज आलों मी शरण ॥३॥
तरी ते न पाहता कांहीं । शिवदासा भेट देई ॥४॥

अभंग ४३ वा

कैसें करूं मी भजन । होईनाकी स्थीर मन ॥१॥
तूंची करता करविता । देवा अवघी तुझी सत्ता ॥२॥
आम्ही बाहुल्याच्या जाती । सुत्र दोरी तुझे हातीं ॥३॥
जैसें नाचविसी देवा । तैसें नाचू सदाशिवा ॥४॥
शिवदास म्हणे आता । आम्हां लावी भक्तीपंथा ॥५॥

अभंग ४४ वा

आम्ही नेणो भक्ती भाव । चित्तीं भेटा याची हाव ॥१॥
भेट भेट बा शंकरा । सखया पार्वतीच्या वरा ॥२॥
नंदी भृंगी सहीत यावे । मज अनाथा तारावे ॥३॥
शिवदासासी तारक । ऐसा निश्चयेची एक ॥४॥

अभंग ४५ वा

माझ्या विश्वेश्वरा येई । मज दीना भेट देई ॥१॥
माझ्या महादेवा यावें । मज पतिता तारावें ॥२॥
येई माझ्या तूं शंकरा । देई भेट विश्वेश्वरा ॥३॥
भेट भेट शंभूराया । शिवदास लागे पाया ॥४॥

अभंग ४६ वा

काय तुज आम्ही मागतसे देवा । त्या लागीं धांवा न ऐकसी १
न ऐकसी जरी आमुची विनंती । तरी त्रिजगतीं ठाव नाहीं २
ठाव नाहीं मज तुजवीण हरा । म्हणोनिया त्वरा धांव वेगी ३
धांव पाव सांबा शिवदासा लागीं । तुजवीण जगीं कोण आम्हा ४

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ४७ वा

पश्चात्ताप देई देवा । जेणें घडे तुझी सेवा ॥१॥
नाहीतरी दे मरण । व्यर्थ जीणें भक्तीवीण ॥२॥
म्हणोनिया वेगी हरा । दोहींतूनी एक करा ॥३॥
शिवदासा वाटे खंती । म्हणोनी येती काकुलती ॥४॥

अभंग ४८ वा

निजू नका जागा जागा । पुढें आहे बहु दगा ॥१॥
लक्ष चौऱ्यांशीचा फेरा । जेणे चुके ऐसे करा ॥२॥
सर्व काळ करा भक्ती । दुजे येऊं नदी चित्ती ॥३॥
शिवदास म्हणे मना । तही ऐकवा सज्जना ॥४॥

अभंग ४९ वा

तुझी धरियेली कास । तारी आम्हा पतितास ॥१॥
बहु तारीले पतित । ऐशी ऐकली म्यां मात ॥२॥
म्हणोनिया तुझी आंस । फार लागली जीवास ॥३॥
शिवदासा प्रती तारी । धांव पाव मदनारी ॥४॥

अभंग ५० वा

सर्व देवा माजीं थोर । एक माझा उमावर ॥१॥
विष्णु पूजी त्याचे पाय । इतरांचा पाड काय ॥२॥
मिथ्या नोहे हें भाषण । पहा पुराण शोधून ॥३॥
शिवदास म्हणे शिव । सर्व देवाचा तो देव ॥४॥

अभंग ५१ वा

आम्हां ऐसे पुण्यवंत । कोणी नसे त्रैलोक्यांत ॥१॥
बहु आमुचें सुकृत । म्हणोनी झालों शिवभक्त ॥२॥
आतां चुकली चौऱ्यांशी । वास करूं त्या कैलासीं ॥३॥
शिवदास म्हणे शिव । दासा कैंचा पुनर्भव ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ५२ वा

मागें बहुतांचे अर्थ पुरविले । मजविषयीं झालें काय नेणो १
तरी आतां ऐसें न करी दयाळा । नसे धीर या वेळा विश्वनाथा २
बाळालागीं माता येतसे धांवून । परी तो रुदन करीतसे ॥३॥
तैसे परि माझे मनीचा भावार्थ । पुरवी वांछितार्थ शीघ्र देवा ॥४॥
शिवदास म्हणे पुरवाल हेत । तों वरी कुश्चित धीर नसे ॥५॥

अभंग ५३ वा

काय वांचोनिया व्यर्थ भूमि भार । तुझ्या पायीं स्थिर मन नसे १
न घडेची पूजा न घडें भजन । नसे भक्ति ज्ञान वैराग्य तें २
सर्व गुणी ऐसा अपराधी खळ । परी तूं दयाळ भक्तालागीं ३
न पाहे कांहीं कोणता सद्‌गुण । व्याधा उद्धरून नेले देवा ४
चांडाळीनें बेल सहज टाकीला । कृपासिंधु जहाला समाधान ५
ऐसा हा निश्चय धरोनिया पोटीं । शिवदास भेटी इच्छितसे ६

अभंग ५४ वा

पतित मी पापी असे मतिमंद । परी मनी छंद वसे तुझा ॥१॥
तुजवीण कोणा येऊं काकुलती । कोण माझी खंती उडवील ॥२॥
मोह लज्जा भय न सोडीच मज । सोडवितां तुजवीण कोण ॥३॥
तुजवीण माझे दुजे कोणी नाहीं । शिवदास पायीं लागतसे ॥४॥

अभंग ५५ वा

माझेचीं प्रारब्ध झालें अनिवार । हेची मज फार चोज वाटे १
अल्प आयुष्याचें दीर्घ वय केलें । मजलागीं झाले काय तुम्हां २
मृत्यु झाले त्यासी पुन्हा उठविले । मजविषयीं झाले काय तुम्हां ३
ऐसें असंख्यांत भक्त त्वां रक्षिलें । मजविषयीं झाले काय तुम्हां ४
शिवदास म्हणे वाटतसे खंती । वेगी गौरीपती भेट देई ॥५॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ५६ वा

धरी हातीं किंवा टाकी या भावांत ।जे तुज उचीत ते तूं करी १
परी तुझी सेवा देई मज प्रेमा । मग सुखें आम्हां जन्मा घाली २
जन्मा घाली नाहीं भीत या भवासी ।कृपावंता होसी साह्य जेव्हां ३
साह्य होऊनिया हृदयीं वसावें । शिवदासा द्यावें दान हेंची ४

अभंग ५७ वा

कामें क्रोधें लोभें मूढ झाली मती ।चालली दुर्गती तेणें योगे १
तूझे दास आम्ही दुर्गतीस जातां । त्याची गौरीकांता लाज कोणा २
अघटीत हें तो न घडे कल्पांती । परी आम्हां प्रती घडलेसे ३
शिवदास म्हणे निजदासा मुक्त ।करणें हेंची उक्त आहे तुम्हा ४

अभंग ५८ वा

चौऱ्यांशी लक्ष घेऊनी या सोंग । तुज यथा सांग दाखविलें १
परी त्वां आम्हासी दिलें नाहीं कांहीं। आतां तरी देई मोक्षदान २
नाहींतरी स्पष्ट सांग बा आम्हासी ।नआणी सोंगासी म्हणोनिया ३
शिवदास म्हणे एक दोहोतूनी । करी शूळपाणी लवकरी ४

अभंग ५९ वा

तुझें कराया पूजन । सहस्त्र हस्त शक्ति हीन ।।१।।
तुझें स्वरूप पहायासी । शक्ति नोहे सहस्त्रा क्षासी ।।२।।
तुझी वर्णावया कीर्ति । सहस्त्र मुखां नोहे शक्ति ।।३।।
तेथें माझा केवा किती । पुजूं पाहूं वर्णूं स्तुति ।।४।।
शिवदास म्हणे बाप । तुझें नामीं करूं जप ।।५।।

अभंग ६० वा

तुझें नामीं प्रीती जडो । दुजें विषय नावडो ।।१।।
ऐसें करी माझें चित्त । कृपा करोनि सतत ।।२।।
मग पूर्व कर्म जैसे । मज भोग घडो तैसे ।।३।।

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

त्याचा कांहीं तुम्हावर । देवा न घाली मी भार ॥४॥
म्हणे शिवदास कामारी । नामीं प्रीती दे सत्वरी ॥५॥

अभंग ६१ वा

कांहीं न मागे मी तूज । एक्या नामावीण दुजें ॥१॥
नामें हरे भव दुःख । नामे लाधे आत्म सुख ॥२॥
ऐसें सोडोनिया नाम । कोण इच्छी अन्य काम ॥३॥
शिवदास म्हणे स्वामी । देई प्रेम तुझें नामीं ॥४॥

अभंग ६२ वा

आम्हीं शरण शरण । आलों काम क्रोधा भेणें ॥१॥
बळें सकळ झोंबती । नाहीं नाहीं बा विश्रांती ॥२॥
करूं न देती भजन । यास्तव आलों मी शरण ॥३॥
पंचाक्षरी तूंची एक । निवारितां द्वंद्व दुःख ॥४॥
शिवदासासी तारक । आदी अंतीं तूंची एक ॥५॥

अभंग ६३ वा

आम्हीं अपराधी खळ । अंगीं नाहीं भक्ति बळ ॥१॥
क्षमा दया नाही शांती । भक्ति भाव नाहीं चित्तीं ॥२॥
नाहीं ज्ञान ध्यान योग । नेणो कोणताही मार्ग ॥३॥
परी निश्चय चित्तासी । शिवदास उद्धरिसी ॥४॥

अभंग ६४ वा

शरण आलों मी दयाळा । देई भक्ति गा प्रेमळा ॥१॥
मुखीं म्हणे मी शरण । शरण यावें कैसे नेणे ॥२॥
देहीं बुद्धि दृढ झाली । हिताहित विसरली ॥३॥
पश्चाताप नसे चित्तीं । विषयीं वाढलीसें प्रीति ॥४॥
नाहीं प्रेम अंगीं भक्ति । ऐसा खळ मूढमती ॥५॥
परी लागलीसे आंस । भेटा म्हणे शिवदास ॥६॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ६५ वा

तुझें न करिता दास्य । व्यर्थ चालीलें आयुष्य ॥१॥
यासी आतां करूं काय । मज सुचेना उपाय ॥२॥
म्हणोनी आलों शरण । करी पतिता पावन ॥३॥
शिवदास म्हणे तुझें । पतित पावन ब्रीद गाजे ॥४॥

अभंग ६६ वा

कांहीं न रुचे बा मज । तुझें नामाविण आज १
जरी नाना विषय सुख । तरी ते भासे मज दुःख २
अथवा स्वर्ग भोग देसी । तरी तो कारण भवासी ३
शिवदास म्हणे शिवा । नामीं प्रेमा देई देवा ४

अभंग ६७ वा

टाकून प्रपंच व्यवहार । यारे सज्जन हो सत्वर ॥१॥
साह्य होऊं एक मेकां । भजूं कैलास नायका ॥२॥
ब्रह्मानंदें नाचूं सर्व । वाचें वदू शिव शिव ॥३॥
करूं जन्माचें सार्थक । मिळोनिया सकळीक ॥४॥
शिवदास म्हणे ऐका । लाज आळस धरूं नका ॥५॥

अभंग ६८ वा

जो का म्हणवी आपुला । सांब तारीतसे त्याला ॥१॥
न पाहेची पुण्य पाप । अवघे करीतसे माफ ॥२॥
नामीं देऊनीया प्रेम । हरीतसे मृत्यू जन्म ॥३॥
शिवदास म्हणे त्यासी । तुम्ही भजा सद्भावेसी ॥४॥

अभंग ६९ वा

पतित पावन तुझें ब्रीद । म्हणोनी वाटे मज खेद ॥१॥
कीं मी पतित तो खरा । पावन करिसी शंकरा ॥२॥
म्हणसी तारिलें बहुत । तरी ती जीर्ण झाली मात ॥३॥
शिवदास म्हणे तारी । ब्रीद सोडी नाहीं तरी ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ७० वा

हेंची मागो तुज प्रती । पाडी देह्याची विस्मृती ॥१॥
देवा तरीच ध्याऊं ध्यान । आम्ही सुखी होऊं पूर्ण ॥२॥
ऐसे समजलों गुज । म्हणोनी विनवितो तूज ॥३॥
शिवदास म्हणे तरी । ब्रीदा रक्षी नानापरी ॥४॥

अभंग ७१ वा

कैसें असे तुझें रूप । आम्हीं नेणो तें स्वरूप ॥१॥
सगुण निर्गुण त्रि गुण । कि निश्चय नोहे पूर्ण ॥२॥
कैसा अससी शंकरा । विश्वनाथ विश्वेश्वरा ॥३॥
नमस्कार त्या रूपास । असो म्हणे शिवदास ॥४॥

अभंग ७२ वा

किती पहासी निर्वाण । जाऊं पाहे माझा प्राण ॥१॥
म्हणोनीया धांव घंई । भेट मजला लवलाही ॥२॥
तुजवीण माझें कोण । नसे त्रिलोकींही जाण ॥३॥
म्हणोनी या शिवदासा । भेट भेट गा विश्वेशा ॥४॥

अभंग ७३ वा

मृत्यु असोनिया शिरीं । सुख मानीतां संसारीं ॥१॥
काय म्हणावें तुम्हाला । ऐसे कैसे मूढ झाला ॥२॥
आतां तरी व्हा सावध । कोण मी हा करा शोध ॥३॥
तेणें नोहे जन्म मृत्यू । शिवदास म्हणे सत्य ॥४॥

अभंग ७४ वा

विष्णु थोर शिव थोर । ऐसे भांडो भांडणार ॥१॥
आम्हीं न लागूं त्या छंदा । व्यर्थ कोण करी निंदा ॥२॥
भजूं एका विश्वेंश्वरा । न भजूं न निंदू श्रीधरा ॥३॥
शिवदास म्हणे साचें । मुख्य वर्म हो भक्तीचें ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ७५ वा

मुखीं नाम मनीं ध्यान । ऐसें देई मज दान ॥१॥
तुम्हा देणें हें उचित । आम्हां मागणे हें हित ॥२॥
यासी न करी आळस । होतो आयुष्याचा नाश ॥३॥
शिवदास म्हणे त्वरा । इच्छा पुरवावी शंकरा ॥४॥

अभंग ७६ वा

रामचंद्राचा ईश्वर । तो हा जाणा रामेश्वर ॥१॥
हें तो असोनी प्रसिद्ध । नेणती गा मतिमंद ॥२॥
म्हणती शिव स्मरें राम । न कळे तया मुख्य वर्म ॥३॥
कोण सेव्य आणि सेवक । याचा करा हो विवेक ॥४॥
शिवदास म्हणे शिव । सर्व देवांचा तो देव ॥५॥

अभंग ७७ वा

अनन्य शरण आदी गणनाथा । पार्वतीच्या सुता लंबोदरा ॥१॥
कळा विद्या सर्व सिद्धीचा नायक । कल्याणदायक वृंद मूर्ती ॥२॥
मूषक वाहन पाशांकुश धरा । हेंची दे दातारा कृपादान ॥३॥
बैसोनी हृदयीं वदवावें स्तोत्र । जेणें भाळ नेत्र वश होय ॥४॥
शिवदास म्हणें करी प्रेमवृष्टी । जेणे पडो मिठी शिवा पायीं ॥५॥

अभंग ७८ वा

आतां नमस्कार माझा । वेदमाता ब्रह्मात्मजा ॥१॥
श्वेतांबर हंस वाहनीं । करी वीणा मंजूळवाणें ॥२॥
स्मरू वाटतो शंकर । नाहीं अंगीं तालसूर ॥३॥
त्वरें माऊली त्वा यावें । माझ्या रसनीं बैसावें ॥४॥
शिवदास म्हणे आतां । तोषवावें गौरीनाथा ॥५॥

अभग ७९ वा

लागा वेगीं आतां प्रेमानंद मिठी । घालूं पदांगुष्ठीं सद्गुरूच्या १
जेणें शब्दांजन लेवोनिया कानी । स्वरूप करोनी ठेवियले २

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

काय उपकार होऊं मी उतराई । देहादिक आहे नाशवंत ३
मौन्य सद्‌दद होऊनीया चित्तीं । तुज कृपामूर्ति प्रणीपात ४
शिवदास म्हणे अखंड प्रेमेशीं । तुझे चरणासीं ऐक्य करी ५

अभंग ८० वा

ॐ नमोजी सदाशिवा । सर्व देवाचीया देवा ॥१॥
नाम तुझें महादेव । हाची येतो अनुभव ॥२॥
प्रेम हंसा निरालंबा । कोठें गुंतलासी सांबा ॥३॥
निर्गुणा तूं सगुणा येई । मज दीना पाय दावीं ॥४॥
शिवदास म्हणे त्वरा । येई सख्या करुणा करा ॥५॥

अभंग ८१ वा

दश भुज पंचमुख त्रिनयना । वृषभ वाहना महाराजा ॥१॥
जटाजुटीं गंगा मुगुट सुंदर । कंठीं शेष हार शोभीवंत ॥२॥
श्रवणीं कुंडल दिसे मनोहर । कपाळीं त्रिपूंड्र भस्म शोभें ॥३॥
गौरतनुवरी गजांबर शोभा । उमासहित उभा शंभुराया ॥४॥
शिवदास म्हणे सर्वकाळ पायीं । ठेवोनिया डोई पाहूं रूप ॥५॥

अभंग ८२ वा

बहु जन्मीचा सोयरा । होशी माझ्या उमावरा ॥१॥
आतां विसरसी कां । बापा कैलास. नायका ॥२॥
माझें जीवीचें जीवना । येई सख्या पंचानना ॥३॥
हेंची माझी तळमळ । पाहूं तुझें पदांजूळ ॥४॥
शिवदास म्हणे मिठी । प्रेमें घालूं तुझे कंठीं । ॥५॥

अभंग ८३ वा

येई माय आतां कैलास निवासी । भव भय पिसें वारी माझे १
पाडस मी तुझें तूं होशी हरणी । नको भवारण्यीं सोडूं मज २
कामधेनू तूं मी वत्स तुझे पायीं । नको चोरू मायी प्रेमपान्हा ३

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

तान्हुलें मी तुझें तू होसी जननी । घेई उचलूनी माय माझी ४
शिवदास म्हणे चातक मी जाणा । भाकितों करूणा वृष्टि करी ५

अभंग ८४ वा

जय जयाजी जाश्वनीळा । वेगीं येई हो दयाळा ॥१॥
जय जयाजी निरालंबा । कोठे गुंतलासी सांबा ॥२॥
तुझे लडीवाळ तान्हें । पडिलें भवाब्धींत जेणें ॥३॥
वेगीं फिरवा दृष्टि देवा । लक्ष लावा स्वयें भावा ॥४॥
शिवदासाची विनंती । मान्य करा उमापती ॥५॥

अभंग ८५ वा

अहो देवराया कोठे गुंतलासी । वेगी या रंकासी पाय दावी १
तूजविण मज प्रतिपाळ कर्ता । कोणी उमानाथा दुजा नाहीं २
तुझा हस्त जरी माझे शिरीं पडता । मग उमानाथा काय उणें ३
यास्तव शंकरा धांऊनिया वेगीं । मज रंका लागीं पाय दावी ४
शिवदास म्हणे अहो उमाकांता । तुझी तुज चिंता नाहीं काय ५

अभंग ८६ वा

आम्हां पतितासी करावें पावन । हेंची थोरपण तुम्हाकडे १
पुण्यवंत होती पावन सहज । तेथे थोरपण तुज काय २
तरे त्या तारीता नवल तें कोण । बुडे त्यासी जाण तारावेंजी ३
म्हणोनी करुणा भाकी शिवदास । तारी पतितास आम्हां देवा ४

अभंग ८७ वा

देवामाजी देव परम तूं भोला । न पाहसी शीला कांहीं एक १
कांहीं तरी मीषें करुनीया देवा । असंख्यात जीवा उद्धरीसी २
दृष्टि आड बेल टाकी खुडूनीया । तारियेलें तया कृपानिधी ३
चांडाळी ती बेल टाकी झुगारूनी । ते पूजा मानोनी उद्धरिले ४

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ऐसे अगणित तारीलें दयाळा । माझीया कपाळां ऐसे काहो ५
शिवदास म्हणे वाटतसे खंती । वेगीं उमापती भेट देई ६

अभंग ८८ वा

किती तुम्हां लागीं यावें कांकुलती । दया तुम्हाप्रती न ये माझी १
तुजवीण कोण सोडवी येथून । कर्माची गहन गती दिसे २
धांव पाव वेगीं न करी आळस । तोडी भवपाश लवकरी ३
जन्मोजन्मीं झालों दास मी शंकरा । न मागे मुशारा तुज कांहीं ४

अभंग ८९ वा

वारंवार तुम्हां मागणें तें एक । वियोगाचें दुःख नका देऊं १
सदा सर्वकाळ स्वात्म सुख देई । प्रगट तुं होई हृदयीं माझ्या २
प्रगट होऊनी दाखवी तें रूप । सगुण स्वरूप सुंदर जें ३
शिवदास म्हणे सगुण निर्गुण । तूंची दुजें कोण आहे तेथें ४

अभंग ९० वा

तुझा बा विसर नसो पळभरी । ऐसे मज करी शंभुराया १
देवोनिया मज दृढ आलिंगन । करी समाधान अनाथासी ॥२॥
तुजवीण प्राण होतो कासाविसी । केव्हा भेट देसी विश्वेश्वरा ३
भेटोनिया पुन्हा नोहेची वियोग । ऐसी तूं अभंग भेट देई ॥४॥
शिवदास मागे हेंची वारंवार । तूं दयासागर पुरविसी ॥५॥

अभंग ९१ वा

किती तुम्हां लागीं यावें काकुलती । मज बहु खंती वाटतसे ॥१॥
माझेंची प्रारब्ध झालें अनिवार । हेंची मज चोज वाटतसे ॥२॥
चौदा कल्पवरी मार्कंडी रक्षिले । मजविषयीं झालें काय तुम्हां ३
ऐसें बहुताचें प्रारब्ध हरिले । माझेंची कां पडे कोडें तुम्हां ॥४॥
तरी आतां स्पष्ट द्यावेंजी उत्तरा । भोगोनीया साऱ्या प्रारब्धाशी ५
शिवदास म्हणें सोडोनीया आस । भोगूं सावकाश प्रारब्धाशी ६

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ९२ वा

षोडश वर्षाचे चवदा कल्प केलें ।

प्रारब्ध राहिले कोठें त्याचें ॥१॥

माझ्या प्रारब्धाची राखीसी मर्यादा ।

म्हणोनीया खेदातुर आम्ही ॥२॥

तुम्हावीण कोण निवारी हें दुःख ।

धांव पाव मुख दावीमज ॥३॥

जैसे तैसे परी म्हणवितो दास । करी पतितास पावन तूं ॥४॥

शिवदास म्हणे न करी उपेक्षा । धांव कर्माध्यक्षा लवकरी ॥५॥

अभंग ९३ वा

गाळांमाजी पशु पडले रुतूनी । निघणें तेथूनी नोहे जैसे ॥१॥

तैसे माझें मन गुंतलें विषयीं । काढी लवलाही तूंची त्यासी ॥२॥

बहुतांचा तुम्हीं केला जी उद्धार ।

माझा कां विसर कृपानिधी ॥३॥

शिवदास म्हणे अगा सर्वेश्वरा । वेगीं मुक्त करा पतितासी ॥४॥

अभंग ९४ वा

पाहुनी सुक्तीक म्हणती रजत । कांचासी म्हणत दिव्यमणी ॥१॥

पीठमिश्र जळ भावें त्यासी क्षीर ।

मृगजळ नीर म्हणती सत्य ॥२॥

तैसे शिवावीण इतर दैवत । भावित ते नर मूर्ख जाणा ॥३॥

शिवदाय म्हणे महादेव देव। इतर ते सर्वदास त्याचे ॥४॥

अभंग ९५ वा

उदंड तें गाती उदंड वर्णिती । उदंड सांगती क्षेत्र महिमा ॥१॥

कपिलधार ऐसें स्थळ कोठे नसे । प्रत्यक्ष तें भासें कैलासची ॥२॥

पूर्वेकडोनीया शिवगंगा वाहे । उत्तरेस आहे भागीरथी ॥३॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

पंचकुंड जे का पवित्र ते तीर्थ। समाधी मन्मथ महाराजांची ॥४॥
ऋषी सहीत जे का वसोनी पांडव।
इच्छितार्थ सर्व लाधले हो ॥५॥
देह शमवीत कपिलमहामुनी। वसे तया स्थानीं सर्व काळ ॥६॥
शिवदास म्हणे आम्हां दीनासाठीं। स्थळ हें धुर्जटीं निर्मीयलें ॥७॥

अभंग ९६ वा

आधी नमु उमापती। जो कां असे आदि अंती ॥१॥
मध्यें जें हें विश्व भासे। त्याते व्यापक तो असे ॥२॥
जैसा पटामाजी तंतु। तैसा विश्वीं उमाकांत ॥३॥
शिवदास म्हणे त्याला। आम्ही नमो वेळोवेळा ॥४॥

अभंग ९७ वा

जिव्ही नाम श्रवणी कीर्ती। नेत्री वसो तुझी मूर्ती ॥१॥
मन तुझे पायी स्थीर। राहो माझें निरंतर ॥२॥
विसरोनी देह भाव। तुज न सोडो हा जीव ॥३॥
शिवदास म्हणे हरा। हेंची दान दे दातारा ॥४॥

अभंग ९८ वा

विश्वी असोनी व्यापक। कां गा न ऐकसी हांक ॥१॥
नोहे उचित हें तुज। भेट सत्वर तूं मज ॥२॥
तुझा म्हणवितो दास। नको पाहूं गुण दोष ॥३॥
शिवदास म्हणे भेट। देता न लावी मी झट ॥४॥

अभंग ९९ वा

शिरी जटा हेम बाळा। मौळी चंद्र नेत्री ज्वाळा ॥१॥
कर्णी सर्प कंठी वीष। वामभागी उमा वसे ॥२॥
जाळूनीया मन्मथासी। राख लाविली अंगासी ॥३॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

गळा शोभे रुंड माळा । कंठ दिसतसे नीळा ॥४॥
ऐसें रूप मज कधी । दाखविसी कृपानिधी
लागलासे निजध्यास । भेटा म्हणे शिवदास ॥६॥

अभंग १०० वा

घालूनिया पद्मासन । हृदयी बैसावें येऊन ॥१॥
येणें जाणे तुम्हां नाही । परी भेट आम्हा देई ॥२॥
बुद्धीहीन मंद आम्ही । ज्ञानचक्षु देई स्वामी ॥३॥
पाहुनी सुंदर रुपडे । बहु हृदयी आवडे ॥४॥
स्वामी पूर्ण करा हेत । शिवदास विनवीत ॥५॥

अभंग १०१ वा

काय करूं कोठें जाऊ । काय अंगा राख लावूं ॥१॥
काय करूं देह पात । काय बसू अरण्यांत ॥२॥
काय करूं उपवास । काय करूं जीव नाश ॥३॥
शिवदास म्हणे जिणें । व्यर्थ भासे भक्तिवीणें ॥४॥

अभंग १०२ वा

आम्ही न करू ही व्रतें । नच जाऊं दुजा तीर्थे ॥१॥
न करूं योग अभ्यास । नेणो तपाचें सायास ॥२॥
सर्वकाळ स्मरूं शिव । जेणें नो हे पुनर्भव ॥३॥
ऐसा लाभ टाकूनिया । व्यर्थ कोण शिणें वाया ॥४॥
म्हणोनीया शिवदास । करीतसे नाम घोष ॥५॥

अभंग १०३ वा

इतके देईगा तूं आम्हां । मग सुखें घाली जन्मा ॥१॥
तुझा विसर नसावा । संग साधूचा असावा ॥२॥
नको विषय कांही मनी । असो प्रेम तुझे गुणी ॥३॥
जन्मोजन्मी तुझा दास । करी म्हणे शिवदास ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १०४ वा

नर देहासी येऊनी । व्यर्थ झालों शूळपाणी ॥१॥
की त्वां केली नाही कृपा । पुढे कैशा चुकती खेपा ॥२॥
यासी ग्वाही माझें चित्त । की तें विषयी अशक्त ॥३॥
शिवदास म्हणे आतां । विषयातीत करी चित्ता ॥४॥

अभंग १०५ वा

जोंवरी काळ होता पाठीं । तोंवरी झालों फार कष्टी १
लक्ष चौऱ्यांशी फिरलों । दुखें अमित भोगलों ॥२॥
काळ नसोनीया साह्य । वासनेचे मूळ राहे ॥३॥
तेणें गर्भवासादीक । फार सोसीयले दुःख ॥४॥
शिवदास म्हणे पाहे । आजी काळ झाला साह्य ॥५॥

अभग १०६ वा

आतां नमस्कार पाया । तुझें सखया काळ राया ॥१॥
ऋद्धीसिद्धीच्या दातारा । सर्व सुखाचा सोयरा ॥२॥
दीनानाथ तुज प्रती । हेंची माझी गा विनंती ॥३॥
सावधान पायीं मिठी । पडो शंभूच्या शेवटी ॥४॥
शिवदास म्हणे शिव । तुची होसी काळ राव ॥५॥

अभंग १०७ वा

तुज रिघालों शरण । हेंची देई कृपादान ॥१॥
नेणो तुज मागूं काये । जाणसी तू बाप माय ॥२॥
सदा संतोषें त्वां रहावें । माझें परम हित व्हावें ॥३॥
तुझा म्हणवोनी दास । कीर्ती व्हावी त्रैलोक्यांस ॥४॥
शिवदास म्हणे पायी । तुझ्या मज प्रेम देई ॥५॥

अभंग १०८ वा

नर देहा ऐसा लाभ । प्राप्त झाला प्रारब्धे ॥१॥
तो गमावीला व्यर्थ । कांही न करिता स्वार्थ ॥२॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ऐसा मी तो दैवहात । नसे तुझ्या ध्यानीं चित्त ॥३॥
शिवदास म्हणे जीवें । मज मारूनी टाकावें ॥४॥

अभंग १०९ वा

तुजवीण शंभूराया । व्यर्थ जन्म गेला वाया ॥१॥
शिव भक्ती नाहीं केली । व्यर्थ शिणविली माऊली ॥२॥
झालों संसार कबाडी । सुख नाही पलघडी ॥३॥
आयुष्याचा नाश झाला । दास म्हणे वाया गेला ॥४॥

अभंग ११० वा

आजी भूमी सुतदिन । राहू पश्चिमेसी जाण ॥१॥
तया दिशे जाऊं नये । काळ राहू पुढे होय ॥२॥
ऐसें प्रणताची लोक । शिवदास मानी सौख्य ॥३॥

अभंग १११ वा

द्रव्य नाहीं जयापाशी । ऐका त्याची गती कैसी ॥१॥
जेणें कंटाळती सर्व । हा करितो उपद्रव ॥२॥
माता पिता कन्या सुत । दुष्ट उत्तर बोलत ॥३॥
भार्या आवडीची मोठी । घाली कपाळासी आठी ॥४॥
सर्व द्रव्य लोभी देखा । नाहीं कोणी प्राणसखा ॥५॥
शिवदास म्हणे पाहे । सखा एक शंभू आहे ॥६॥

अभंग ११२ वा

धन्य धन्य गुरुमाय । आजी देखीयेले पाय ॥१॥
तुज पाहता माऊले । पाप ताप दैन्य गेले ॥२॥
तुझ्या वचनामृतें । जहालों मी पूर्ण तृप्त ॥३॥
शिवदास म्हणे दाता । नाहीं सम गुरुनाथा ॥४॥

अभंग ११३ वा

किती उदार सद्गुरू । नाही ज्यासी अंतपारू ॥१॥
घेवोनीया कांचवाटी । दिव्यरत्न दे गोमटी ॥२॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

घेवोनीया खापरीस । सखा देतसे परीस ॥३॥
नाशवंत उपचारा । अर्पि स्वानंद सागरा ॥४॥
शिवदास म्हणे किती । दयावंत गुरुमूर्ती ॥१॥

अभंग ११४ वा

येई येई आतां माझीये माऊले । दाखवी पाऊलें कृपाळुवे ॥१॥
वेळोवेळां तुज देखिल्या वांचून । न पडेची चैन पळभरी ॥२॥
घडोघडी तुज पाहोनीया डोळा । स्वरूप सोहोळा भोगूं प्रेमें ॥२॥
शिवदास म्हणे देवा तुजवीण । नावडेची जाण मज कांहीं ॥३॥

अभंग ११५ वा

तानुलीया बाळा जवळीच आहे । परी माय माय हाका फोडी ।१।
क्षणोक्षणां पाहे माऊलीचें मुख । मग खेळें सुखें आवडीनें ॥२॥
तैसे वेळोवेळां पाऊलें पाहीन । आवडी गाईन गुण तुझे ॥३॥
शिवदास म्हणे क्रीडेन स्वानदें । शिव शिव छंदें येवोनीया ॥४॥

अभंग ११६ वा

अहो या स्वरुपाचा पार । पाहूं जाताती पामर ॥१॥
वेद चारी मौनावले । मह्‍ा ऋषी वृद्ध झाले ॥२॥
धराधर दशशत । मुखें पुरला नाहीं अंत ॥३॥
तेथें दुर्बळ हे वेडे । सीमा लाविती बापुडे ॥४॥
शिवदास म्हणे देखा । अंत नसे ब्रम्हादिका ॥५॥

अभंग ११७ वा

धांव न पुरे मनाची । गती खुंटली वाचेची ॥१॥
जया विलोकीता दृष्टी । झाली तरळोनी उफराटी ॥२॥
न से त्रिगुणासी रीघ । सखा ऐसा उमारंग ॥३॥
शिवदास म्हणे किती । तयें मानवाची गती ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ११८ वा

लवण गेलीया सागरा । पुन्हां न परते माधारा ॥१॥
भेटे कर्पूर अग्नीसी । नये मागूता ठायासी ॥२॥
सती पति झाल्या भेटी । प्रगटवेना गुज गोष्टी ॥३॥
शिवदास म्हणे मौन । बोलावया नाही भान ॥४॥

अभंग ११९ वा

घडोघडी प्रेमभावां । मना आठवी महादेवा ॥१॥
सर्व सांडोनी जंजाळ । शिवपदी ठेवी भाळ ॥२॥
नाही साधन या वीण । पाहे अंतरीं शोधून ॥३॥
शिवदास म्हणे हर । सर्व सुखाचे आगर ॥४॥

अभंग १२० वा

दैवा तूंची अंगीकार । केल्या काय माझा भार ॥१॥
गुणनिधी ऐसा दोषी । केले कुबेर त्वां त्यासी ॥२॥
गुरु द्रोही चंद्र झाला । तो त्वां मौळी धरियेला ॥३॥
ऐसें किती महापापी । मिळविले निजरूपी ॥४॥
शिवदास म्हणे जाणा । मुख्य तुज यावी करुणा ॥५॥

अभंग १२१ वा

करुणा कर दीननाथा । पतित पावन कृपावंता ॥१॥
ऐसें बोलती सर्वही । वरी वेद गर्जे पाही ॥२॥
जाणोनीया शूळपाणी । आलों पायीं लोटांगणी ॥३॥
शिवदास म्हणे आतां । धांव पाव उमाकांता ॥४॥

अभंग १२२ वा

भय कासीयाचें नको धरूं अंगीं । कांहीं तुज लागीं मागे मी ।१।
नको धन सुख ऐश्वर्य संपदा । नामीं राहो सदा छंदा तुझ्या ।२।
भजन पूजनीं प्रेम अखंडीत । सज्जना संगत वास देई ।३।
शिवदास म्हणे सदा शूळपाणी। राहे ध्यानीं मनीं वाचें माझ्या ।४।

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १२३ वा

लक्ष लावा शिवा पायीं । ह्रित यावेगळें नाहीं ॥१॥
सर्व मायेचा व्यवहार । भास जैसे मृगनीर ॥२॥
तरी सावधान व्हावें । जगा सर्व सोहंभावें ॥३॥
शिवदास मारी हाका । आतां दिन लोटूं नका ॥४॥

अभंग १२४ वा

गेले मोठे मोठे थोर । नभीं गंधर्वाचे भार ॥१॥
अवतारादी चिरंजीव । तेही लोपती स्वभावें ॥२॥
ऐसी माव ईश्वराची । बहु गोळ मोडीवरची ॥३॥
शिवदास म्हणे ऐका । तया नादीं लागूं नका ॥४॥

अभंग १२५ वा

पुरे पुरे हा संसार । देवा त्रासलों मी फार ॥१॥
मन विटलें सर्वांसी । तेणें आलों पाया पाशीं ॥२॥
आतां येई शिवराया । भक्त काज कैवारी या ॥३॥
गोड रूप ऐसें दावी । दृष्टी कदा न फिरावी ॥४॥
शिवदास म्हणे ताता । नको अंत पाहूं आतां ॥५॥

अभंग १२६ वा

काय बोलूं मी अपार । देवा जाणसी अंतर ॥१॥
नाहीं अंगीं शुद्ध भाव । परी भेटायाची हाव ॥२॥
अंगीं नाहीं प्रेम गोडी । परी पायाची आवडी ॥३॥
सर्वांपरी व्यंग देखा । परी तुमचा लाडका ॥४॥
शिवदास म्हणे आई । धाव माझे शिवाबाई ॥५॥

अभंग १२७ वा

देखोनिया उंच माडी । आलों धावूनी तांतडी ॥१॥
कीर्ति ऐकली भूमंडळीं । म्हणूनी देतसे आरोळी ॥२॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

द्वारीं दाटले सुरवर । मुनी गंधर्वांचे भार ॥३॥
वाजताती नाद भेरी । दश वाद्याचे कुसरी ॥४॥
ध्वनी करिती आरोळी । शिवनाम कर टाळी ॥५॥
शिवदास म्हणे तेव्हां । विसरलों मी देहभावा ॥६॥

अभंग १२८ वा

कैचा दाता आणि मागतां । सर्व तूंची उमानाथा ॥१॥
काय सामर्थ्य दात्याचें । अर्थ पूर्वी याचकाचें ॥२॥
विश्व कुटूंबी ईश्वर । तूंची रक्षिता साचार ॥३॥
शिवदास म्हणे सर्व । वर्णूं किती गुण गौरव ॥४॥

अभंग १२९ वा

सर्वाभूतीं दया लक्ष्या माजीं एक । आहे मी दांभीक घरोघरीं ।१।
बहुतांत एक प्रेमाचा पुतळा । होती बहु गोळा वेषधारी ।२।
शिवदास म्हणे पोटाचे हे सोंग । तेथें उमारंग स्थीर कैंचा ।३।

अभंग १३० वा

नाहीं तुझी बरी चाल । काय देवावरी बोल ॥१॥
नाहीं अंतरीं निर्मळ । काय घालुनीया माळ ॥२॥
वृत्ती ठेवी सदा कोपी । काय घालूनीया टोपी ॥३॥
नाहीं अंगीं क्षमा शांती । काय लावोनी विभूती ॥४॥
शिवदास म्हणे मोक्ष । तसे न होता मुमुक्षे ॥५॥

अभंग १३१ वा

तुजवीण शंभु लिंगा । नाहीं अणु रिती जागा ॥१॥
सर्व लिंगाकार दिसे । महा वीट लिंग असे ॥२॥
कैसा करूं भेदभाव । जेथें तेथें महादेव ॥३॥
ऐसी आम्हां आली प्रचीती । वरी वेदही गर्जती ॥४॥
शिवदास म्हणे शिव । परिपूर्ण स्वयमेव ॥५॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १३२ वा

नको वेळ बारे उठावें तातडी । आली ऐसी घडी पुन्हां नये ।१।
येईल ऐश्वर्य संपदा बहुत । मना आवरीत तयालागीं ।।२।।
धरूनीया हातीं उभा काळ दंड । आयुषांती धंड पाडीतसे ।३।
शिवदास म्हणे यालागीं सत्वर । पार्वतीचा वर आठवावा ।४।

अभंग १३३ वा

तोची दैवाचा पुतळा । मुखीं ज्याचें नाम माळा ।।१।।
तोची धन्य त्रिभुवनीं । प्रेमभजनीं पूजनीं ।।२।।
ज्याचे मुखीं हाची चाळा । शिव शिव वेळोवेळां ।।३।।
सर्व सांडूनीया धंदा । लागला जो याचे छंदा ।।४।।
शिवदास म्हणे त्याचा । दास होईन दासाचा ।।५।।

अभंग १३४ वा

मना धैर्य बळें राहे समाधान । प्रेमें आठवून शिवराया ।१।
देव जे करितो तुझ्या हितासाठीं । नको होऊं कष्टी नेणतेनीया ।२।
देई तापत्रय आणि तें संकष्ट । आणावया वीट संसाराचा ।३।
सारूनी उपाधी लाऊनी या छंद । सदा ब्रह्मानंद सुख पाही ।४।
शिवदास म्हणे भक्ताची माऊली । निजांगी धांवली भेटावया ।५।

अभंग १३५ वा

आदी अंती सुख दाता । तूंची होसी उमाकांता ।।१।।
मध्य उपाधी गोंधळ । नाशिवंत हे सकळ ।।२।।
जळीं तरंगाचे परी । होय जाय ज्या अंतरीं । ।।३।।
शिवदास म्हणे त्यास । दावी ब्रह्म अविनाश ।।४।।

अभंग १३६ वा

मना कळ आहे थोडी । संग लज्जेचा तूं सोडी ।।१।।
मग होऊनीया भांड । नामें गर्जवी ब्रह्मांड ।।२।।

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

उभा ठाकोनी चौबारी । हस्त उभारूनी वरी ॥३॥
दीन मुखें मारा हाका । सख्या पार्वती नायका ॥४॥
शिवदास म्हणे कधीं । मग वेळ लागो नेदी ॥५॥

अभंग १३७ वा

सर्व घेऊनीया चवी । आतां आलो महादेवी ॥१॥
पाहुनीया पंचमुख । हारपली तहान भूक ॥२॥
दृष्टी स्वरुपीं रुतली । तनु भ्रांती विसरली ॥३॥
शिवदास म्हणे पुन्हा । तुज वेगळी होईना ॥४॥

अभंग १३८ वा

होई सावधान मना । सांडी विषय वासना ॥१॥
स्मरूनीया उमावर । चित्तीं करावा विचार ॥२॥
तनु भूता पंचकाची । आस्ती मांस कातडीची ॥३॥
शिवदास म्हणे वृथा । भूललासी इंद्रियनाथा ॥४॥

अभंग १३९ वा

दास तुझे आम्ही जाहलों शंकरा ।
न मागूं मुशारा तुम्हां कांहीं ॥१॥
जैसा तैसा भोग घडो ह्या देहासी ।
न घालूं तुम्हासी संकट तें ॥२॥
परी तुम्हां असें मागणें हें एक । वियोगाचें दुःख देऊं नका ॥३॥
सतत ही सेवा घ्यावी या दासाची ।
शिवदास हेंची इच्छितसे ॥४॥

अभंग १४० वा

मज सम पापी कोणी । नसे पाहतां या जनीं ॥१॥
बोले एक करी एक । ऐसा दुष्ट मी निःशंक ॥२॥
सेवा न करोनी कांही । म्हणवितो दास पाही ॥३॥
शिवदास म्हणे हरा । हा अन्याय माफ करा ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १४१ वा

आह्मो तुम्ही जडजीव । प्रेमें आठवावा शिव ॥१॥
शिव सर्व जीवाप्रती । पहा प्रचीती देहांती ॥२॥
नाना मत्त नाना वर्ण । पहा शोधून पुराण ॥३॥
सर्व जीवीच असती । तया शिवची म्हणती ॥४॥
शिवदास म्हणे शिव । स्मरता होय स्वयमेव ॥५॥

अभंग १४२ वा

जीव शिवाची मिळणी । जैसी सती पती दोन्ही ॥१॥
सती पतीच्या विलासी । कोण सुख हो कोणासी ॥२॥
सती लागी काम सुख । पति लाभे रती देख ॥३॥
जीव शिवाचे संयोगीं । कोण सुख कोणा लागी ॥४॥
शिवा भक्ति सुख मिळें । जिवा ब्रह्मीचे सोहळे ॥५॥
जीवासी समरस । होय असीपदी वास ॥६॥
शिवदास म्हणे पाहे । सदाशिवी लावा सोय ॥७॥

अभंग १४३ वा

देही असतांची मेला । काळ काय करी त्याला ॥१॥
मूळचाची दिगंबर । तया काय करी चोर ॥२॥
काढी मुळी वासनेची । तया चाड कास याची ॥३॥
शिवदास म्हणे स्वस्त । नाहीं आदी मध्य अंतः ॥४॥

अभंग १४४ वा

गाऊं वाटें तुज मना । तरी गावें शिव गुणा ॥१॥
पाहूं वाटें जरी तुज । तरी पहा शिवराज ॥२॥
ऐकूं वाटें प्रेम प्रीती । तरी ऐक शिव कीर्ति ॥३॥
जाऊं वाटें शिवदास । म्हणे निजानंदी वास ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १४५ वा

सर्व देवाची उत्पत्ति। श्रुती पुराणी बोलती ॥१॥
माता पिता जन्मभूमी। वर्णिताती गुरुस्वामी ॥२॥
परी पार्वतीच्या नाथा। नसे कोठें कांही वार्ता ॥३॥
शिवदास म्हणे पूर्ण। ब्रह्म चिदानंद घन ॥४॥

अभंग १४६ वा

सर्व धरोनीया विट। स्मरी शिव पादांगुष्ट ॥१॥
बारे आलीया संसारी। आधी स्मरावा कैवारी ॥२॥
नाना करितां व्यवहार। शिव चरणी ठेवी स्मर ॥३॥
शिवदास सांगे लये। जैसा भृंगी कीटक न्याये ॥४॥

अभंग १४७ वा

प्रभुराया तुज आलों मी शरण। कृपा मज पूर्ण करी देवा ॥१॥
बहु झाला शीण घेतां जन्म फेरे।
चुकवा येरझारे माझी आता ॥२॥
मागें बहुतांची पुरविली आंस।
माझी कां जगदीश करुणा न ये ॥३॥
शिवदास म्हणे ये बा विश्वेश्वरा।
भेट दे दातारा शीघ्र मज ॥४॥

अभंग १४८ वा

काय माझा गुण पहासी शंकरा।
पतित मी खरा आहे पापी ॥१॥
म्हणोनीच तुम्हा माझी ही विनंती।
वेगी गौरीपती भेट देई ॥२॥
भेटीची आवडी लागलीसे आता।
धांव विश्वनाथा लवलाही ॥३॥
शिवदास हेंची मागे वारंवार। तू दयासागर पुरविसी ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग १४९ वा

सुखी असो ही मंडळी । जेका ध्यातों चंद्रमौळी ॥१॥
काम क्रोधाचा वळसा । नोहे माझ्या शिवदासा ॥२॥
अहंकार हा दुस्तर । याचा पडो द्या विसर ॥३॥
व्हावें चिरंजीव सर्व । ज्याचे चित्ती माझा जीव ॥४॥
शिवदास म्हणे त्याचे । व्हावें कल्याण त्रिवाचें ॥५॥

अभंग १५० वा

चरणी नृत्य करी टाळी । मुखी शिवनामावळी ॥१॥
धन्य धन्य हा सुदिन । जे हे मिळाले सज्जन ॥२॥
घोषें गर्जविती नभ । वाटे अलभ्य हा लाभ ॥३॥
शिवदास म्हणे शिवा । यासी साह्य व्हावें देवा ॥४॥

अभंग १५१ वा

नमस्कार माझा श्रोते लहान थोरा ।
नारी आणि नरा सर्व याती ॥१॥
सांडोनी आळस लाज अभिमान ।
करावें भजन प्रेमानंदें ॥२॥
शिव हर हेंची करूनी आरोळी ।
लावावी देऊळी दाद माझी ॥३॥
अशक्त मी आहे दुर्बळ सर्वथा ।
म्हणोनीया माथा श्रोत्या मायी ॥४॥
शिवदास म्हणे सकळ मिळोनी ।
द्या शिव चरणीं लोटूनीया ॥५॥

अभंग १५२ वा

शिवद्वारीं उभी संताची मंडळी ।
ती माझी दिपवाळी आनंदाची ॥१॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

काया कनक ताटी पंचप्राण ज्योती ।
ओवाळूं पशुपती मनो-भावें ॥२॥
ओवाळीन दोघा पार्वती शंकरा ।
उचित दातारा हेंची द्यावें ॥३॥
लिंगेश्वर म्हणे हेंची मज द्यावें ।
अहर्निशीं ध्यावें नाम तुझें ॥४॥

अभंग १५३ वा

स्मरण कराहो मनीं भाव धराहो ।
संसार सागर भक्तिबळें तराहो ।
अभ्रांची साऊली तैली संपदा भुली ।
साच नोव्हे वश करा गुरुमाऊली ।
विषय सदाहो काया भुलाल सदाहो ।
दाळीवाहुन सुखीं गुरु नाम भजाहो ।
बसवलिंग हेंची तुम्हा हित सांगतो ।
सर्व जगीं ब्रह्म व्हावें हेंच मागतो ।

□

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

श्री शिवदासाचे शिवपाठ प्रारंभ

शिवपाठ करा शिवपाठ करा ।
चौऱ्यांशीचा फेरा चुके येणें ॥१॥
शिवावीण अन्य वेदशास्त्र पाठ । व्यर्थ खटपट जाणावी ते ॥२॥
शिवनाम पाठ जया सर्व काळ। काळाचाही काळ होय तो ॥३॥
शिवदास म्हणे असार संसार। शिवनाम सार तया माजी ॥४॥

अभंग २ रा

शिवनाम पाठ ज्या नरा नर्मदा ।
समाधिस्त सदा जाणावा तो ॥१॥
निर्गुण समाधी साधिता कठीण । अनिवार मन होय तेथे ॥२॥
शिवाच्या स्मरणे शिवरूप मन । अनायासे जाण होत असे ॥३॥
शिवदास म्हणे भृंगी कीट न्याये । शिवरूप होय निश्चयेसी ॥४॥

अभंग ३ रा

शिवनाम कीर्ती सदा चारी वेद । वर्णिती सद्गद होऊनीयां ॥१॥
साही शास्त्रे ज्याच्या नामी पारायण ।
सदा गाती गुण तयाचेची ॥२॥
अठराही पुराणें शिवलीला गाती । ऐसा उमापती समर्थ जो ॥३॥
शिवदास म्हणे त्याचें नाम वाचे । घेतां मग कैचे भवभय ॥४॥

अभंग ४ था

शिवनाम पाठ सदा प्रेमयुक्त । श्रीहरी करीत स्वात्महितां ॥१॥
विधि इंद्र चंद्र गंधर्वसुरवर । ध्याती उमावर स्वार्थालागी ॥२॥
ऋषि मुनि योगी साधन सिध्यर्थं । गाती विश्वनाथ सर्वकाळ ॥३॥
शिवदास म्हणे सर्वांसी तो ध्येय । असे मृत्युंजय पहा सत्य ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग ५ वा

उपनिषद जे कां अथर्वण शीर । उभारुनी कर गर्जताहे ॥१॥
महद्‌भूत एक रुद्र भगवान । येरे सर्व जाण अंश त्याचे ॥२॥
ऐसा सर्वोत्तम असे माझा शिव । एक वेळां नांव घेतां तारी ॥३॥
शिवदास म्हणे मग जे सतत । उच्चारिती त्यातें उणें काय ॥४॥

अभंग ६ वा

असकृदुच्चारें श्वेतादी करुनी । कैलास भुवनी पावले की ॥१॥
पुराण प्रसिद्ध असती या कथा । गेले मोक्षपंथा असंख्यात ॥२॥
दोषीयांचे दोष हरुनिया मुक्ति । द्यावयाची शक्ति नामी बहू ॥३॥
शिवदास म्हणे ऐसें शिवनाम । उच्चारितां जन्म मृत्यू खडे ॥४॥

अभंग ७ वा

नामा वांचूनिया आणिक साधन । करितां तें मन नावरेची ॥१॥
योग याग तप प्राणायामादिक । कली माजी देख न साधती ॥२॥
शिवनाम पाठे अनायासें । मन होतसे उन्मन निश्चयेसी ॥३॥
शिवदास म्हणे शिवनाम स्मरा । साधन पसारा टाकूनिया ॥४॥

अभंग ८ वा

साधनाचें सार योग्याचे जीवन । योगासी कारण मुख्य नाम ॥१॥
प्राणायाम बीज तपाचे भूषण । मुमुक्षुसी जाण मोक्षपद ॥२॥
ऐसें शिवनाम सर्वांशी कारण । म्हणोनी स्मरण करा सदा ॥३॥
शिवदास म्हणे शिवनामा पुढे । साधन बापुडे अन्य किती ॥४॥

अभंग ९ वा

तीर्थ व्रत दान केलें जे पुष्कळ । तरी पावे फळ नोहे मोक्ष ॥१॥
तैसे नोहे नाम माझ्या शंकराचे ।
उच्चारितां वाचे होय मोक्ष ॥२॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

सर्वकाळ प्रेमे वाचे उच्चारितां ।
व्हावया मुक्तता नवल काय ॥३॥
शिवदास म्हणें तयाचे दर्शन । घेतां जीव जाण उद्धरती ॥४॥

अभंग १० वा

सदा प्रेमयुक्त जपा शिवनाम । सकळही काम टाकोनिया ॥१॥
तयाचे संचित जातसे जळोनी । नासे क्रीयमाण नामबळे ॥२॥
प्रारब्ध तों त्याचें सरतसे भोगें ।
मग देह–त्यागे शिवची तो ॥३॥
शिवदास म्हणे महात्म्य नामाचें ।
कोठवरी वाचे वर्णावें तें ॥४॥

अभंग ११ वा

शिवभक्तिवीण केलें जें सत्कर्म । तरी तें दुष्कर्म होय पहा ॥१॥
दक्षप्रजापति यज्ञे करूं गेला । शिरच्छेद झाला तयाचा कीं ॥२॥
चंडादि सद्भक्त वधूनी पितर । पावले सत्वर मोक्षपदा ॥३॥
शिवदास म्हणे ऐसी शिवभक्ति । कर्माकर्मी गुंती नसे जेथें ॥४॥

अभंग १२ वा

अलभ्य हा लाभ नर देह ऐसा । लाधला तो कैसा गमाविता ॥१॥
मग कोण्या देहीं कराल सार्थक ।
पहा हो विवेक करूनिया ॥२॥
यालागीं मीं तुम्हां सांगतों ही सोय ।
गेली घडी न ये परतोनी ॥३॥
शिवदास म्हणें सदा शिवशिव । स्मरा मग भव कैचा तुम्हां ॥४॥

अभंग १३

भव रोगावरी दिव्य रसायन । औषध हें जाण शिवनाम ॥१॥
तयावीण अन्य करिता उपाय । जाणा ते अपाय होती सर्व ॥२॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

म्हणोनीच तुम्हां सांगतों हें हित ।
स्मरा हो सतत शिवनाम ॥३॥
शिवदास म्हणे मग भवभय ।
स्वप्नींही न होय बाधक ते ॥४॥

अभंग १४

कांता पुत्र वित्त देहादि प्रपंच । दिसदसे साच परी मिथ्या ॥१॥
म्हणूनी हो त्याची टाकूनिया आस ।
स्मरा शंकरास सुखालागीं ॥२॥
आपुल्या भक्तातें असे सुखकर ।
म्हणूनि शंकर नाम त्याचें ॥३॥
शिवदास म्हणे कल्याण दायक ।
असे माझा एक शिवची तो ॥४॥

अभंग १५

आपुलें कल्याण व्हावें ज्यांचें चित्तीं ।
त्यानी शिवाप्रति शरण जावें ॥१॥
कल्याण–स्वरूपी कल्याणीरमण ।
नामही कल्याणप्रद त्याचें ॥२॥
शिवाचें तें नाम करिता स्मरण ।
शीघ्रची कल्याण होय त्याचें ॥३॥
शिवदास म्हणे शंकरा वाचुनी ।
कोण त्रिभुवनीं सुख दाता ॥४॥

अभंग १६

आसनी शयनी भोजनी गमनी ।
प्रेमें शूळ पाणी स्मरावा तो ॥१॥
ऐसा निजध्यास लागतां जागृती ।
स्वप्नींही स्मृती सहज राहे ॥२॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

सुषुप्तींत जीव होय शिवीं लीन ।
नसूनी स्मरण स्मृती असे ॥३॥
शिवदास म्हणे हाची शिवयोग ।
असे शिरोभाग साधनाचा ॥४॥

अभंग १७

सुवर्णांत नग नगी तें सुवर्ण । तैसेंची अभिन्न जीव शिव ॥१॥
ऐसें जन्मवरी करितां मनन । नावरेंचि मन साधकासी ॥२॥
अंतरी तो ऐसा असोनी विचार ।
स्मरे निरंतर शिवासी जो ॥३॥
शिवदास म्हणे तयाचें तें मन । होतसे उन्मन शिवरूपें ॥४॥

अभंग १८

अन्न आच्छादन सुख दुःखादिक ।
प्रारब्धेंची देख लभ्य जीवा ॥१॥
म्हणूनियां त्याचें टाकूनी चिंतन । करावें स्मरण शंकराचे ॥२॥
नरदेहामाजी अलभ्य हा लाभ ।
पार्वती-वल्लभ गावा गीतीं ॥३॥
शिवदास म्हणे शिव स्मृतिवीण ।
पळभरी जाण राहू नये ॥४॥

अभंग १९

चौऱ्याऐंशी लक्ष जन्म फिरक्यांत । अवचित प्राप्त नरदेह ॥१॥
तयाचें आयुष्य जाय ऐसें तैसें । पुन्हा तेंची असे शिरावरी ॥२॥
यालागी सावध होऊनी सत्वर ।
स्मरा निरंतर शिवनाम ॥३॥
शिवदास म्हणे मग ती चौऱ्याऐंशी
चुके निश्चयेंशी सत्य जाण ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग २०

अनंत जन्मीचें ज्या गाठीं सुकृत । तोची शिवभक्त होय पहा ॥१॥
शिवनाम जया आवडे अत्यत । तोची जीवन्मुक्त जाणावा हो ॥२॥
ज्ञानेंविण मोक्ष नव्हेची निश्चय । ऐसा हा संशय धरूं नये ॥३॥
शिवदास म्हणे ज्ञानासी कारण । असे मुख्य जाण शिवची तो ॥४॥

अभंग २१

निर्गुणीं निर्गुण सगुणीं सगुण । त्रिगुणीं त्रिगुण शिवची तो ॥१॥
ऐसें साधुमुखे जाणुनिया तत्व । स्मरता जीवित्व नुरे कांही ॥२॥
हा जरी आपणा न कळेची बोध । तरी नाम शुद्ध जपावे हो ॥३॥
शिवदास म्हणे तेणे शुद्ध सत्व । होय मग तत्व कळे स्पष्ट ॥४॥

अभंग २२

अव्यक्त चित्तासी योजु जाता बळे । कष्टाप्रती गेले उपासक ॥१॥
बाहुबळे जैसें समुद्रीं तरण । हें जैसें कठीण तैसें ते ही ॥२॥
शिवनाम बळे विश्व शिवमय । होय निःसंशय साधकासी ॥३॥
शिवदास म्हणे साधन हें श्रेष्ठ । शिवनाम स्पष्ट जपा तुम्हीं ॥४॥

अभंग २३

सगुण प्रसाद श्रुती म्हणे मोक्ष । साधुचाही पक्ष हाची असे ॥१॥
दयाळुत्व आदी गुणया सगुण । हे नसे निर्गुण अगुण तें ॥२॥
तयाचा प्रसाद तयाचेंची नाम । स्मरावें तें प्रेमभरे सदा ॥३॥
शिवदास म्हणे मग तो प्रसन्न । होऊनिया जाण करी मुक्त ॥४॥

अभंग २४

नाम स्मरे त्याच्या रूप लागे पाठीं । न इच्छितां भेटी देऊं धांवें ॥१॥
नामावीण अन्य करितां साधन । नेदी भेटी जाण शीघ्र त्यासी ॥२॥
नाम स्मरें तोची आवडे अत्यंत । म्हणुनी धांवत भेटावया ॥३॥
शिवदास म्हणे शिवनाम ऐसे । साधनची नसे दूजे अन्य ॥४॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

अभंग २५

रूप तेंची नाम नाम तेंची रूप ।
नाम ऐका माप विशेष कीं ॥१॥
ज्ञान होवोनियां स्वरूपाचें ध्यान ।
करी तेव्हां जाण मुक्त होय ॥२॥
तैसे नोहे नाम स्मरे त्यासी ज्ञान । देऊन सत्वरें मुक्त करी ॥३॥
शिवदास म्हणे विश्व रूपाहून । अधिकम्हणुन स्मरा नाम ॥४॥

अभंग २६

अन्य साधनांत साध्य असे भिन्न । तैसे नसे जाण नामामाजीं ॥१॥
यांत साध्य आणि साधन ते एक । पहा हो विवेक करूनिया ॥२॥
नाम तेंची रूप रूप तेंची नाम । ऐसें तें निगम गर्जताती ॥३॥
शिवदास म्हणे नामा ऐसें आन । साधनची जाण नसे दुजे ॥४॥

अभंग २७

सर्व साधनांत नाम असे सार । किती सांगावें हो वारंवार ॥१॥
तीर्थव्रत नेम दान यज्ञादिक । न कळेची देख नामावीण ॥२॥
भुक्ति मुक्ति ज्ञान वैराग्यादि सर्व । न लाभे वैभव नामाविण ॥३॥
शिवदास म्हणे नामाचें महत्व । स्मरे त्याशी तत्व कळे त्याचें ॥४॥

अभंग २८

शिवपाठ पाठ नित्य नेम ज्यासी । यम वंदी त्यासी दुरूनिया ॥१॥
ब्रह्मा विष्णु आणि रुद्रादि सुरवर । करिती सत्कार बहु त्याचा॥२॥
चरणोचें त्याचा तीर्थ मागावया । येती धांवोनिया सर्व तीर्थे ॥३॥
फलश्रुती सुद्धां असे अठ्ठावीस । म्हणे शिवदास अभंग हे ॥४॥

अभंग २९

न कळोनी अर्थ पाठ करी भावें । तोही ज्ञान पावें शिवकृपें ॥१॥
भावही न कळे ऐसे जे कां मूर्ख ।
स्त्रिया बाळादिक हो का कोणी ॥२॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

त्याहीं नित्य नेमे करितां पठण । क्रमे भावें ज्ञान लावतें की ।।३।।
शिवदास म्हणे पूर्वसंख्येहून । अधिक हा जाण एक असे ।।४।।

इति शिवपाठासह सर्वश्री मन्मथस्वामी, शिवलिंगस्वामी लिंगेश्वर, बसवलिंग, महादेव, लक्ष्मण, शिवदास यांचे अभंगाचा गाथा

ॐ नमः शिवाय **समाप्त** ॐ नमः शिवाय

ॐ नमः शिवाय

नमः शिवाय ॐ नमः शिवाय । मंत्र मनीं ठसला
चहूंवेदांच्या शब्द-सागरा । मंथनीं सांपडला ।।दयाळा।। १
बीज मंत्र हा नमः शिवाय । आपलासा केला ।।
सदा जपे जो प्रेमभक्तीनें । भवसागर तरला ।।दयाळा।। २
आधी व्याधीही पळती भिऊनी । म्हणती काळ आला ।।
पाहुनी ऐशा शिवभक्ताला । यमही थरथरला ।।दयाळा।। ३
काय वर्णू मी महिमा त्याची । शिव शिव जो वदला ।।
शब्दरुपानें जणू शिवशंकर । हृदयामध्यें शिरला ।।दयाळा।। ४
हृदया काशी शिवशक्तीमध्यें । प्रकाश लखलखला ।।
पाही जीव त्या प्रकाशयोगें । सर्व खलु वदला ।।दयाळा।। ५
नमःशिवाय सतताभ्यासें । सर्व उपाधीला ।।
त्यजुनी पावला जीव अनादी । सोहं वृत्तीला ।।दयाळा।। ६
सोहं जपता नाम शिवाचें । आत्मत्वी रमला ।।
म्हणुनी जपा तुम्हीं नमः शिवाय । सांगे जगताला ।।दयाळा।। ७

ॐ नमः शिवाय

द्वादश-ज्योतिर्लिंग-आरती

कर्पुर आरती अर्पण करितों द्वादश ज्योतिर्लिंगाला
सर्पविभूषित दर्पविनाशक जगद्वंद्य शिवलिंगाला ।।१।।
सृष्टि-कष्ट वि-भ्रष्टित श्रेष्ठ श्रीयुत ज्योतिर्लिंगाला

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

निष्ठायुत भज सौराष्ट्राधिष सोमनाथ शिवलिंगाला ॥२॥
सोन्नलाधिपती सिद्धरामनित पूजित ज्योतिर्लिंगाला
पन्नग-भूषण शैलवासी श्री मल्लिनाथ शिवलिंगाला ॥३॥
सुजनपालकर कुजनशूलकर उज्वल ज्योतिर्लिंगाला
राजसुपूजित उज्जनिश श्री महांकाल शिवलिंगाला ॥४॥
भक्तांकित संकेत मुक्त जय कलिमल हारकलिंगाला
वेंकट पूजित ॐकारेश्वर ममलेश्वर शिवलिंगाला ॥५॥
सर्वसुरार्चित गर्वविनाशित पर्वकोश सुलिंगाला
सर्वेश्वर सकलांतक परळी वैद्यनाथ शिवलिंगाला ॥६॥
सौख्यहास्यकर दुःखनाशकर सुकांत ज्योतिर्लिंगाला
भक्तिमुक्तीकर डाकिन्यान्वित भीमाशंकरलिंगाला ॥७॥
सत्यप्रियकर मिथ्यप्रलयकर उत्तम ज्योतिर्लिंगाला
नित्यसुरासुर पूजीत सेतू रामेश्वर शिवलिंगाला ॥८॥
योगध्यानधर भोगभंगकर जागृत ज्योतिर्लिंगाला
जगद्भाग्य भास्कर जय औंढे नागनाथ शिवलिंगाला ॥९॥
विश्वपालका विश्वशूलका सुशील ज्योतिर्लिंगाला
विश्वमान्य विश्वार्चित काशी विश्वनाथ शिवलिंगाला ॥१०॥
संगलयकर भंगभयकर शंभूरूप श्रीलिंगाला
अंबप्रियकर मंगलांगधर नाशिक त्र्यंबक लिंगाला ॥११॥
रुद्ररूपधर भद्ररूपकर उदार ज्योतिर्लिंगाला
सदाशुभंकर मदनांतक केदार सुभूषण लिंगाला ॥१२॥
पावनगात्रा स्तवनसुपात्रा निवांत ज्योतिर्लिंगाला
देवसुपूजित भावसमर्पित घृष्णेश्वर शिवलिंगाला ॥१३॥
निशिदिनीं गातों प्रशांतभावें जगद्वंद्य शिवलिंगाला
बसव विनवितो प्रसन्न होण्या द्वादश-ज्योतिर्लिंगाला ॥१४॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 033

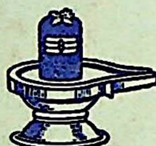
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ॐ

नमः शिवाय

॥ श्री मिस्कीन स्वामी प्रसन्न ॥

सौ. संगव्वाबाई शिवलिंग बेलवाले, बार्शी

– यांची प्रकाशने –

१. शिवपाठ (पुनर्मुद्रण चालू)	...	००–२५
२. परमरहस्य—श्रीमन्मथ माऊलीकृत	...	आवृत्ती संपली
३. श्री रुद्राध्याय (मराठी अनुवादासह)	...	३–५०
४. श्री मन्मथ माऊली गाथा	...	१५–००
५. परमरहस्य—श्रीमन्मथ माऊलीकृत	आगामी प्रकाशन	नवीन आवृत्ती

□ वरील पुस्तके मिळण्याचे ठिकाण □

श्री. उद्धवराव स्वामी शिंगणापूरकर

६०१ बुधवार पेठ, वसंत टॉकीज शेजारी,

पुणे ४११००२

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri